

แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP

Miss Puntida Jaitiang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Sciences Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก
โดย	นางสาวพรรณธิดา ใจเพียง
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์)

พรรณธิดา ใจเที่ยง : แนวทางการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก.
(DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP)
อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศ. ดร. สมบัติ กาญจนกิจ, 198 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก โดยเทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นนักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดการค่ายพักแรมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 20 ท่าน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และใช้แบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median: Md) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range: IR) และค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (|Md-Mo|) ซึ่งมีการกำหนดว่าข้อความที่นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 และมีค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก สามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผนในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.63, |Md-Mo|=0.10, IR=0.67) ด้านการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กเป็นฝ่ายต่างๆ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.64, |Md-Mo|=0.12, IR=0.71) ด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.99, |Md-Mo|=0.01, IR=0.51) ด้านการชี้แนะของผู้บริหารค่ายพักแรม โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50) และด้านการควบคุมค่ายพักแรมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ควรประกอบด้วยการจัดการในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน ด้านการชี้แนะ และด้านการควบคุม

สาขาวิชา..... วิทยาศาสตร์การกีฬา..... ลายมือชื่อนิสิต.....
ปีการศึกษา..... 2554..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5278623539 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS : DEVELOPMENT GUIDELINES / MANAGING / SUMMER CAMP / CHILDREN

PUNTIDA JAITYANG : DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN
SUMMER CAMP. ADVISOR : PROF. SOMBAT KARNJANAKIT, Ph.D., 198 pp.

The purpose of this research was to determine guidelines to develop children summer camp by using Delphi technique. Questionnaires were administered to gather opinions from 17 experts, namely scholars, officials, private officers, or officers from non-profit organizations, who had 5-year direct experience or more in camp management. The data were collected by open-ended questionnaires in the first round and the five point scale rating close-ended questionnaires in the second and the third round. Subsequently, the opinions were calculated to find median, interquartile range and median-mode differences in order to conclude the experts' consensus with criteria that the statement to be employed as a development guidelines for children summer camp when the median value was equal to or more than 3.50 in value, the interquartile range was equal to or less than 1.50 in value and the absolute value of the difference between median and mode was equal to or less than 1.00 in value.

Results from the research, it was found that, the guidelines to develop children summer camp could be divided into five parts which were:-1)in the aspect of planning, the experts had highest level of mutual agreement with 4.63 in median, 0.10 in interquartile range and 0.67 in absolute value of the difference between median; 2) in the aspect of organizing, the experts had highest level of mutual agreement with 4.64 in median, 0.12 in interquartile range and 0.71 in absolute value of the difference between median; 3) in the aspect of staffing, the experts had highest level of mutual agreement with 4.99 in median, 0.01 in interquartile range and 0.51 in absolute value of the difference between median; 4) in the aspect of leading, the experts had highest level of mutual agreement with 5.00 in median, 0.00 in interquartile range and 0.50 in absolute value of the difference between median; and 5) in the aspect of controlling, the experts had highest level of mutual agreement with 5.00 in median, 0.00 in interquartile range and 0.50 in absolute value of the difference between median

In conclusion, guidelines for developing children summer camp could be consisted of planning, organizing, staffing, leading, and controlling.

Field of Study : Sports Science Student's Signature.....

Academic Year : 2011 Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม ประธานสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตรวจสอบแก้ไขข้อมูล และให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในบุญคุณของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้อุปการคุณที่มีพระคุณอย่างใหญ่หลวง และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครู อาจารย์ที่ได้ให้ความรู้ บิดามารดาผู้ให้กำเนิด โรงเรียนหอวัง คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้วิชาความรู้ซึ่งก่อให้เกิดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับค่ายพักแรม.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก.....	23
เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผลการวิจัย.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	91
รายการอ้างอิง.....	92
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	100
รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย.....	101
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัย.....	103
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	104
ภาคผนวก ค.....	108
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 1.....	109
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 2.....	118
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 3.....	128
ต้นแบบรับรองชิ้นงานในการวิจัย.....	148
ภาคผนวก ง ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3..	158
ภาคผนวก จ.....	173
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2.....	174
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3.....	186
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	198

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ.....	28
2	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning).....	43
3	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการจัดองค์กร (Organizing).....	59
4	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน (Staffing).....	62
5	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการนำของผู้บริหารค่ายพักแรม (Leading).....	64
6	แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการควบคุม (Controlling) การทำงาน.....	66
7	แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อน สำหรับเด็ก.....	68
8	แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	159
9	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2....	174
10	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3....	186

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็ก”.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ส่งผลให้การพัฒนาประเทศต้องเผชิญกับข้อจำกัดในหลายด้าน การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ออนไลน์) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยพัฒนาจิตใจควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อให้พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดทำแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (2550-2554) ขึ้น (สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ, ออนไลน์) โดยกำหนดให้นันทนาการเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้การศึกษาการใช้เวลาว่างและประกอบกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งนันทนาการนั้นเป็นศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนเป็นอย่างยิ่ง โดยสมบัติ กาญจนกิจ (2548) ได้กล่าวถึงนันทนาการไว้ว่า “นันทนาการเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคมโดยใช้เวลาว่างหรือเวลาอิสระเข้าร่วมกิจกรรม ในรูปแบบที่หลากหลายตามความสมัครใจและสนใจแล้วก่อให้เกิดผลพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนานและ/หรือสุขสงบ”

การที่จะนำนันทนาการมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพของคนนั้น ควรที่จะเริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยเด็กเพราะเป็นวัยแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง การพัฒนาเด็กด้วยนันทนาการควรเริ่มจากการจัดสรรเวลาว่างให้กับเด็ก โดยแมรี เฮเลน แวนเนอร์ (Vannier, n.d. อ้างถึงใน ดนู จีระเดชากุล, 2544) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ว่า “เวลาว่าง คือ เวลาที่เหลือในแต่ละวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานหรือการเรียน ซึ่งหมายถึง ภาวะรับผิดชอบในวันนั้นได้เสร็จสิ้นลงหมดแล้ว”

แต่จากการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2553 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ออนไลน์) พบว่า เด็กไทยมีการเลือกใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น โดยมูลนิธิตระกูลไคเซอร์ (Kaiser Family Foundation, 1999) ยังมีการรายงานผลอีกว่า เด็กอายุระหว่าง 2-18 ปี ใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงครึ่งต่อวันไปกับสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ วิดีโอ ภาพยนตร์ วิดีโอเกม นิตยสาร วิทยุ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งเวลาที่ไปกับสื่อเหล่านี้มากกว่าเวลาที่ไปกับกิจกรรมอื่นๆ ยกเว้นการนอน และจากการสำรวจของเอแบคโพลล์พบว่าการเล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือเกมออนไลน์ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อเด็ก ทั้งด้านปัญหาสุขภาพตา เปลืองเงินและเวลา ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน พักผ่อนไม่เพียงพอ และมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, ออนไลน์) เช่นเดียวกับที่ซาคริยา ธีรเนตร (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การที่เด็กดู

โทรทัศน์มากเกินไปนั้น อาจส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การดื่ม แอลกอฮอล์ พฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น และมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคอ้วนสูง ส่วนเด็กที่มี พฤติกรรมติดเล่นคอมพิวเตอร์และวิดีโอเกม จะส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนและการเข้าสังคม เนื่องจากใช้เวลากับสิ่งเหล่านี้มากเกินไปจนส่งผลกระทบต่อการทำกิจกรรมอื่น ซึ่งในช่วงปิดภาค เรียนฤดูร้อนของทุกปี เด็กจะมีเวลาในการทำกิจกรรมยามว่างมากกว่าปกติ ผู้ปกครองจึงควรมี ส่วนร่วมในการแนะนำกิจกรรมยามว่างที่มีประโยชน์มากกว่าโทษให้กับเด็ก เพื่อที่เด็กจะได้ใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

ค่ายพักแรมเป็นกิจกรรมหนึ่งของนันทนาการกลางแจ้ง เหมาะแก่การแนะนำให้กับเด็กได้ เข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่าง ซึ่งจรินทร์ ธานีรัตน์ (2513) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่ายพักแรม กับเวลาว่างของเยาวชนไว้ว่า “กิจกรรมค่ายพักแรมนี้ จะช่วยให้เวลาว่างของเยาวชนมีค่า มีความหมายต่อชีวิตของเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะค่ายพักแรมนั้นสามารถให้อุปนิสัยใจคอ ความ รับผิดชอบ การปรับตัว ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ให้แก่เยาวชนได้เป็นอย่างดียิ่ง ฉะนั้นค่ายพักแรม จึงมีบทบาทสำคัญในการอุดช่องว่างระหว่างเยาวชนกับเวลาว่างได้เป็นอย่างดี” ค่ายพักแรมสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพของเด็กได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2542) กล่าวไว้ว่า “ค่ายพักแรมเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่จะมีบทบาทสำคัญในการ พัฒนาเยาวชนทั้งด้านการปรับตัว และความสามารถทางสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ด้านการสร้างเชื่อมั่นและความภูมิใจในตนเอง ด้านมโนทัศน์ เกี่ยวกับตน เป็นต้น”

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2549) กล่าวว่า ปัจจุบันค่ายพักแรมเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยม อย่างมาก ทั้งในสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัท องค์กรเอกชน และองค์กร ทางศาสนา อย่างน้อยในหนึ่งหน่วยงานจะมีการจัดค่ายพักแรมปีละ 1 ครั้ง แต่จากการที่ประเทศไทย ยังไม่มีองค์กรที่รองรับการเติบโตของค่ายพักแรมจึงทำให้การจัดค่ายพักแรมขาดการ ตรวจสอบคุณภาพซึ่งส่งผลให้คุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมค่ายพักแรมลดลง อีกทั้งค่ายพัก แรมในปัจจุบันยังไม่มีหลากหลายพอ ที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการ จะส่งบุตรหลานมาเข้าค่ายพักแรมได้อย่างทั่วถึง ซึ่งจะทำให้การพัฒนากิจกรรมค่ายพักแรมไปสู่ นันทนาการเชิงพาณิชย์ ประสบความสำเร็จได้ยาก

จากความสำคัญและปัญหาดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ทำการวิจัยมีความสนใจที่จะ ศึกษาการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก เพื่อที่จะนำผลการศึกษาที่ได้เสนอเป็นแนวทางการจัด ค่ายพักแรมฤดูร้อนแก่ผู้จัดดำเนินการหรือผู้สนับสนุนค่ายพักแรมฤดูร้อนทั้งในสถานศึกษา องค์กร ภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้สนใจจะเริ่มประกอบธุรกิจในด้าน

การจัดบริการค่ายพักแรมฤดูร้อนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้กิจกรรมค่ายพักแรมสามารถพัฒนาไปสู่
 นันทนาการเชิงพาณิชย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอีกด้วย

วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กครั้งนี้ เป็นการสอบถาม
 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปี
 บริบูรณ์เท่านั้น
2. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการบริหารจัดการค่ายพัก
 แรม โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การ
 จัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)
3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3
 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข
 การจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการ หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับค่ายพักแรมฤดูร้อนของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 ไป ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยในด้านการวางแผน การจัด
 องค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การนำ และการควบคุม

ค่ายพักแรมฤดูร้อน หมายถึง การสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ
 ในช่วงปิดภาคการศึกษา เพื่อทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ ช่วยพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม และ
 ปัญญาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะต้องเรียนรู้จากผู้แนะนำที่ผ่านการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่
 องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรม
 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

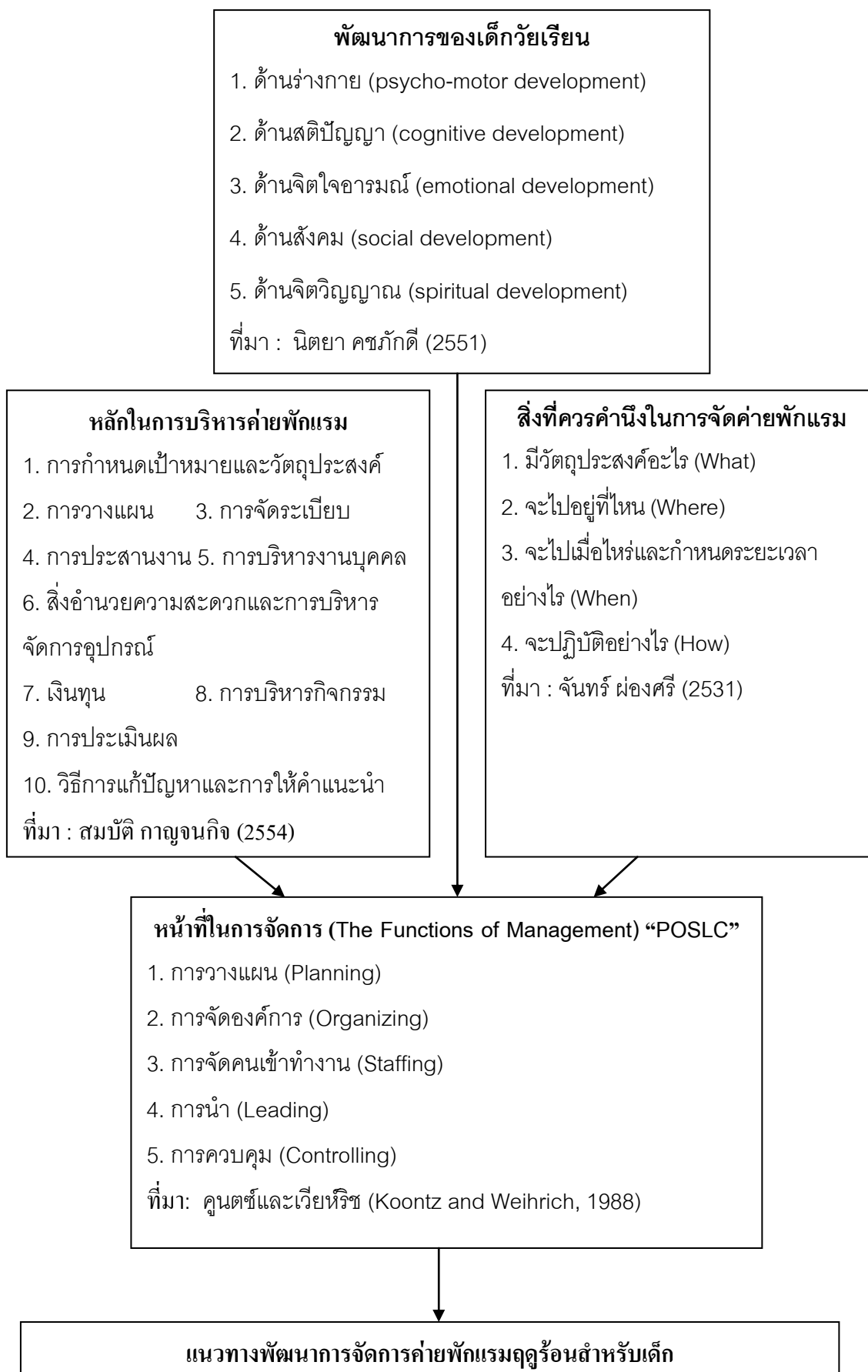
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาและการสร้างเครื่องมือ เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา พฤติกรรมที่ ต้องการวัด รวมถึงการพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหาวิชาและภาษาที่ใช้

ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัย หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สถานศึกษา องค์การภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำแนวทางการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ไปใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายพักแรมฤดูร้อนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางให้กับภาคธุรกิจ ในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในกรุงเทพมหานคร และในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ อย่างมีระบบแบบแผน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับค่ายพักแรม
3. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก
4. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ

ความหมายของการจัดการ

สมคิด บางโม (2538) ได้กล่าวว่า การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจ เอกชนหรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ ส่วนการบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย อย่างไรก็ตามคำว่า การบริหารกับคำว่า การจัดการใช้แทนกันได้มีความหมายเหมือนกัน อีกทั้งเดล (Dale, 1968) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการคือ กระบวนการการจ้องครและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า นอกจากนี้ธงชัย สันติวงษ์ (2537) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการไว้ว่า เป็นภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน (ที่เรียกว่า ผู้บริหาร) ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำ ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

ผู้บริหาร

วิโรจน์ สารรัตน์ (2546) ได้ให้ความหมายของผู้บริหารว่า เป็นบุคคลที่รับผิดชอบให้การปฏิบัติงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และอาคม วัชโรตม์ (2547) ยังได้กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่ทำงานร่วมกับบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ผู้บริหารเป็นผู้บังคับการพฤติกรรมของคนอื่น การทำงานของผู้บริหารอาจใช้การจูงใจ การสั่งการ หรือการใช้กฎระเบียบในการบังคับบัญชาคนอื่นให้ทำงาน โดยยึดวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นหลัก

ประจวบ เพิ่มสุวรรณ (2554) ได้แบ่งผู้บริหารออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ผู้บริหารระดับต้น (First-Line Manage) เป็นผู้รับผิดชอบต่อการประสานงานและควบคุมของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานและคนงาน ผู้บริหารในระดับนี้ปกติจะไม่ทำงานทางด้านปฏิบัติ แต่จะต้องเข้าใจถึงงานเหล่านั้น เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาได้เมื่อจำเป็น โดยจะทำหน้าที่เพียงดูแลให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นไปตามหน้าที่

2. ผู้บริหารระดับกลาง (Middle Manage) เป็นผู้รับผิดชอบในด้านการบริหารงานและควบคุมผู้บริหารระดับต้นให้ดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ รวมทั้งรายงานต่อผู้บริหารระดับสูง สำหรับในองค์การขนาดเล็ก ผู้บริหารในระดับนี้อาจรายงานต่อเจ้าของกิจการโดยตรงก็ได้

3. ผู้บริหารระดับสูง (Top Manager) เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายต่างๆ ของกิจการ มักจะทำหน้าที่ในการประสานการสั่งการทั้งหมดขององค์การ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ขององค์การ

แต่อย่างไรก็ตาม ชื่อของตำแหน่งในแต่ละองค์การจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความชอบของเจ้าของกิจการด้วย

หน้าที่ในการจัดการ (The Functions of Management)

ฟาโยล์ (Fayol, n.d. อ้างถึงใน พยอม วงศ์สารศรี, 2542) เป็นบิดาแห่งทฤษฎีการจัดการตามหลักการบริหาร ซึ่งตามแนวความคิดของฟาโยล์ การที่จะทำให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้น ประการแรกนักบริหารจะต้องทำหน้าที่ในการจัดการ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งนิยมเรียกย่อว่า "POCCC" และประการที่สองนักบริหารจะต้องทราบถึงหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพ 14 ข้อ ดังนี้

1. หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Work)
2. หลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility)
3. หลักของความมีระเบียบวินัย (Discipline)
4. หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of Command)
5. หลักของการมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction)
6. หลักของผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์การ (Subordination of Individual to the General Interest)
7. หลักของการกำหนดค่าตอบแทน และวิธีการจ่ายค่าตอบแทน (Remuneration and Methods)
8. หลักของการรวมอำนาจ (Centralization)

9. หลักการจัดสายการบังคับบัญชา (Scalar Chain)
10. หลักของความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Order)
11. หลักของความเสมอภาค (Equity)
12. หลักของความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure)
13. หลักของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative)
14. หลักของความสามัคคี (Esprit de Corps)

ต่อมากูลิคและเออร์วิค (Gulick, L. and Urwick, L. 1936) เป็นนักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มการศึกษาการจัดการตามหลักการบริหาร ได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Directing) การประสานงาน ติดต่อสื่อสาร (Coordinating) การติดตามรายงานผล (Reporting) และการบริหารงบประมาณ (Budgeting) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCoRB”

หลังจากนั้นคุนตซ์ (Koontz, 1972 อ้างถึงใน สหสา พลนิล, 2552) ได้กำหนดหน้าที่ของผู้บริหารในการจัดการไว้ 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งนิยมเรียกว่า “POSDC” อย่างไรก็ตามต่อมาคุนตซ์และไวทริช (Koontz and Wehrich, 1988) ได้เขียนตำราชื่อว่า Management ร่วมกันและได้เปลี่ยนหน้าที่ทางการจัดการจากการอำนวยการ (Directing) เป็นการนำ (Leading) และเรียกย่อว่า “POSLC” ซึ่งได้แก่

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย (Goals) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ขององค์การ การจัดทำยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ การใช้งบประมาณและการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดนโยบายและขั้นตอนการทำงาน เป็นต้น

2. การจัดองค์การ (Organizing) เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบงาน การกำหนดโครงสร้างองค์การ การระบุนความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบกับอำนาจ การกำหนดภาระงานของตำแหน่งต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จได้ตามแผน รวมถึงการมอบหมายงานให้แก่หน่วยงานย่อย พร้อมจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติงาน

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ได้แก่ การคัดเลือกบรรจุคนลงในตำแหน่งต่างๆ รวมถึงการฝึกอบรมสอนแนะ ช่วยเหลือให้ได้พัฒนาความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับงาน

4. การนำ (Leading) สาคร์ สุขศรีวงศ์ (2553) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า เป็นการให้ภาวะผู้นำของผู้บริหารร่วมกับการจูงใจ ในการทำให้สมาชิกขององค์การทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์การได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการสั่งการจึงประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน คือ ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการทำให้บุคคลอื่น

ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และการจูงใจ (Motivation) ซึ่งหมายถึง การชักจูงให้บุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

คอตเตอร์ (Kotter, 1990) เห็นว่าผู้บริหารในยุคปัจจุบันควรมีภาวะผู้นำ (Leadership) ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการ (Management) เพราะต่างก็มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กร โดยการบริหารจัดการตามแนวคิดเดิมนั้นจะให้องค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ต่อพนักงาน และบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ขณะเดียวกันองค์กร ก็ต้องการมีผู้นำที่เข้มแข็งในการสร้างวิสัยทัศน์สามารถสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้แก่พนักงานได้ดี รวมทั้งนำพาองค์กรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องต่อสภาพการณ์ใหม่ได้ ดังนั้นผู้บริหารทั้งหลายจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณลักษณะสำคัญและพฤติกรรมของการเป็นผู้นำที่ดี เพื่อให้การบรรลุเป้าหมายขององค์กรเพิ่มระดับสูงขึ้นได้

ศาสตราจารย์ (2553) ได้สรุปรวมและจัดแบ่งทฤษฎีว่าด้วยภาวะผู้นำออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ทฤษฎีว่าด้วยคุณลักษณะเฉพาะของผู้นำ (Trait Theory) เป็นการศึกษาลักษณะเฉพาะของผู้นำที่ประสบความสำเร็จว่ามีคุณลักษณะ ซึ่งยูคัล (Yukl, 1998 อ้างถึงใน สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2550) ได้สรุปคุณลักษณะสำคัญที่คาดว่าจะเป็นก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพ (Personality) ได้แก่ ความมีพลังสูง (high energy level) มีความทนทานต่อความเครียดสูง (high stress tolerance) มีความมั่นใจในตนเอง (self-confidence) เชื่ออำนาจภายในตนเอง (internal locus of control orientation) มีวุฒิภาวะด้านอารมณ์ (emotional maturity) มีความสัจซื่อถือคุณธรรมยึดมั่นหลักการ (personal integrity)

1.2 ด้านแรงจูงใจ (Motivation) ได้แก่ มีแรงจูงใจด้านอำนาจทางสังคม (socialized power motivation orientation) มีความต้องการมุ่งความสำเร็จอยู่ในระดับสูงปานกลาง (moderately high need for achievement) มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันอยู่ในระดับต่ำ (low need for affiliation)

1.3 ด้านความสามารถ (Ability) ได้แก่ มีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal skill) มีทักษะด้านมโนทัศน์ (conceptual skills) มีทักษะด้านเทคนิค (technical skills) มีทักษะในการเกลี้ยกล่อมชักชวน (persuasive skills)

2. ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรม (Behavioral Theories) นอกจากคุณลักษณะเฉพาะซึ่งส่งผลต่อภาวะผู้นำของบุคคลแล้ว จากการวิจัยพบว่า ผู้นำที่ดีหรือประสบความสำเร็จมักจะมีพฤติกรรมไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่งซึ่งแตกต่างจากผู้นำที่ล้มเหลว โดยยูคัล (Yukl, 1987 อ้างถึงใน สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2550) ได้จัดหมวดหมู่พฤติกรรมของผู้นำที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

2.1 การวางแผนและการจัดองค์การ (Planning and organizing) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องการจัดทำกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ระยะยาว การจัดสรรทรัพยากรตามลำดับความสำคัญก่อนหลังของภารกิจ การพิจารณาจัดทรัพยากรและคน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับปรุงด้านการประสานงาน การเพิ่มผลผลิตและความมีประสิทธิภาพของหน่วยงานในองค์การ

2.2 การแก้ปัญหา (Problem solving) ได้แก่ พฤติกรรมด้านการระบุปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานการวิเคราะห์ปัญหาภายในกรอบเวลาอย่างเป็นระบบเพื่อหาสาเหตุของปัญหาและทางออกของปัญหาเท่านั้น การดำเนินการแก้ปัญหาด้วยความแน่ชัดชัดเจน

2.3 การทำให้วัตถุประสงค์และบทบาทมีความชัดเจน (Clarifying roles and objectives) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการกำหนดงานที่มอบหมาย การกำหนดทิศทางของงานที่ต้องทำการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจต่องานที่รับผิดชอบ การกำหนดวัตถุประสงค์ของงาน การกำหนดเวลาที่งานเสร็จ รวมทั้งผลงานที่คาดหวังอย่างชัดเจน

2.4 การแจ้งให้ทราบ (Informing) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ การวางแผน และการปฏิบัติงานของพนักงาน ในลักษณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรและการตอบข้อสงสัยต่างๆ ที่เป็นข้อมูลข่าวสารด้านเทคนิค

2.5 การติดตามผล (Monitoring) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารทางการปฏิบัติงานรวมทั้งเป็นปัจจัยภายนอกต่างๆ ที่มีผลต่องาน การตรวจสอบความคืบหน้าและคุณภาพของงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งบุคคลและหน่วยงาน การวิเคราะห์หาแนวโน้มและการคาดเหตุการณ์ภายนอก

2.6 การจูงใจและบันดาลใจ (Motivating and inspiring) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์อิทธิพลในการสร้างความรู้สึกที่ดีของผู้ปฏิบัติงานให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เกิดการยึดมั่นต่อวัตถุประสงค์ของงาน ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามอย่างเต็มใจ ให้ความช่วยเหลือ ความสนับสนุนต่างๆ และวางตนเป็นแบบอย่างที่ดี

2.7 การให้คำปรึกษา (Consulting) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการตรวจสอบก่อนจะริเริ่มการเปลี่ยนแปลงว่าจะกระทบต่อใครบ้างด้วยการหารือก่อน ขอคำแนะนำจากคนเหล่านั้น เพื่อหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้น ชักชวนให้เข้ามาร่วมตัดสินใจ รวบรวมความคิดและข้อเสนอแนะทั้งหมดเพื่อประกอบการตัดสินใจ

2.8 การมอบหมายงาน (Delegation) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นพร้อมกับมอบอำนาจที่เกี่ยวกับงาน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

2.9 การสนับสนุน (Supporting) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงออกที่เป็นมิตรและการเอื้ออาทร การมีความอดทนและพร้อมช่วยเหลือ แสดงความเห็นใจและปลอบใจเมื่อผู้ร่วมงานผิดหวังหรือกระวนกระวายใจ ให้การรับฟังต่อปัญหาและคำร้องทุกข์ ดูแลผลประโยชน์ของผู้ร่วมงาน

2.10 การพัฒนาและสอนงาน (Developing and mentoring) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการสอนงาน (coaching) และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ในอาชีพ จัดกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาปรับปรุงพัฒนาทักษะของผู้ร่วมงาน ส่งเสริมความมั่งคั่งก้าวหน้าในหน้าที่การงานและวิชาชีพของผู้ร่วมงาน

2.11 การจัดการความขัดแย้งและการสร้างทีมงาน (Managing conflict and team building) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการช่วยคลี่คลายความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือที่เน้นการทำงานแบบทีม และสร้างความผูกพันต่อหน่วยงาน

2.12 การสร้างเครือข่าย (Networking) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความคุ้นเคยทางสังคมต่อกัน สร้างเครือข่ายการติดต่อกับบุคคลที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ให้การสนับสนุนการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เช่น เยี่ยมเยียนไปมาหาสู่กัน ใช้โทรศัพท์ การติดต่อในรูปแบบต่างๆ การร่วมประชุมและร่วมกิจกรรมทางสังคม เป็นต้น

2.13 การให้การยอมรับ (Recognizing) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้คำชมเชยและแสดงการยอมรับต่อผลสำเร็จของงานต่อผลงานดีเด่น หรือแสดงความชื่นชมประทับใจต่อการกระทำหรือความสำเร็จพิเศษของบุคคลในโอกาสต่างๆ

2.14 การให้รางวัล (Rewarding) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเสนอหรือการให้รางวัลแก่บุคคล เช่น การขึ้นเงินเดือนเพิ่มพิเศษ การเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานเมื่อมีผลงานดี หรือประสบความสำเร็จพิเศษ หรือแสดงความสามารถดีเด่น

3. ทฤษฎีว่าด้วยผู้นำตามสถานการณ์ (Contingency Theory) เป็นแนวคิดที่ว่า ผู้นำที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่จำเป็นต้องมีคุณลักษณะเฉพาะที่ตายตัวและไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออกเชิงพฤติกรรมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น หากแต่ผู้นำจะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ก็ต่อเมื่อ ผู้นำสามารถเลือกใช้วิธีการหรือการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์แต่ละสถานการณ์

5. การควบคุม (Controlling) หมายถึงการพัฒนาตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน การสร้างระบบการรายงาน การกำกับการทำงานของพนักงานให้เป็นไปตามขั้นตอนสู่เป้าหมาย รวมทั้งการให้คุณให้โทษตามจำเป็น เป็นต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับค่ายพักแรม

ความหมายของค่ายพักแรม

สารานุกรม บริแทนนิกา (Encyclopedia Britannica, n.d. อ้างถึงใน วีระ วิเศษสมิต, 2546) ได้ให้ความหมายของ ค่ายพักแรมหรือ Camp ไว้ว่า มาจากคำว่า Campus ในภาษาลาติน ซึ่งแปลว่า Field ตามความหมายแปลว่า “ทุ่งนา ทุ่งหญ้า หรือที่โล่งแจ้ง” ในสมัยโบราณค่ายพักแรมจะใช้ในทางทหาร ต่อมาพลเรือนได้นำมาใช้โดยให้ความหมายว่า “เป็นการที่บุคคลได้ออกไปใช้ชีวิตนอกอาคารโดยไปค้างแรมตามป่า หรือบริเวณที่โล่งแจ้งในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งแตกต่างไปจากการอยู่ในบ้าน” และสมาคมค่ายพักแรมแห่งสหรัฐอเมริกา (American Camping Association, n.d. อ้างถึงใน เกื้อ แก้วเกต, 2524) ได้กล่าวว่า ค่ายพักแรมเป็นประสบการณ์ทางการศึกษาด้านสร้างสรรค์ที่เกิดจากการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มกลางแจ้ง ใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาสติปัญญา ร่างกาย สังคม และจิตใจของคน โดยการช่วยเหลือแนะนำจากผู้นำที่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อการนี้ ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาให้ค่ายพักแรมมีความเป็นระเบียบมากขึ้น โดยจรินทร์ ธานีรัตน์ (2513) กล่าวว่า ค่ายพักแรมที่มีการจัดอย่างเป็นระเบียบ หมายถึง การผจญภัยเกี่ยวกับการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้เข้าร่วม (ชาวค่าย) ได้ทำงาน ได้พักผ่อนหย่อนใจทางนันทนาการ ได้ดำเนินชีวิตทางสังคมเป็นหมู่คณะในสิ่งแวดล้อมนอกสถานที่ ซึ่งเสาวนีย์ เสนาสู (2531) กล่าวถึงความหมายของค่ายพักแรมไว้ว่า ค่ายพักแรมที่มีการจัดการอย่างเป็นระเบียบย่อหมายถึง ประสบการณ์ในทางสร้างสรรค์และในการศึกษาของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มภายนอกสถานที่ค่ายพักแรมเป็นการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่โดยรอบตัวเรามาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตัวเราทั้งทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ซึ่งประสบการณ์นี้เป็นประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาภายใต้การควบคุมแนะนำของผู้ที่ได้รับการอบรมฝึกหัดมาโดยเฉพาะ อีกทั้งอุไรวรรณ ขมวัฒนา (2546) ยังได้กล่าวว่า ค่ายพักแรม หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาที่มุ่งหวังพัฒนาการของชาวค่ายโดยอาศัยธรรมชาติเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์และการเรียนรู้อีกด้วย

ประวัติค่ายพักแรมในประเทศไทย

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513) ได้สรุปวิวัฒนาการค่ายพักแรมของประเทศไทยไว้ว่า ริเริ่มมาในสมัยรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 และเจริญรุ่งเรืองมาเป็นลำดับ มีประวัติความเป็นมาดังนี้

ค่ายพักแรมกองลูกเสือป่า ปี พ.ศ. 2454 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งกองลูกเสือป่าขึ้นโดยมีพระราชประสงค์ที่จะฝึกอบรมให้คนไทยมีความรักชาติรู้จักการป้องกันประเทศเป็นคนมีมนุษยธรรมรู้จักเสียสละ

ประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวมและประเทศชาติ และนับเป็นค่ายพักแรมที่มีการจัดระเบียบแบบแผนค่ายแรกของประเทศไทย

ค่ายพักแรมลูกเสือในโรงเรียน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพิจารณาเห็นว่ากองลูกเสือป่าได้จัดตั้งมั่นคงแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกองลูกเสือไทยพักแรมขึ้นที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเรียกว่า กองลูกเสือ กรุงเทพฯที่ 1 ต่อมาได้นำลูกเสือออกค่ายพักแรมเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ค่ายพักแรมในสถานศึกษา ประมาณปี พ.ศ. 2497 โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาให้มีความรู้วิชานันทนาการได้จัดกิจกรรมไว้เป็นกิจกรรมนันทนาการสาขาหนึ่ง การนำ วิชาค่ายพักแรมมาสอนในระยะต้น ส่วนใหญ่เป็นค่ายพักแรมแบบลูกเสือ ต่อมาเมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาได้เปลี่ยนเป็นวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีอาจารย์ที่จบการศึกษามาจากต่างประเทศเข้าฝึกสอน เนื้อหาวิชาจึงโน้มเอียงไปทางค่ายนันทนาการมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2502 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดสอนวิชาพลศึกษามากขึ้น และได้เปิดสอนวิชาค่ายพักแรมขึ้นโดยกำหนดให้บัณฑิตที่ศึกษาวิชานี้จะต้องออกค่ายพักแรมภาคปฏิบัติด้วย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เปิดสอนวิชานันทนาการมากขึ้น เช่น คณะสาธารณสุขศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เปิดสอนวิชาพลศึกษาขึ้นและจัดให้มีการอยู่ค่ายพักแรม ซึ่งสาขาวิชาที่เปิดสอนเหล่านี้ต่างก็ได้้นำ ความรู้ เนื้อหาการจัดค่ายพักแรมที่เป็นระเบียบแบบแผนมาใช้เป็นหลักในการสอนทั้งสิ้น

ค่ายฤดูร้อนสำหรับเด็กและเยาวชน กองบริการชุมชน กรมประชาสงเคราะห์ได้ริเริ่มจัดค่ายฤดูร้อนสำหรับเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2506 โดยมีจุดประสงค์เพื่อทดลองและทดสอบท่าทีและความต้องการของเด็กและเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมค่ายพักแรม แต่เนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์จึงได้จ้างนิสิตจากมหาวิทยาลัยมาเป็นผู้นำ และที่ปรึกษาของค่ายในด้านต่างๆ ผลการทดลองนับว่าได้ผลดีพอใช้แม้ว่าจะขาดเจ้าหน้าที่ ที่มีประสบการณ์แต่ก็เป็นารเริ่มต้นจัดค่ายพักแรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ดี เป็นครั้งแรกของกรมนี้

ค่าย วาย เอ็ม ซี เอ สมาคม วาย เอ็ม ซี เอ หรือยุวคริสเตียนสมาคม เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการนันทนาการและบริการอื่นๆ แก่เด็กและเยาวชนในส่วนของ การจัดค่ายพักแรมสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นครั้งแรก ที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ค่ายพักแรม วาย เอ็ม ซี เอ นับได้ว่าเป็นค่ายพักแรมที่มีการจัดระเบียบแบบแผนตามหลักการเป็นค่ายแรกของประเทศไทย

ค่ายพักแรมของยุวกาชาด ในปี พ.ศ. 2510 กรมพลศึกษาได้เริ่มก่ตั้งค่ายพักแรมถาวรของยุวกาชาด ในที่ดินที่ได้รับบริจาคตั้งอยู่ที่แขวงบางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 2 ไร่ มีชื่อเรียกว่า “ศูนย์กิจกรรมยุวกาชาด ผิน แจ่มวิชาสอน” เพื่อใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมผู้นำยุวกาชาด

และเป็นสถานที่อยู่ค่ายพักแรมของยุวสมาชิกนับได้ว่าเป็นค่ายพักแรมที่ถาวรและทันสมัยสำหรับกิจกรรมของยุวกาชาดครั้งแรกของประเทศไทย

ปรัชญาของค่ายพักแรม

เกื้อ แก้วเกต (2531) ได้กล่าวถึงปรัชญาการอยู่ค่ายพักแรมไว้ว่า ปรัชญาค่ายพักแรมของสมาคม ไว เอ็ม ซี เอ และศูนย์พัฒนาเยาวชน วาย พี ดี ซี มีการใช้ปรัชญาการอยู่ค่ายพักแรมที่เหมือนกัน โดยเปรียบเทียบการอยู่ค่ายพักแรมให้เหมือนกับการผ่านเข้าไปในท่อของค่ายพักแรมที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ จัดเตรียมไว้เป็นอย่างดี โดยผู้นำที่ได้รับการฝึกมาแล้วเป็นอย่างดี ในระยะเวลาที่เหมาะสม สรุปได้ว่า ปรัชญาการอยู่ค่ายพักแรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาชาวค่ายทางด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ต้องการ ด้วยกิจกรรมและสภาพแวดล้อมของค่ายพักแรมที่เหมาะสม โดยการทำงานเป็นกลุ่มภายใต้การแนะนำแนวทางจากผู้ทำงานกับกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วเป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายของค่ายพักแรม

ดิมีอค (Dimock, 1952) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายโดยทั่วไปของค่ายพักแรมว่าต้องประกอบด้วย การพัฒนาความรู้สึกที่ใกล้ชิดสัมพันธ์กับธรรมชาติ และศิลปะการใช้ชีวิตกลางแจ้ง มีศึกษาและเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่อย่างถูกสุขลักษณะและปลอดภัย มีการเรียนรู้การสร้างสรรค์สิ่งที่มีประโยชน์ในเวลาว่าง ช่วยส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและด้านคุณธรรมของจิตใจ อีกทั้งต้องได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างเป็นกลุ่ม และวิถีทางประชาธิปไตย

จันทร์ ผ่องศรี (2531) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์หลักของการอยู่ค่ายพักแรมคือ การทำงานร่วมกัน (Work) เพื่อให้ชาวค่ายรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รับผิดชอบกันเป็นกลุ่มๆ โดยแบ่งหน้าที่กันตามความเหมาะสม การมีสุขภาพอนามัย (Health) เพื่อให้ชาวค่ายได้ปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ รักษาอนามัยแห่งตนและอนามัยส่วนรวม ความสามัคคี (Love) เพื่อให้ชาวค่ายเกิดความรัก ความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เมื่อนำวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการ มารวมกัน ก็จะได้เกิดคำว่า "WOHELO" หมายถึง Work Health and Love

ฮาร์ริสัน (Harrison, 1975) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของค่ายพักแรมไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เรียนรู้การปรับปรุงตนเอง ให้เข้ากับผู้อื่นโดยการทำงานร่วมกัน ใช้ชีวิตร่วมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ศึกษาอุปนิสัยซึ่งกันและกัน

2. เพื่อช่วยปรับปรุงพัฒนาศักยภาพลักษณะอุปนิสัยใจคอ มีการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ได้แสดงออกฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงบุคลิกภาพของบุคคล รู้ใจ เข้าใจตนเองและผู้อื่น

3. เพื่อช่วยฝึกหัดการเป็นผู้นำ เปิดโอกาสให้ได้ฝึกการเป็นผู้นำในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาลักษณะการเป็นผู้นำ

4. เพื่อช่วยให้ได้พบมิตรภาพใหม่ๆ การเข้าร่วมใช้ชีวิตในค่ายพักแรมทำให้ได้รู้จักมิตรใหม่ ต่างทิศทาง ได้พบปะสังสรรค์รู้จักกันดีขึ้น แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดความเข้าใจในเพื่อนและสร้างสัมพันธ์ภาพ

วิโอราและคลอฟอร์ด (Viola and Crawford, 1961) มีแนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทั่วไปของค่ายพักแรมดังนี้คือ

1. ค่ายพักแรมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในอุดมคติ เป็นเหมือนห้องทดลองการดำรงชีวิตในระบอบประชาธิปไตย เพราะเด็กจะเป็นผู้กำหนดวิถีทางของเขาร่วมกัน เป็นการปลูกฝังการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2. ค่ายพักแรมให้ความสนุกสนาน ความสนุกนี้ได้จากการผจญภัย การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ การได้พบกับเพื่อนใหม่

3. ค่ายพักแรมช่วยให้เกิดการใช้เวลาร่วมกันเป็นประโยชน์

4. ค่ายพักแรมช่วยการปรับตัวทางสังคม

5. ค่ายพักแรมพัฒนานิสัยและพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี

6. ค่ายพักแรมช่วยให้รู้จักการรักษาสุขภาพ และรักษาความปลอดภัย

7. ค่ายพักแรมช่วยพัฒนาความรัก และความสนใจการใช้ชีวิตนอกเมือง

8. ค่ายพักแรมสร้างให้เกิดความมีน้ำใจ

ประเภทของค่ายพักแรม

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2513) แบ่งค่ายพักแรมออกเป็น 2 ประเภท คือ ค่ายพักแรมที่แบ่งตามผู้จัด และค่ายพักแรมที่แบ่งตามลักษณะหรือจุดมุ่งหมายของการจัด

1. ค่ายพักแรมที่แบ่งตามผู้จัด หมายถึงการแบ่งประเภทของค่ายพักแรมโดยพิจารณาว่าค่ายนั้นดำเนินการโดยใคร มีใครเป็นผู้ให้การสนับสนุน โดยแบ่งย่อยออกเป็น 3 แบบดังต่อไปนี้

1.1 ค่ายพักแรมองค์กร หรือ ค่ายพักแรมสมาคม (Organization Camp) ได้แก่ ค่ายพักแรมที่ได้รับการสนับสนุนการจัดหรือดำเนินการจัด โดยองค์กรหรือสมาคม เพื่อผลประโยชน์ของสมาคมหรือองค์กรนั้น มุ่งที่ผลประโยชน์ของสมาคมหรือองค์กรเป็นหลัก ค่ายพักแรมชนิดนี้อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ค่ายพักแรมที่มีจุดประสงค์เฉพาะ ตัวอย่างค่ายในลักษณะนี้ เช่น ค่ายยุวชน คริสต์เตียน เป็นต้น

1.2 ค่ายพักแรมเอกชน (Private Camp) ได้แก่ ค่ายพักแรมที่มีการดำเนินการโดยเอกชนหรือคณะบุคคล เพื่อหวังผลกำไรเป็นวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนั้นจึงอาจเรียกค่ายพักแรม

แบบนี้ว่า ค่ายพักแรมแบบการคำ ตัวอย่างค่ายในลักษณะนี้ เช่น ค่ายพักแรมของสำนักงาน
เพื่อนเดินทาง เป็นต้น

1.3 ค่ายพักแรมสาธารณะ (Public Camp) ได้แก่ ค่ายพักแรมที่ดำเนินการจัด
โดยองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนจากทางราชการ

2. ค่ายพักแรมที่แบ่งตามลักษณะหรือจุดมุ่งหมายในการจัด คือ การแบ่งประเภทของการ
จัดค่ายพักแรมตามรูปแบบและวิธีการจัดหรือพิจารณาที่วัตถุประสงค์ของการจัดเป็นสำคัญ
สามารถแบ่งออกได้เป็น 10 แบบ คือ

2.1 ค่ายพักแรมแบบเดินทาง (Trip Camp) หรือแบบธรรมชาติ (Natural Camp)
มีลักษณะสำคัญคือ การใช้ชีวิตค้างแรมอยู่ในธรรมชาติ โดยมีการวางแผนว่าจะเดินทางไปสถานที่
ใด พักที่ใด ส่วนใหญ่มุ่งที่การศึกษาภูมิประเทศและธรรมชาติศึกษา ลักษณะการจัดค่ายจะเป็น
แบบชั่วคราวโดยอาศัยสิ่งดัดแปลงเป็นที่นอน ประโยชน์ของค่ายลักษณะนี้คือการฝึกตนในการใช้
ชีวิตกลางแจ้ง รู้จักการช่วยเหลือตัวเองและปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติ

2.2 การตั้งค่ายแบบถาวร (Residential Camp) คือ ค่ายพักแรมที่มีที่ตั้งถาวร มี
คณะดำเนินการเป็นประจำ มีการจัดตกแต่งและจัดสถานที่ให้เป็นระเบียบ มีเครื่องอำนวยความสะดวก
สะดวกครบครัน หรือตามสมควร ค่ายพักแรมถาวรในประเทศไทยได้แก่ ค่ายลูกเสือประจำจังหวัด
ค่ายวชิราวุธ ค่ายลูกเสือแห่งชาติ เป็นต้น

2.2.1 ค่ายพักแรมระยะสั้น (short – term Residential Camp) ได้แก่
ค่ายพักแรมที่มีเวลาการจัดสั้นเป็นครั้งคราว โดยมากมักจะเป็นค่ายที่จัดโดยองค์กร อาจใช้เวลา
1-2 วัน หรือ 1-2 สัปดาห์ เช่น ค่ายฤดูร้อนของ Y.M.C.A. ซึ่งจัดครั้งละ 7-10 วัน เป็นต้น

2.2.2 ค่ายพักแรมระยะยาว (long term Residential Camp) ค่ายแบบนี้
จะเหมือนการจัดค่ายระยะสั้น เพียงแต่มีเวลาในการจัดที่นานกว่า คือใช้เวลาประมาณ 1 เดือน
มีวัตถุประสงค์ก็เพื่อให้เยาวชนรู้จักปรับตัว มีประสบการณ์หลายๆด้าน มีความอดทน รู้จักการ
ใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

2.3 ค่ายพักแรมแบบสหศึกษา (Co – Education Camp) หมายถึงค่ายพักแรมที่
จัดให้เยาวชนชาย หญิง มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ค่ายพักแรมแบบสหศึกษา เกิดจากความคิด
ของนักการศึกษาที่ว่า การที่เยาวชนชาย หญิง ได้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกันจะเป็นการสร้าง
ความเข้าใจระหว่างเพศ เป็นการแก้ปัญหาเรื่องเพศตรงข้ามได้อย่างเหมาะสม ภายใต้การแนะนำของที่
ปรึกษาของค่ายพักแรม

2.4 ค่ายพักแรมแบบครอบครัว (Family Camp) หมายถึง ค่ายพักแรมที่สมาชิก
ครอบครัว ได้มีโอกาสประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิก
ในครอบครัว โดยทางค่ายจะคอยอำนวยความสะดวกให้

2.5 ค่ายพักแรมแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ (Conservation Camp) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปลูกฝังให้ชาวค่ายได้มีนิสัยรักธรรมชาติ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของธรรมชาติ เพื่อช่วยกันอนุรักษ์ต่อไป

2.6 ค่ายพักแรมสุขภาพ (Health Camp) ค่ายพักแรมนี้จัดขึ้นเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักการส่งเสริมรักษาสุขภาพร่างกายของตนเองและส่วนรวม เพื่อส่งเสริมความรู้เบื้องต้นด้านสุขภาพและการปฏิบัติ กิจกรรมที่เน้นในค่ายนี้ได้แก่ กิจกรรมด้านการออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น

2.7 ค่ายพักแรมสุดสัปดาห์ (Weekend Camp) ได้แก่ ค่ายพักแรมที่จัดในวันสุดสัปดาห์ คือวันเสาร์- อาทิตย์ ค่ายแบบนี้นิยมใช้เพื่อฝึกอบรมเตรียมเจ้าหน้าที่ประจำค่าย เพื่อการวางแผนและทดลองก่อนจัดกิจกรรมจริง หรืออาจเป็นการจัดขึ้นเพื่อพักผ่อน การจัดค่ายลักษณะนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความน้อยและประหยัดค่าใช้จ่าย

2.8 ค่ายกลางวัน (Day Camp) ได้แก่ ค่ายที่ชาวค่ายจะใช้เวลากลางวันที่ค่าย แต่ในเวลากลางคืนก็พักที่บ้านของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของค่ายลักษณะนี้ ค่ายแบบนี้เหมาะสำหรับเยาวชนที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากนัก กิจกรรมที่จัดจะคล้ายคลึงกับค่ายพักแรมทั่วไป ส่วนมากนิยมจัดในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน

2.9 ค่ายพักแรมอาสาสมัคร (Voluntary Work Camp) นับเป็นค่ายพักแรมที่มีจุดประสงค์ต่างไปจากค่ายอื่น คือจัดเพื่อพัฒนาท้องถิ่น กิจกรรมหลักของค่ายแบบนี้จะมีการพัฒนาหรือการสร้างสาธารณะประโยชน์ เช่น สร้างสะพาน อ่างเก็บน้ำ หรือโรงเรียน ค่ายแบบนี้นิยมมากในหมู่นิสิตนักศึกษาและเป็นที่รู้จักกันในนามของค่ายอาสาพัฒนาชนบท

2.10 ค่ายพักแรมสำหรับคนพิการ (Handicapped Camp) ได้แก่ ค่ายพักแรมที่จัดสำหรับชาวค่ายที่มีความพิการทางร่างกาย ทางระบบประสาท ทางอารมณ์ หรือทางจิตใจ เพื่อให้เยาวชนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมที่จัดขึ้น หน่วยงานที่มีการจัดค่ายลักษณะนี้ได้แก่ กรมประชาสงเคราะห์ สมาคม Y.M.C.A. เป็นต้น

กิจกรรมในค่ายพักแรม

สมควร โพธิ์ทอง (2549) ได้แบ่งกิจกรรมในค่ายพักแรมออกเป็น 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมที่เป็นพิธีการ, กิจกรรมประจำวัน และ กิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต

1. กิจกรรมที่เป็นพิธีการ ในการอยู่ค่ายพักแรมที่เป็นรูปแบบจะต้องมีกิจกรรมที่เป็นพิธีการ เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้รูปแบบพิธีการในการอยู่ค่ายพักแรม ซึ่งในการจัดกิจกรรมที่เป็นพิธีการนี้จะต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมที่เป็นพิธีการมีดังนี้

1.1 การประชุมพิเศษ เป็นการเตรียมความพร้อมของสมาชิกที่จะเข้าร่วมกิจกรรม การอยู่ค่ายพักแรม และเตรียมความพร้อมของคณะผู้ดำเนินการจัดค่ายพักแรม ซึ่งจะต้องทำการชี้แจงรายละเอียดต่างๆ แจกกำหนดการการอยู่ค่ายพักแรม การเตรียมตัว นัดหมายวัน เวลา สถานที่ที่จะออกเดินทางให้แก่สมาชิกทุกคนได้ทราบ

1.2 พิธีเปิดค่ายพักแรม การจัดทำพิธีเปิดมีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การให้เกียรติแก่เจ้าของสถานที่ ส่วนใหญ่จะทำพิธีเปิดเมื่อไปถึงที่ตั้งค่ายพักแรม เป็นการกล่าวต้อนรับสมาชิกชาวค่ายพักแรม โดยมีผู้อำนวยการค่ายพักแรมเป็นผู้กล่าวต้อนรับ มีการแนะนำสถานที่ หรือบุคคลสำคัญในสถานที่นั้นๆ แนะนำระเบียบข้อปฏิบัติ ให้ข้อคิดการใช้ชีวิตแบบชาวค่าย และให้สมาชิกทุกคนใช้ชีวิตในการอยู่ค่ายพักแรมบรรลุตามวัตถุประสงค์

1.3 พิธีการรองเสาธง ในการอยู่ค่ายพักแรมที่เป็นรูปแบบและมีสถานที่เหมาะสมควรมีพิธีการรองเสาธงในตอนเช้า โดยมีจุดมุ่งหมายต่อไปนี้

1.3.1 เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินกิจกรรมประจำวัน

1.3.2 เพื่อสร้างความมีระเบียบวินัย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

1.3.3 เพื่อสอบถามความเป็นอยู่ของสมาชิก และให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรม เช่น การประกาศผลคะแนนที่มีการทำกิจกรรมดีเด่น การประกาศผลคะแนนการรักษาสูขาภิบาลค่าย

1.4 พิธีต้อนรับชาวค่าย การต้อนรับชาวค่ายเป็นพิธีการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อปลุกฝังวัฒนธรรมประเพณีไทย เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่สมาชิกชาวค่าย ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้นำค่ายพักแรมกับชาวค่าย หรือเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับศิษย์ ซึ่งพิธีการต่างๆจะทำให้สมาชิกชาวค่ายมีความรู้สึกอบอุ่นและสร้างความประทับใจในการอยู่ค่ายพักแรม

1.5 พิธีการเล่นรอบกองไฟ (Campfire) พิธีจุดกองไฟในการเล่นรอบกองไฟ เป็นพิธีอย่างหนึ่งที่ชาวค่ายปฏิบัติกัน เพื่อสร้างความประทับใจและเป็นคติเตือนใจแก่ชาวค่ายด้วย ในการอยู่ค่ายพักแรมย่อมมีกิจกรรมการเล่นรอบกองไฟ เพราะเป็นกิจกรรมหลักที่ต้องทำให้ชาวค่ายได้แสดงออกร่วมกัน

1.6 พิธีการปิดค่ายพักแรม หลักจากที่ผู้อำนวยการค่ายกล่าวปราศรัยครั้งสุดท้ายเรียบร้อยแล้ว พิธีกรสั่ง “ชาวค่ายตรง” ผู้อำนวยการค่ายแสดงความเคารพตอบ แล้วเดินเข้ามายืนหลังเสาธง

2. กิจกรรมประจำวัน ในที่นี้หมายถึง กิจกรรมที่สมาชิกจะต้องทำร่วมกันในขณะที่อยู่ค่ายพักแรม ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่จะต้องทำเป็นประจำทุกวันนี้นอกเหนือจากการทำภารกิจส่วนตัวของแต่ละ

คน การปฏิบัติภารกิจส่วนตัวเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องปฏิบัติให้เรียบร้อย เช่น การตื่นนอน อาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน เข้าห้องน้ำ การแต่งตัว รับประทานอาหาร กิจกรรมพักผ่อน เป็นต้น กิจกรรมประจำวันมีดังนี้

2.1 กิจกรรมกายบริหาร เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพ เป็นการออกกำลังกายซึ่งมักจะทำในตอนเช้า เพื่อเป็นการกระตุ้นร่างกายให้ตื่นตัว พร้อมทั้งจะทำกิจกรรมในวันใหม่ ส่งเสริมระบบการทำงานของร่างกายให้มีการทำงานได้ดี และปลูกฝังนิสัยการดูแลสุขภาพที่ดีแก่สมาชิก

2.2 การตรวจสุขภาพบิดาค่าย คณะกรรมการค่ายพักแรมจะเป็นผู้ตรวจสุขภาพบิดาค่าย ในเรื่องของการทำความสะอาดที่พัก การจัดเก็บเสื้อผ้า ข้าวของเครื่องใช้ การกำจัดของเสีย สถานที่การปรุงประกอบอาหาร รวมทั้งความปลอดภัยในเรื่องความเป็นอยู่ของสมาชิกชาวค่าย

2.3 กิจกรรมการประกอบอาหาร เป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความเสียสละ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความเชื่อมั่นความภาคภูมิใจให้แก่ผู้ทำกิจกรรม เสริมสร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะ กิจกรรมนี้สามารถประเมินผลสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี ผู้ที่ชอบทำกิจกรรมนี้จะมีนิสัยรักการบริการ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

2.4 การประชุมกลุ่มย่อย ส่วนใหญ่จะใช้เวลาหลังจากอาหารเย็น หรือก่อนเข้านอนเพื่อเป็นการประเมินผลการทำกิจกรรมในวันที่ผ่านมา จะมีผู้นำประจำกลุ่มหรือที่ปรึกษาประจำกลุ่มเข้าร่วมด้วยเพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ ในการประชุมควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย และควรใช้วิธีการในทางระบอบประชาธิปไตยในการแสดงความคิดเห็น

หลักในการบริหารค่ายพักแรม

สมบัติ กาญจนกิจ (2554) ได้กล่าวว่า หลักในการบริหารค่ายพักแรมควรมีองค์ประกอบคือ Set goals and objectives (การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์) Planning (การวางแผน) Organizing (การจัดระเบียบ) Coordinating (การประสานงาน) Personnel Administration (การบริหารงานบุคคล) Facility and Equipment Management (สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริหารจัดการอุปกรณ์) Finance (เงินทุน) Activity Management (การบริหารกิจกรรม) Evaluation (การประเมินผล) และ Problem-solution and Recommendation (วิธีการแก้ปัญหาและการให้คำแนะนำ) อีกทั้งจันทร์ ผ่องศรี (2531) ยังได้กล่าวว่าไว้ สิ่งที่ต้องคำนึงในการจัดค่ายพักแรม คือ มีวัตถุประสงค์อะไร (What) จะไปอยู่ที่ไหน (Where) จะไปเมื่อไหร่และกำหนดระยะเวลาอย่างไร (When) และจะปฏิบัติอย่างไร (How)

คุณค่าและประโยชน์ของค่ายพักแรม

สมบัติ กาญจนกิจ (2536) ได้สรุปคุณค่าและสิ่งที่ได้รับจากค่ายพักแรมของเด็กและเยาวชนโดย กล่าวว่า สถาบันทางสังคมจะสร้างสวัสดิการและประสบการณ์ชีวิตให้แก่เด็กเยาวชน

และประชาชน จากการที่สมาคมค่ายพักแรมแห่งประเทศไทยซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1860 ได้จัดการประชุมผู้นำ ค่ายพักแรมทุกชนิดขึ้น ในลักษณะของการอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีจุดประสงค์ในเชิงคำถามว่า ค่ายพักแรมจะส่งเสริมวิถีชีวิตของชาวสหรัฐอเมริกาให้ดีขึ้นได้อย่างไร และจากการประชุมได้มีการนำเสนอหัวข้อ ชื่อ เอกลักษณะและคุณค่าของค่ายพักแรม อย่างมีรูปแบบ (unique contributions of organized camping) ซึ่งสรุปสิ่งที่ได้รับจากค่ายพักแรมดังนี้

1. ความเข้าใจในตนเอง (self - understanding) ค่ายพักแรมสร้างโอกาสให้แก่บุคคลได้ รู้จักตนเองอย่างเต็มที่ ค่ายพักแรมเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยในบุคคลที่ทุกคนยอมรับมากที่สุด ดังนั้น ค่ายพักแรมควรสร้างความรักความเข้าใจพื้นฐานสำหรับเด็ก เพื่อที่จะเจริญเติบโตขึ้นด้วยความอบอุ่นใจ ค่ายพักแรมจะต้องสร้างบรรยากาศให้เด็กกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมก็ควรจัดให้เด็กเหล่านั้นที่ประสบความล้มเหลว นำพาไปสู่ความสำเร็จได้โดยได้ เรียนรู้จากตนเองในสถานการณ์ของค่ายพักแรม ซึ่งดีกว่าจะอยู่ในเมืองที่มีแต่บ่วงที่ทำให้ล้มเหลว แต่ไม่สามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จได้ ในขณะที่เดียวกันเขาจะได้รับคำแนะนำอย่างฉลาดและเหมาะสมจากผู้นำค่ายพักแรม การเข้าใจในสถานการณ์และประสบการณ์ ทำให้เด็กสามารถพัฒนาตนเอง จากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ต้องการจากบ้าน มาเป็นรูปแบบใหม่ที่เหมาะสมภายใต้สถานการณ์ของค่ายพักแรม ชาวค่ายจะมีความเจริญเติบโตในด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง มีโอกาสที่จะทดสอบเอกลักษณ์ของตนเอง โดยผ่านกิจกรรมประจำ วันในค่ายพักแรมนั้น ๆ เช่น การเลือกเพื่อน การเลือกความสนใจพบคนใหม่ๆ แทนที่จะอยู่ในครอบครัวเท่านั้น

2. ความซาบซึ้งในความวิเวก (appreciation of solitude) สิ่งที่เราว่าที่สูงสุดในการมีชีวิตอยู่ในเมืองก็คือ ความกลัวที่จะอยู่อย่างเปล่าเปลี่ยว คนเราสามารถที่จะค้นหาทรัพยากรภายในตัวเองได้ นั่นคือการมีโอกาสที่จะเรียนรู้ถึงความเปล่าเปลี่ยว ค่ายพักแรมช่วยในการที่ทำให้คนเราอยู่คนเดียวหรืออยู่ในกลุ่มโดยไม่เปล่าเปลี่ยวได้ โดยธรรมชาติเราไม่สามารถจะจัดโอกาสให้คนเราอยู่โดดเดี่ยวและไม่เปลี่ยวได้ แต่ค่ายพักแรมสามารถช่วยได้ ชาวค่ายสามารถที่จะอยู่ในค่ายพักแรมได้นาน ๆ และบ่อยครั้งขึ้นตามประสบการณ์ที่ได้รับรวมถึงอายุขัยของคนเหล่านั้น อย่างไรก็ตามก็ต้องขึ้นอยู่กับการกิจกรรมและความต้องการของชาวค่ายด้วย ดังนั้นทีมงานที่จัดต้องมีทักษะและความเข้าใจว่าชาวค่ายต้องการอย่างไร กิจกรรมนอกเมืองจะให้สิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี โดยทำให้ผู้คนมีลักษณะที่ชอบและรักธรรมชาติมากขึ้น บทกลอน บทกวี ดนตรี หรือการผจญภัย ผู้จัดค่ายพักแรมควรนำ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มาร่วมอยู่ด้วยเพื่อประสบการณ์ที่สมบูรณ์

3. สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล (individualism and independence) เป็นสิ่งที่ได้รับจากค่ายพักแรม และจะส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ชาวค่ายจะมีโอกาสได้รู้จักตนเองและมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น การสร้างความสามัคคีในกลุ่ม ต้องสร้างจากตัวบุคคล

ก่อน และเริ่มสร้างเป็นทีมทีหลัง ที่ปรึกษาค่ายควรจัดโปรแกรมที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง เช่น การส่งเสริมความคิด ความอ่าน ของตัวบุคคล และควรมีกิจกรรมที่ทำท่ายั่วสำ หรับเด็กที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก รวมไปถึงกลุ่มผู้นำ ค่ายและ พี่เลี้ยง ควรมีการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ทุกคนในค่ายพักแรม

4. มิตรภาพและความเป็นเพื่อน (friendliness) บรรยากาศของค่ายพักแรมที่จะได้รับ อย่างไม่มีที่สิ้นสุดก็คือ มิตรภาพและความเป็นเพื่อนความรู้สึกที่มั่นคง มั่นใจ อบอุ่น จะเกิดขึ้นตลอดในการอยู่ค่ายพักแรม ซึ่งจะหาได้และเกิดขึ้นง่ายกว่าในสังคมเมือง ในโรงเรียนรวมถึงครอบครัว ซึ่งกว่าจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้เวลามากกว่าในค่ายพักแรม

5. การค้นพบเวลาว่างและอิสระโดยแท้จริง (discovering the real meaning of leisure) ค่ายพักแรมได้ให้โอกาสเด็ก ๆ ได้ค้นพบเวลาว่างและเวลาที่เป็นอิสระโดยแท้จริง โปรแกรมในค่ายพักแรมสามารถทำ ให้ชาวค่ายได้รู้จักสิ่งเหล่านี้ โดยการเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวกับเวลาว่างและทักษะ และสามารถนำไปใช้ในโอกาสที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้

6. ความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน (appreciation of work) ความพึงพอใจในชีวิตช่วงหนึ่ง ก็คือ สิ่งที่เราได้ทำงาน ได้ทำงาน ชาวค่ายสามารถที่จะเรียนรู้บทบาท และความซาบซึ้งในความ ต้องการของกลุ่มในการทำ งานในชีวิตประจำวัน ทำงานโดยมีความรู้สึกสนุกสนาน ตามสัญลักษณ์และหน้าที่ของงาน เช่น เป็นคนดูแล คนครัว ช่างไม้ ภารโรง ซึ่งจะยอมรับในการทำ งานของคนในหน้าที่นั้นๆ ทุกๆ คนมีงานอีกชิ้นหนึ่งที่ชาวค่ายต้องรับผิดชอบ คือ งานที่ต้องสร้างสรรค์ โดยจะเกิดขึ้นในกลุ่มของชาวค่ายเอง โดยการแบ่งงานกันทำ ซึ่งทำ ให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะของการทำ งานเป็นทีม การทำ งาน การมีเวลาว่าง หรือ ความเป็นอิสระเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของทุกๆคน ซึ่งจะอยู่ในส่วนที่เป็นช่วงนันทนาการนั่นเอง ซึ่งค่ายพักแรมได้สร้างขึ้นเพื่อความสมดุลของชีวิตของชาวค่ายทุกคน เพราะฉะนั้นการอยู่ค่ายพักแรมก็จะทำ ให้เด็กได้ซาบซึ้งถึงการทำ งานและการนำ สิ่งดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำ วันได้ตลอดไป

7. การเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (fostering creativity) กิจกรรมค่ายพักแรมเปิดโอกาสให้การสร้างงานที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามกิจกรรม ในค่ายต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ศิลปะทัศนกรรม วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติศึกษา วิถีชีวิตของชาวอินเดียนแดง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสในรูปของกิจกรรมอื่นอีก เช่น ละคร ศิลปะ ดนตรี หรือสิ่งที่เรียนรู้จากกลุ่ม โดยจะสร้างแนวความคิดสร้างสรรค์จากค่ายพักแรมไปสู่ชีวิตจริงในชุมชนต่าง ๆ

8. ความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ (aesthetic appreciation) โปรแกรมของการอยู่ค่ายพักแรม ควรมีการจัดการทางด้านทรัพยากรในรูปแบบของเวลาเพื่อการอ่านที่ดี การฟังที่ดีหรือดนตรีที่ยอดเยี่ยม เช่น โปรแกรมการร้องเพลงที่ดี การจัดกิจกรรมในขณะฝนตกซึ่งชี้ให้เห็นถึงความมีสุนทรียะ หรือการชี้ให้เห็นรูปทรงของใยแมงมุมว่ามีความสวยงามเพียงใด การแต่งเรียงความ การ

ร้องเพลงชาวค่าย การฟังเสียงสัตว์ หรือสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ อื่น ๆ ผู้จัดค่ายพักแรมจะจัดกิจกรรมเหล่านี้อย่างรอบคอบ โดยจะลี้มเสียไม่ได้ในเรื่องของควมมีสุนทรียะในตัวเองของสิ่งต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

9. คุณค่าของการยอมรับนับถือ (respect and reverence) ควรเกิดขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ที่ใจไม่ใช่เกิดจากความกลัว ซึ่งในค่ายพักแรมสามารถสอนให้ทุกคนยอมรับสิ่งเหล่านี้ ที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ชีวิตของแต่ละบุคคลได้ เช่น การยอมรับในบุคลิกภาพ การยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล และวัย การยอมรับในความแตกต่างของศาสนา การรักษาทรัพยากรเหล่านี้ คือไม่ทำ ลายสมบัติส่วนบุคคล อาจรวมถึงการเป็น ผู้นำ และผู้ตามที่ดีด้วย

10. ความรู้สึกความรับผิดชอบ (sense of responsibility) สิ่งเหล่านี้จะรู้สึกได้จากการมีวินัยในตนเอง ในค่ายพักแรมมีความซาบซึ้งในความรับผิดชอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางค่ายจัดให้ เช่น การเดินป่า การปีนเขา การไต่เขา ชาวค่ายจะต้องแบ่งความรับผิดชอบกันออกไปตามหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย เช่น การควบคุมหรือระวังไฟ การกำจัดขยะ การเดินตามเส้นทางที่กำหนดให้ การสร้างอุปกรณ์ หรือสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนการยอมรับในส่วนต่าง ๆ ของการอยู่ค่ายพักแรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทั้งสิ้น

11. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มที่หลากหลาย (identification with vertical groups) ในกลุ่มที่แตกต่างกันชาวค่ายจะมีโอกาสในการมีส่วนร่วมกับผู้ที่มีความแตกต่างกันทางด้านต่าง ๆ เช่น อายุ ความคิด เพศ ขนาดร่างกาย ฯลฯ มากกว่ากลุ่มสังคมอื่น ๆ ซึ่งทำให้ได้รู้จักกลุ่มมากขึ้นนั่นคือ เด็กรู้จักผู้ใหญ่ คนรูปร่างเล็กรู้จักคนรูปร่างใหญ่ เพศหญิงรู้จักเพศชาย เป็นต้น ในชั้นเรียนส่วนมากจะทำ กิจกรรมอยู่กับคนในกลุ่มเดียวกันตลอด แต่ที่ค่ายพักแรมชาวค่ายสามารถเข้าร่วมกลุ่มอื่น ๆ ได้โดยไม่มีปัญหาและด้วยความเสมอภาคอย่างที่สุด

12. การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ชีวิต (broadening the camper's horizons) ในขณะที่อยู่ในโรงเรียนหรือในสังคมเมืองบุคคลส่วนมากจะพบปะกับคนกลุ่มเดิมเสมอ เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มครู กลุ่มตำรวจ กลุ่มศาสนา กลุ่มเพื่อนบ้าน นั่นคือเป็นกลุ่มเดียวกันตลอด แต่ถ้าอยู่ในค่ายพักแรมจะสามารถทำ กิจกรรมต่าง ๆ กับคนกลุ่มต่าง ๆ กันได้ในลักษณะของการกินอยู่ การนอน การทำงาน การทำ กิจกรรมประเภทการแข่งขันกันทุกอย่าง ซึ่งสามารถจัดทำ ร่วมกันได้ นั่นคือมีความสัมพันธ์กันนอกกลุ่มจากกลุ่มประจำที่เคยกันมา

13. ศักยภาพทางกายภาพ (physical potential) ค่ายพักแรมช่วยแก้ไขการเป็นเอกลักษณ์ โดยที่คนอยู่ในกลุ่มแคบ ๆ ไปอยู่ในกลุ่มที่ใหญ่ขึ้นเป็นการช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ซึ่งในสังคมสมัยใหม่จะมีปัญหาต่าง ๆ เข้ามา มอมเมาหลายอย่าง ค่ายพักแรมจะส่งเสริมคุณภาพของชีวิตเหล่านี้ได้ ด้วยกิจกรรมที่ทางค่ายได้จัดไว้ให้ เช่น กิจกรรมที่ทำหายทางด้านทางกาย เช่น การ

กินอาหารที่ถูกต้อง การพักผ่อน มีการช่วยเหลือความจำกั้ดในเรื่องของกิจกรรมทางกาย เช่น การวิ่งเล่นของชาวค่ายนั้นคือ มีการปฏิบัติมากกว่าการชมเพียงอย่างเดียว

14. ศักยภาพทางจิตใจ (mental potential) ศักยภาพทางจิตใจของชาวค่ายทั้งผู้ชายและผู้หญิง จะกว้างและมากกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียน ความสามารถที่แยกได้อย่างชัดเจนว่าจะใครจริงหรืออะไรเป็นสิ่งชวนเชื่อบุคคลที่มีโอกาสอย่างแท้จริงในการวางแผนของกลุ่มและบุคคล เช่นการประชุมชาวค่าย การส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดวางแผน แก้ปัญหาในแต่ละวันมีการเจริญเติบโตในด้านสติปัญญา ชาวค่ายสามารถมองเห็นตัวเองได้จากกลุ่มหรือจากพี่เลี้ยง จากคำ วิจารณ์ จากการวิเคราะห์ของผู้นำ ค่ายพักแรม คล้ายกับการส่องกระจกเงาของตนเองว่าควรปรับปรุงในจุดใดบ้าง จะมีการยอมรับในหลายสิ่งหลายอย่างของกลุ่มชาวค่าย ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการเลือก การวางแผนและการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

15. ศักยภาพทางด้านอารมณ์ (emotion potential) เด็กโดยปกติจะได้รับความรักและรับรู้ในการกระทำ ของผู้อื่น การผ่อนคลายในค่ายพักแรมจะทำให้เด็กได้ประสบผลสำเร็จในด้านอารมณ์ เช่น การรับรู้ความรู้สึกของกลุ่ม การมีอิสระจากความยำเกรง ตลอดจนความรู้สึกและความสำเร็จที่ได้จากผู้อื่น ทั้งกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่น ซึ่งกลุ่มของเพื่อนและผู้นำ จะช่วยกันในทุก ๆ ด้าน

16. ศักยภาพทางด้านสังคม (social potential) สังคมต้องมีความเข้าใจในกลุ่ม อื่น ๆ ด้วยหลักประชาธิปไตยในค่ายพักแรม เพราะฉะนั้นค่ายพักแรมจะมีส่วนช่วยเหลือและส่งเสริมในการเคารพสิทธิของผู้อื่น ได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางค่ายจัดให้โดยการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

17. ศักยภาพทางจิตวิญญาณ (spiritual potential) โดยปกติเด็กจะมีความรู้สึกที่อ่อนนุ่มและเป็นธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจ แต่สังคมจะสอนให้สิ่งบริสุทธิ์เหล่านี้ลดน้อยถอยลงในค่ายพักแรม จะมีกิจกรรมที่สอนในลักษณะของความมีน้ำใจ ความงาม ความจริง และสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่ทำให้เกิดความซาบซึ้งทางธรรมชาติของคนและสิ่งแวดล้อม

3. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก

พัฒนาการของมนุษย์

ฮาวิกเฮิร์สต์ (Havighurst, 1972) ได้แบ่งการพัฒนารของมนุษย์ในออกเป็น 6 ช่วงวัยคือ

1. วัยทารกและวัยเด็กตอนต้น (แรกเกิด-6 ปี)
2. วัยเด็กตอนกลางหรือเด็กวัยเรียน (6-12 ปี) โดยพรอณี ชูทัย เจนจิต (2538) ได้แบ่งเด็กวัยนี้ ออกเป็นอีก 2 ช่วงคือ ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นป.1-ป.3: อายุ 6-9 ปี) และระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นป.4-ป.6: อายุ 10-12 ปี)
3. วัยรุ่น (12-18 ปี)

4. วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (18-35 ปี)

5. วัยกลางคน (35-60 ปี)

6. วัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)

พัฒนาการของเด็กวัยเรียน

สมพร สุทัศนีย์ (2544) ได้กล่าวว่า เด็กช่วงอายุ 6-12 ปี เป็น “วัยสงบราบเรียบ” ที่อยู่ระหว่าง “วัยยุ่งยาก” ของเด็กวัยก่อนเข้าเรียนกับ “วัยบ้าคลั่ง” ของวัยรุ่น เด็กวัยเรียนเป็นวัยที่มีความพร้อมมากขึ้น เด็กเริ่มเรียนรู้อย่างมีระบบและสนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้นและกว้างขวางกว่าเดิม นับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเพราะเด็กเริ่มออกสู่สังคมนอกบ้าน ต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ที่ทำให้เด็กอยากรวมกลุ่มกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน เด็กวัยนี้เป็นวัยที่ยากแก่การเข้าใจ ซึ่งเหตุผลที่เด็กวัยนี้ยากแก่การเข้าใจก็เพราะ เด็กวัยนี้ชอบจับกลุ่มกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันอย่างเหนียวแน่น โดยไม่สนใจพ่อแม่ และมักจะยกย่องเพื่อนร่วมชั้นมากกว่าพ่อแม่และผู้ใหญ่ เพราะเด็กวัยนี้มักจะคิดว่าผู้ใหญ่เป็นคนเจ้าเล่ห์ หลอกลวงและโกหก อีกทั้งเด็กจะมีอารมณ์ที่ไม่แน่นอน ในบางครั้งจะการแสดงความก้าวร้าวหรือบางครั้งก็เงียบเรียบร้อยต่อผู้ใหญ่

เด็กทุกคนมีการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม แยกทำเป็นที่ละส่วนไม่ได้ และเป็นสิทธิพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะมีชีวิตรอด เติบโต มีสุขภาพดี มีพัฒนาการเต็มที่ตามศักยภาพ การเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กวัยเรียน สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายหัวข้อ โดยนิตยา ศษภักดี (2551) ได้แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย (psycho-motor development) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการทรงตัวในอิริยาบถต่างๆ และการเคลื่อนไหวโดยการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (gross motor) การใช้สัมผัสรับรู้และการใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่างๆ (final motor-adaptive)

2. ด้านสติปัญญา (cognitive development) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆกับตนเอง การรู้จักคิด รู้เหตุผล และความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งแสดงออกด้วยการใช้ภาษาสื่อความหมายและการกระทำ ดังนั้นพัฒนาการด้านภาษา และสื่อความหมาย (language and communication development) การใช้ตากับมือทำงานประสานกันเพื่อแก้ปัญหา และความสามารถในการปรับตัว (fine motor and adaptive) จึงมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านสติปัญญา

3. ด้านจิตใจอารมณ์ (emotional development) หมายถึง ความสามารถในด้านแสดงความรู้สึก เช่น พอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ โกรธ เกลียด กลัว และเป็นสุข ความสามารถในการแยกแยะ ความลึกซึ้งและควบคุมการแสดงออกของอารมณ์อย่างเหมาะสมเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนการสร้างความรู้สึกที่ดีและนับถือตนเอง (self-esteem) หรืออัตมโนทัศน์ซึ่งเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านสังคมด้วย บางครั้งจึงมีการรวมพัฒนาการทางด้านจิตใจ อารมณ์และทางด้านสังคมเป็นกลุ่มเดียวกัน คือ psycho-social development

4. ด้านสังคม (social development) หมายถึง ความสามารถการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีทักษะการปรับตัวในสังคม คือ สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ร่วมมือกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นตัวของตัวเอง สำหรับเด็กหมายถึงความรวมถึงความสามารถในการช่วยตัวเองในชีวิตประจำวัน (personal-social, self help, self care) และการปฏิบัติตัวเหมาะสมกับกาลเทศะในบริบทเชิงสังคมและวัฒนธรรมของสังคมตนเอง และวัฒนธรรมสากล

จากการทฤษฎี Psychosocial developmental stage ของอีริกสัน (Erikson, 1963) ได้แบ่งพัฒนาการด้านจิตสังคมของบุคคลเป็น 8 ขั้น กล่าวคือ เด็กอายุ 6-12 ปี จะเป็นขั้นที่ 4 เรียกว่าขั้น Industry vs. Inferiority ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะขยันเรียนรู้ที่จะมีความสามารถและสร้างสรรค์ในเรื่องของการจัดการกับทักษะใหม่ มีความคิดและพยายามทำกิจกรรมด้วยตัวเอง หากได้รับการสนับสนุนก็ย่อมทำให้เด็กมีการพัฒนาบุคลิกภาพและมีความมานะเพียรพยายามที่จะแสวงหาสิ่งที่ท้าทายความสามารถ สติปัญญา แต่หากเหตุการณ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม จะทำให้เด็กมีความรู้สึกต่ำต้อยด้อยค่าและรู้สึกเป็นปมด้อยที่ทำอะไรไม่เป็น

5. ด้านจิตวิญญาณ (spiritual development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการรู้จักคุณค่าของชีวิตตนเอง มีกำลังใจในการควบคุมตัวเองให้เลือกดำรงชีวิตในทางที่ชอบที่ควรและสร้างสรรค์ นำมาสู่การรู้จักคุณค่าชีวิตของคนอื่นๆ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและพัฒนาการด้านคุณธรรม (moral development) เช่น ความเมตตากรุณา ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของชีวิตที่ดั่งงาม เป็นอิสระจากความเห็นแก่ตัวและการเบียดเบียน มีความสงบสุขในตนเอง และเห็นคุณค่าของการดูแลสิ่งแวดล้อม พืช สัตว์ สุนทรียภาพของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งพัฒนาการในด้านนี้จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐาน พัฒนาการด้านสติปัญญาและด้านจิต-สังคมด้วย ในทางพระพุทธศาสนามีความลึกซึ้งของการพัฒนาตนเองด้วยความหมั่นเพียร งดการทำชั่ว คิด พูดทำแต่ความดี ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ มุ่งประโยชน์ต่อการหลุดพ้นจากกิเลส ความทุกข์ ด้วยปัญญา และการสร้างสันติสุขของสังคมส่วนรวมของมนุษยชาติโดยไม่แบ่งแยกเผ่าพันธุ์ ในบางครั้งจะ

พบว่าพัฒนาการด้านสติปัญญา จิตใจอารมณ์ และจิตวิญญาณรวมอยู่ในหมวดพัฒนาการทางจิตใจ (mental development)

4. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

ความเป็นมาและความหมายของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงทศวรรษ 1950 โดย ดาลกีและเฮลเมอร์ (Dalkey and Helmer, 1963) ซึ่งเป็นนักวิจัยของบริษัทแรนด์ (RAND Corporation) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อมา กอร์ดอนและเฮลเมอร์ (Gordon and Helmer, 1964) ได้นำเสนอเอกสารทางวิชาการที่ชื่อว่า "Report on a Long Range Forecasting Study" ซึ่งเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทคนิคเดลฟายสามารถนำมาใช้ศึกษาวิจัยอนาคตในด้านอื่นๆได้ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเทคนิคเดลฟายก็ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้แทบทุกสาขาวิชา โดยโอลาฟ เฮลเมอร์ และนิโคลัส เรสเชอร์ (Olaf Helmer and Nicholas Rescher, n.d. อ้างถึงใน ประยูร ศรีประสาธน์, 2523) ได้นิยามเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการที่จัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการรวบรวมการพิจารณา การตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเวลา ปริมาณ หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะให้เป็นที่ชัดเจน บุญเรืองรอด (2530) ก็ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า เป็นวิธีการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีระบบแบบแผน หรือเป็นการขัดเกลาการตัดสินใจของกลุ่ม เป็นเทคนิคของการรวบรวมข้อมูลที่เอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง หรือความคิดเห็นของกลุ่มที่มาประชุมกัน อีกทั้งธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) กล่าวว่า เทคนิคเดลฟายเป็นการกระบวนการหนึ่งของการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่กระจัดกระจายกัน ให้สอดคล้องกันอย่างมีระบบ ซึ่งจะนำไปตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และชนิตา รัชพลเมือง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคการทำนายเหตุการณ์ หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติ หรือ Consensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันน่าเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปในอนาคต

ข้อสรุปจากขั้นตอนการวิจัยของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะสามารถนำมาประกอบในการตัดสินใจด้านต่างๆ ได้ ทั้งในเชิงวิชาการและบริหาร

กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย

ลินสโตน และ ทูรอฟ (Linstone and Turoff, 1975) ได้สรุปกระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดคำถาม เป็นการกำหนดว่าผู้วิจัยต้องการคำตอบอะไรจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำตอบของคำถามนี้จะช่วยให้สามารถคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญได้เหมาะสม เมื่อได้คำถามแล้ว ผู้วิจัยควรพิจารณาว่าคำถามที่นั้นเหมาะที่จะนำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการศึกษาหรือไม่ โดยสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และภรณ์ภรณ์ สุขเกษม (2547) ได้ให้ข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1.1 เมื่อข้อมูลในอดีตและปัจจุบันไม่แม่นยำพอหรือไม่มีให้ใช้ศึกษา
- 1.2 ปัญหาที่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างแม่นยำและต้องใช้ประโยชน์จากการตัดสินใจเชิงจิตวิสัย (Subjective judgments) เป็นหลัก
- 1.3 บุคคลที่เข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาที่กว้างและซับซ้อน มีประสบการณ์หรือความชำนาญที่หลากหลายและต้องไม่สื่อสารกัน
- 1.4 ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเผชิญหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.5 เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมผู้เชี่ยวชาญมาก จนไม่สามารถทำได้หากไม่ใช้เทคนิคเดลฟาย
- 1.6 ประสิทธิภาพของการประชุมจะเพิ่มขึ้น หากใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มที่ไม่มีกรอบปะกั้นมาเสริม
- 1.7 ปัญหาความขัดแย้งระหว่างปัจเจกบุคคลมีมากหรือไม่สามารถดำเนินการได้ ต้องใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มโดยไม่เห็นหน้าเห็นตากัน
- 1.8 จะต้องอาศัยความหลากหลายของผู้เชี่ยวชาญมาเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในความถูกต้องของผลลัพธ์ กล่าวคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการผูกขาดด้วยเหตุผลทางด้านจำนวนหรือความแข็งแกร่งทางด้านบุคลิกภาพ
- 1.9 เมื่อต้องการศึกษาความสำคัญของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ต้องอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหลายคน

1.10 เมื่อต้องการประเมินผลการจัดสรรงบประมาณในลักษณะต่างๆ โดยที่ยังไม่มีการจัดสรรไว้ล่วงหน้า

1.11 เพื่อศึกษาสำรวจทางเลือกในการวางผังเมืองและผังภูมิภาค ก่อนลงมือวางผังเมือง

1.12 เพื่อใช้ในการวางแผนวิทยาเขตมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรก่อนดำเนินการ

1.13 เพื่อศึกษาทางเลือกที่เป็นไปได้ด้านนโยบายก่อนประกาศนโยบาย

1.14 ปัญหาการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ทางสังคมหรือเศรษฐกิจ

2. การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะความถูกต้องของผลการวิจัยขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา ซึ่งฉัตรสุมน พุทธิภิณู (2553) ได้ให้ความหมายของผู้เชี่ยวชาญไว้ว่า เป็นผู้มีทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝนในเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี

ในด้านจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยนั้น มิได้มีการกำหนดที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของกลุ่มเป็นสำคัญ ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเหมือนกันจำนวนผู้เชี่ยวชาญอาจเป็น 10-15 คนก็เป็นการเพียงพอ แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันมาก ก็ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในจำนวนมากขึ้น จากการศึกษาวิจัยของแมคมิลแลน (Macmillan, 1971) พบว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญมีตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ความคลาดเคลื่อนจะมีอัตราลดลงและจะเริ่มคงที่คือ 0.02 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (panel size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: (Macmillan, 1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522)

การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยุทธ ไกยวรรณ และ กุสุมา ผลาพรหม (2553) กล่าวว่า การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ จากหน่วยตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกได้ หรือที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างแบบนี้จึงมีชื่ออีกอย่างหนึ่งเรียกว่า “Expert Choice Sampling” แต่ปัญหาของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนี้ ขึ้นอยู่กับการเลือกผู้เชี่ยวชาญว่า ทำอย่างไรจึงจะได้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจริงๆ ผู้วิจัยคัดเลือกเองอาจจะได้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงก็ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดได้ วิธีการแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ก็คือ การเลือกใช้วิธีการที่เรียกว่า “Snow ball Techniques” โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญในลักษณะเครือข่าย (Net Work) เช่น ผู้วิจัยอาจจะกำหนดผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยทราบคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะกี่คนก็ได้ จากนั้นผู้วิจัยก็ขอร้องให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญต่อไปอีก 2-3 คน การเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ จะเสนอชื่อซ้ำกัน 2 ครั้ง 3 ครั้ง หรือมากกว่าก็แล้วแต่ ผู้วิจัยก็เลือกเอาผู้เชี่ยวชาญที่ถูกเสนอชื่อซ้ำกันเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามของการวิจัย ถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายอีกประการหนึ่ง ซึ่งชนิตา รัชพลเมือง (2551) กล่าวว่า แบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีจำนวน 4 รอบดังนี้

3.1 แบบสอบถามรอบที่หนึ่ง โดยผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบ (frame) ของการวิจัย เนื่องจากประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นประเด็นเชิงคุณลักษณะซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวาง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยได้ชัดเจนขึ้น กรอบของการวิจัยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่าน เมื่อได้กรอบของการวิจัยแล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นคำถามกว้างๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของการวิจัย คำถามในรอบแรกนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางภายในกรอบที่กำหนด ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรอบแรกนี้ จะถูกนำมารวบรวมเป็นข้อกระทงในแบบสอบถามรอบที่สอง

3.2 แบบสอบถามรอบที่สอง เป็นขั้นตอนสำคัญและยากมากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในแบบสอบถามปลายเปิดรอบแรกเข้าด้วยกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกัน หรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป ในการรวมข้อความเข้าด้วยกันนี้ผู้วิจัยอาจหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมดได้ แต่ทั้งนี้จะต้องคงความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ด้วย ข้อความที่รวบรวมมานี้จะถูกนำมาเป็นข้อกระทงในลักษณะมาตราประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นสเกลตั้งแต่ 1-5 หรือ 1-6 หรือ 1-7 แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมินค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญ หรือความ

เป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือข้อความที่กำหนดขึ้นเป็นข้อกระทง และในบางครั้งอาจให้ กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้นๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย ข้อความในแบบสอบถามนี้จะต้อง ชัดเจนและผู้ตอบแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

3.3 แบบสอบถามรอบที่สาม โดยปกติจะประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อความ เหมือนกับแบบสอบถามรอบที่สอง แต่มีการเพิ่มการรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ ทราบความคิดเห็นของกลุ่มโดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม (Mode) หรือ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความ รวมทั้งตำแหน่งที่ ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นๆตอบในแบบสอบถามรอบที่สอง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความ เหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่มจะได้ทบทวนคำตอบของ ตนในรอบที่สามนี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้เข้ามาอยู่ในพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือ ยืนยันคำตอบเดิมของตน แต่หากคำตอบเดิมอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบ จะต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย

3.4 แบบสอบถามรอบที่สี่ มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่สาม ซึ่งโดย ปกติแล้วนิยมใช้แบบสอบถามเพียง 2-3 รอบ และในบางกรณีผู้วิจัยอาจไปเริ่มทำการวิจัยจาก แบบสอบถามปลายเปิด แต่จะเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ค่ากับความสำคัญของข้อกระทง ความมาตราประเมินค่าสำหรับการจะกำหนดว่าควรมีแบบสอบถามรอบที่สามหรือสี่หรือไม่นั้น ควรพิจารณาพิสัยระหว่างควอไทล์ประกอบด้วย หากพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการ เปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก อาจยุติกระบวนการวิจัยลงได้

4. การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่การติดต่อขอ ความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมการวิจัยโดยต้องขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามกัน ทุกกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยการตอบแบบสอบถามซ้ำหลายหลายจึง มักเกิดปัญหาในการรวบรวมข้อมูลในขั้นแบบสอบถามรอบที่สอง และรอบต่อไปหลังจากนั้น จาก การสังเกตผลการวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ในบางกรณีที่จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามใน แต่ละรอบมีจำนวนลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีข้อพึงระวังอีกประการหนึ่งสำหรับการเก็บ รวบรวมข้อมูล กล่าวคือ การเว้นช่วงระยะเวลาการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบก็มีความสำคัญ เช่นกัน หากเว้นระยะนานเกินไปอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องในความคิด ผู้ตอบอาจลืมเหตุผลใน การตอบแบบสอบถามรอบก่อนหน้านั้น หรืออาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจใน คำตอบ หรือแม้แต่อาจทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจะต้อง พยายามหาวิธีการที่จะได้รับความร่วมมือและความสนใจที่จะตอบแบบสอบถามให้ครบทุกกรอบ การที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนลดลงในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ และการเว้นระยะการ ตอบนานเกินไป จนเกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์

ข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบรอบที่สองและสาม คือสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) อันได้แก่ ฐานนิยม (Mode) มัธยฐาน (Median) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงตำแหน่งของความคิดเห็น หากจำนวนผู้ตอบในแต่ละรอบลดลงเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนไปได้

อนึ่ง มีข้อสังเกตสำหรับการกำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือผู้วิจัยจะต้องเลือกให้เหมาะสม หากเป็นกรณีที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลา ปริมาณ ควรใช้ค่ามัธยฐานสำหรับกรณีที่จะทำนายเวลา ปริมาณ หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ฐานนิยม ส่วนค่าเฉลี่ยอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากมาตราที่ใช้กับคำถามมีเพียงเล็กน้อย

นอกจากสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ยังใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อพิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบ แสดงถึงความสอดคล้องต่อกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ควรละเลยข้อความที่มีพิสัยกว้าง บางกรณีอาจเป็นข้อความที่มีประโยชน์ ทั้งนี้การวิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงเหตุผลของคำตอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ระบุไว้ประกอบกันด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงควรแยกการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นฉันทามติหรือข้อคิดเห็นร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลที่ไม่เป็นฉันทามติ

ศักดิ์ชัย บาลศิริ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบการได้รับฉันทามติของข้อความไว้ว่า งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบลิเคอร์ทสเกล (Likert's scales) 5 ระดับ ที่กำหนดระดับความคิดเห็นตั้งแต่ 1-5 จะมีเกณฑ์สำหรับตรวจสอบการได้รับฉันทามติแตกต่างกัน 4 ลักษณะคือ

1. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
2. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
3. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
4. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

ข้อดีของเทคนิคเดลฟาย

1. เป็นเทคนิคที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการพบปะหรือประชุมกัน ซึ่งเป็นการทวนเวลาและค่าใช้จ่าย
2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญใน สาขานั้น ๆ อย่างแท้จริงและคำตอบได้มาจากการย้ำถามหลายรอบ
3. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยากนัก ได้ผลรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีโอกาส ได้รับทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบและปรับเปลี่ยนหรือยืนยันความคิดเห็นของตนเอง

ข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟาย

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือก มิใช่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขานั้น
2. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัย
3. นักวิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาคำตอบ
4. แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายหรือไม่ได้รับคำตอบกลับคืนมา

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภารัฐ ผ่องพันธุ์งาม (2538) วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบสุดท้ายพบว่า รูปแบบหลักมีจำนวน 1 รูปแบบ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมการก่อนการจัดค่าย ขั้นตอนเตรียมการวันเปิดค่าย ขั้นตอนการจัดการระหว่างดำเนินกิจกรรมค่าย ขั้นตอนเตรียมการวันปิดค่าย ขั้นตอนประเมินผลการจัดค่าย ขั้นตอนวิจัยและพัฒนาแบบค่าย และจากรูปแบบหลักสามารถแยกเป็นรูปแบบย่อยๆ ได้อีกจำนวน 8 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเตรียมการก่อนการจัดค่าย รูปแบบการหาความต้องการจำเป็นในการจัดค่าย รูปแบบการเขียนโครงการค่าย รูปแบบการเตรียมการวันเปิดค่าย รูปแบบการจัดการระหว่างดำเนินกิจกรรมค่าย รูปแบบการเตรียมการวันปิดค่าย รูปแบบการประเมินผลค่าย และรูปแบบการวิจัยและพัฒนาค่าย

ภูสิทธิ์ ประยูรอนุเทพ (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดค่ายพักแรมในสถาบันผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทย พบว่า ขั้นตอนของการจัดค่ายพักแรมในสถาบันผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมการก่อนการจัดค่ายพักแรม ประกอบด้วย การเตรียมการ ด้านเอกสาร สถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ กิจกรรม งบประมาณ พาหนะและการรักษาความปลอดภัย การดำเนินการระหว่างการจัดค่ายพักแรม ประกอบด้วย ระยะเวลาการอยู่ค่าย พิธีเปิด การสร้างค่ายและสุขภาพิบาลในค่าย กิจกรรมประจำวัน กิจกรรมในค่าย กิจกรรมนอกค่าย การประเมินผลกิจกรรม การประเมินผลการจัดค่ายและพิธีปิด การกำกับ

ติดตามหลังการอยู่ค่ายพักแรม ประกอบด้วย การติดตามผลระยะสั้น (ก่อนจบการศึกษา) และ การติดตามผลระยะยาว (หลังจบการศึกษา) กระบวนการพัฒนาการอยู่ค่ายพักแรม ประกอบด้วย การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์อุปสรรคปัญหาและแนวทางการแก้ไข การเผยแพร่ผลงาน การประชุมระหว่างสถาบันและการพัฒนาการอยู่ค่ายพักแรม

รชตะ เอกรุ่งโรจน์ (2545) ได้ทำการศึกษาความคิดระดับสูงของเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยใช้กิจกรรมค่ายกลางวัน พบว่า ความคิดระดับสูงของเด็กที่มีความสามารถพิเศษหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาติรี ยิ้มรักษา (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรม ที่มีผลต่อการพัฒนาลักษณะนิสัยของเยาวชนที่เข้าค่ายพักแรม พบว่า เยาวชนที่มาเข้าค่าย เมื่อร่วมกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรมมีการพัฒนาลักษณะนิสัยโดยรวมและรายด้านทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตใจ พัฒนาสูงขึ้น

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2551) ได้ทำการศึกษาผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายพักแรม เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์ โดยพบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรม มีความแตกต่างกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งในด้านคุณธรรม ด้านสังคม ด้านการเรียนรู้ อีกทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมแตกต่างกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งโดยรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสรี เจียมสถิต (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุ้มครอง ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุ้มครอง พบว่า นักเรียนของสถาบันคุ้มครองมีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุ้มครอง พบว่า นักเรียนสถาบันคุ้มครองที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุ้มครองไม่แตกต่างกัน นักเรียนสถาบันคุ้มครองที่ศึกษาภูมิภาคต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบันคุ้มครองไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดค่ายพักแรม ประกอบด้วย นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชนและเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาของแมคมิลแลน(Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21 คนขึ้นไป การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์และขั้นตอนในการคัดเลือกดังนี้

2.1 เป็นนักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอผู้เชี่ยวชาญคนต่อไปตามเทคนิคการบอกต่อ (Snowball Technique) เมื่อได้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณสมบัติตามเกณฑ์อีกครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 3 รอบ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎีที่อ้างถึงในบทที่ 2 และข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก)

2. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยข้อความทั้งหมดพัฒนาขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามรอบที่ 1

3. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันในข้อความแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญ ทบทวนคำตอบของตนเองว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อน และเนื้อหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องจากบทความ วารสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

3. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงพัฒนาเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการนำประเด็นต่างๆที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาทำเป็นแบบสอบถามปลายเปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อมาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

6. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ โดยใช้ข้อคำถามเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ในรอบที่แล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งว่า จะยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากรอบที่ 3 มาสร้างเป็นแบบรับรองชิ้นงานวิจัย เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัยตรวจสอบ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นำเครื่องมือที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและพิจารณาตรวจสอบแก้ไข จากนั้นนำเครื่องมือไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ให้คะแนนในข้อคำถามแต่ละข้อซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิราพร พงศ์อาจารย์, 2542)

ให้คะแนน +1 คะแนน	ถ้ารู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน 0 คะแนน	ถ้ารู้สึกไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน -1 คะแนน	ถ้ารู้สึกแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ได้วัดจุดประสงค์นั้น

จากนั้นจึงรวมคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ถ้าได้ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามมีความตรงตามเนื้อหาเพราะวัดตามวัตถุประสงค์ได้จริง ในทางตรงกันข้ามถ้าค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อคำถามไม่ได้วัดตามจุดประสงค์หรือขาดความตรงตามเนื้อหา ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. นัดหมายผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก) เพื่อตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งออกโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 20 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 17 ชุด รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน ในรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญไม่พร้อมจะให้ข้อมูลจำนวน 3 ท่าน เนื่องจากติดภารกิจ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ซึ่งส่งด้วยตนเองจำนวน 12 ท่าน และทางอีเมลจำนวน 5 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554

ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 17 ชุด รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 90 วัน เนื่องจากเกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัยในกรุงเทพมหานคร จึงส่งผลในการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 ล่าช้า

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 12 ท่าน และทางอีเมลจำนวน 5 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม 2555 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 17 ชุด รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 22 วัน

5. ผู้วิจัยนำคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ แล้วพัฒนาเป็นแบบรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัย และนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัยด้วยตนเอง จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก) โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2555 ถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบรับรองกลับคืนจำนวน 5 ชุด รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 8 วัน

6. สรุประยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 150 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. รอบที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. รอบที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2010 ในการคำนวณ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. รอบที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (Dalkey and helmer, 1963 ; Kurth-Schai, Poolpatarachewin and Pittianuwat, 1998 อ้างถึงใน เทวิล ศรีสองเมือง, 2551) อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Limestone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน ศิริพร ลวณะสกล, 2552) แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัยต่อไป

4. การรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัย วิเคราะห์โดยใช้ค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ธนพล อเนกสิทธิสิน, 2547) ซึ่งหากประเด็นใดผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วย

และมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงนำมาใช้กำหนดเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

การคำนวณและแปลความหมายของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 2 รอบที่ 3 และสถิติที่ใช้ในการรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัยมีดังนี้คือ

1. ค่ามัธยฐาน(Median: Md)มีสูตรการคำนวณคือ(บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$Md = L + \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	Md	คือ	มัธยฐาน
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มัธยฐานตกอยู่
	F	คือ	ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ใต้ช่วงที่มัธยฐานตกอยู่
	f	คือ	ความถี่ของช่วงคะแนนที่มัธยฐานตกอยู่
	n	คือ	จำนวนคนทั้งหมด
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best, 1970 อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิ่น, 2551)

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode: Mo)โดยมีสูตรการคำนวณคือ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ, 2543)

$$Mo = Lo + i \left\{ \frac{DF_1}{DF_1 + DF_2} \right\}$$

เมื่อ	Mo	คือ	ฐานนิยม
	Lo	คือ	ค่าจำกัดล่างของชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น
	DF ₁	คือ	ผลต่างของความถี่ชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่กับชั้นที่ติดกันด้านน้อยกว่า

DF_2 คือ ผลต่างของความถี่ขั้นพื้นฐานนิยมตกอยู่กับขั้นที่ติดกัน
ด้านมากกว่า

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md-Mo|$) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวณะสกล, 2552) โดยมีสูตรการคำนวณคือ

$$IR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ IR คือ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
 Q_3 คือ ค่าควอไทล์ที่ 3
 Q_1 คือ ค่าควอไทล์ที่ 1

โดยคำนวณหา Q_3 และ Q_1 จากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$X = L + \left[\frac{N \left[\frac{Q}{4} \right] - F}{f} \right] i$$

เมื่อ X คือ คะแนนที่ต้องการหา
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 L คือ ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของขั้นที่คะแนนที่ X อยู่
 (ขั้นเดียวกับที่ค่า $N \left[\frac{Q}{4} \right]$ ตกอยู่)
 Q คือ ตำแหน่งของควอไทล์ที่กำหนด
 F คือ ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึง L
 f คือ ความถี่ของคะแนนในขั้นที่ X อยู่
 i คือ ค่าอันตรภาคขั้น

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

5. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Arithmetic mean: \bar{X})มีสูตรการคำนวณคือ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	fX	คือ	ผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น
	n	คือ	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเลขคณิต (ธนพล อเนกสิทธิสิน, 2547)

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด

6. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation: S.D.) เป็นตัวบ่งชี้ว่ามีข้อมูลการกระจายมากน้อยเพียงใด โดยสูตรการคำนวณคือ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	คือ	ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกลางชั้นแต่ละชั้น
	\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง
	f	คือ	ความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

การแปลความหมายของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามากกว่า 1.00 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก โดยใช้วิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการค่ายพักแรมจำนวน 20 ท่าน หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์คำนวณผลตามหลักสถิติครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

- 1.1 จุดมุ่งหมายของการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อน
- 1.2 ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน
- 1.3 จำนวนของชาวค่าย
- 1.4 การจัดสรรงบประมาณของค่ายพักแรมฤดูร้อน
- 1.5 การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรมฤดูร้อน
- 1.6 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อน
- 1.7 การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน
- 1.8 การจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับชาวค่าย

2. การจัดองค์การ (Organizing)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)

4. การนำ (Leading)

5. การควบคุม (Controlling)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากต้นแบบรับรองชิ้นงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. จุดมุ่งหมายของการจัดการค่ายพักแรม						
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน	4.00	4.00	0.00	0.57	มาก	สอดคล้อง
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคมและสติปัญญา)	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่าง ควอไทล์	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน						
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9ปี ควรจัดเป็น						
2.1.1 ค่ายกลางวัน	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น						
2.2.1 ค่ายกลางวัน	4.56	5.00	0.44	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.2.2 ค่ายค้างคืน	4.79	5.00	0.21	0.80	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. จำนวนของชาวค่าย						
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามปัจจัยดังนี้						
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่างๆของค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.1.5 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรม	4.56	5.00	0.44	1.97	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของ						
วัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 6-9ปี ควรมีขนาดดังนี้						
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.56	5.00	0.44	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
3.3.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีขนาดดังนี้						
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.56	5.00	0.44	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.4.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
4. การจัดสรรงบประมาณของค่ายพักแรมฤดูร้อน						
4.1 ค่าเช่าสถานที่	4.56	5.00	0.44	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4.65	5.00	0.35	1.03	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	4.65	5.00	0.35	0.97	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
4.6 ค่ายานพาหนะ	4.65	5.00	0.35	0.97	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	3.97	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	3.96	4.00	0.04	0.61	มาก	สอดคล้อง
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	3.33	3.00	0.33	1.10	ปานกลาง	สอดคล้อง
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรมฤดูร้อน						
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ	4.65	5.00	0.35	0.97	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
5.5 สถานที่ที่มีความสะอาดมีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดีมี ห้องน้ำเพียงพอ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.7 มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและ เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่นและมีพื้นที่ สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	4.79	5.00	0.21	0.80	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ	4.79	5.00	0.21	0.83	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อน						
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม						
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.65	5.00	0.35	1.03	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่าง ควอไทล์	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
6.1.5 ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.2 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 6-9ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	3.44	3.00	0.44	1.13	ปานกลาง	สอดคล้อง
6.3 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	3.58	4.00	0.42	1.54	มาก	ไม่สอดคล้อง
6.4 การจัดค่ายค้างคืน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน	4.56	5.00	0.44	1.72	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน						
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้าควรมี กิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวัน ควรแบ่งเป็น 4 ช่วง	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพัก รับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืนในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.00	4.00	0.00	0.50	มาก	สอดคล้อง
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มช่วงที่ 5	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตามอัธยาศัย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	4.56	5.00	0.44	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) (ต่อ)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8. การจัดกิจกรรมควรช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับ ชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้						
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มี คุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่นบุคลิกภาพ, สุนทรีย์ที่ดี	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน	4.85	5.00	0.15	0.65	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.63	4.71	0.10	0.67	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้านผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการวางแผนในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 86 ข้อ โดยมีค่ามัธยฐาน = 4.63 ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม = 0.10 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.67

ในรายข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**สอดคล้องกัน**จำนวน 83 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 61 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1.2	มีจุดประสงค์เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.3	มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต(Md=4.97, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 1.4	มีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.5	มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.6	มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความกล้าแสดงออก
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.7	มีจุดประสงค์เพื่อฝึกความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัย
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.8	มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.9	มีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 1.10	มีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 2.1.1	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน
(Md=4.97, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 2.1.2	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็นค่ายรวมชายหญิง
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.5)
ข้อ 2.2.1	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน
(Md=4.56, Md-Mo =0.44, IR=1.06)
ข้อ 2.2.2	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็นค่ายค้างคืน
(Md=4.79, Md-Mo =0.21, IR=0.8)

- ข้อ 2.2.3 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.1.1 จำนวนของชาวค่ายแปรผันตามจำนวนของบุคลากร (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.1.2 จำนวนของชาวค่ายแปรผันตามงบประมาณของค่ายพักแรม (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.91)
- ข้อ 3.1.3 จำนวนของชาวค่ายแปรผันตามขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 3.1.4 จำนวนของชาวค่ายแปรผันตามจำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.91)
- ข้อ 3.3.1 ค่ายขนาดเล็กสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีจำนวน 20-40 คน (Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.06)
- ข้อ 3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีจำนวน 90-150 คน (Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1)
- ข้อ 4.1 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าเช่าสถานที่ (Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.06)
- ข้อ 4.2 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าอาหารและเครื่องดื่ม (Md=4.65, |Md-Mo|=0.35, IR=1.03)
- ข้อ 4.4 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าดำเนินการจัดกิจกรรม (Md=4.65, |Md-Mo|=0.35, IR=0.97)
- ข้อ 4.6 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่ายานพาหนะ (Md=4.65, |Md-Mo|=0.35, IR=0.97)
- ข้อ 4.9 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าประกันอุบัติเหตุ (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.91)
- ข้อ 5.1 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรเลือกให้เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 5.2 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)

- ข้อ 5.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ
(Md=4.65, |Md-Mo|=0.35, IR=0.97)
- ข้อ 5.5 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีความสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี
มีห้องน้ำเพียงพอ (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 5.6 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย
(Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 5.7 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย
และเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม
(Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 5.8 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมี
พื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย
(Md=4.79, |Md-Mo|=0.21, IR=0.8)
- ข้อ 5.10 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีค่าเช่าสถานที่ที่เหมาะสมกับงบประมาณ
(Md=4.79, |Md-Mo|=0.21, IR=0.83)
- ข้อ 6.1.1 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม
(Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 6.1.2 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับงบประมาณของค่ายพักแรม
(Md=4.65, |Md-Mo|=0.35, IR=1.03)
- ข้อ 6.1.3 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับบุคลากรของค่ายพักแรม
(Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.96)
- ข้อ 6.1.4 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งค่ายพักแรม
(Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 6.1.5 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่เหมาะสม
(Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.91)
- ข้อ 6.1.6 ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมขึ้นอยู่กับโปรแกรมกิจกรรมในค่ายพัก
แรม (Md=5, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 7.1 กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความ
พร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 7.2.4 ในการจัดค่ายกลางวัน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 4 แล้ว ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

- ข้อ 7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.4 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.4.4 ในการจัดค่ายค้างคืน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 4 แล้ว ควรให้ชาวค่ายพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหาร
เย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5 ต่อไป (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.4.5 ในการจัดค่ายค้างคืน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 5 แล้ว ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นให้ชาวค่าย
พักผ่อนตามอัธยาศัย (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับที่ตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายใน
ภาพรวมของค่ายนั้นๆ (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็ก
ในแต่ละวัย (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย
(Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.00)
- ข้อ 7.8 กิจกรรมช่วงพักควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8.1 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความ
แข็งแรงของร่างกาย(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8.2 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจ
ต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก,
เข้าใจและรู้ในตนเอง (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8.3 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม,
การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8.4 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิด
สร้างสรรค์(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

- ข้อ 8.5 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 8.6 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน (Md=4.85, |Md-Mo|=0.15, IR=0.65)
- ข้อ 8.7 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านมารยาทไทยและสากล (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.91)
- ข้อ 8.8 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านความเป็นผู้นำ (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 8.9 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8.10 ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กในควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้าน ให้สมดุลกัน (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากมีจำนวน 20 ข้อ ดังนี้
- ข้อ 1.1 มีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน (Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.57)
- ข้อ 3.3.2 ค่าขนาดกลางสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีจำนวน 41-60 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.3.3 ค่าขนาดใหญ่สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีจำนวน 90-150 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.3.4 ค่าขนาดใหญ่มากสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีจำนวน 151-200 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.4.1 ค่าขนาดเล็กสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีจำนวน 20-40 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.4.2 ค่าขนาดกลางสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีจำนวน 41-60 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 3.4.4 ค่าขนาดใหญ่มากสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีจำนวน 151-200 คน (Md=4, |Md-Mo|=0.00, IR=0.5)
- ข้อ 4.3 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร (Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)

- ข้อ 4.5 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์
(Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 4.7 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าสาธารณูปโภค
(Md=3.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 4.8 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าประชาสัมพันธ์
(Md=3.96, |Md-Mo|=0.04, IR=0.61)
- ข้อ 5.3 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีการคมนาคมที่สะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและ
โรงพยาบาล (Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 5.9 สถานที่ตั้งค่ายพักแรมควรมีพื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วน ไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป
(Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 7.2 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง
(Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 7.2.1 ในการจัดค่ายกลางวัน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 1 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2
(Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.2.2 ในการจัดค่ายกลางวัน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 2 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรม
ช่วงที่ 3 (Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 7.2.3 ในการจัดค่ายกลางวัน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 3 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4
(Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.4.1 ในการจัดค่ายค้างคืน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 1 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2
(Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7.4.2 ในการจัดค่ายค้างคืน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 2 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรม
ช่วงที่ 3 (Md=4.03, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 7.4.3 ในการจัดค่ายค้างคืน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
ช่วงที่ 3 แล้ว ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4
(Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

และเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับปานกลางมีจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 4.10 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายสำรอง
(Md=3.33, |Md-Mo|=0.33, IR=1.1)

ข้อ 6.2 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็กอายุ 6-8 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน
(Md=3.44, |Md-Mo|=0.44, IR=1.13)

ส่วนข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น**ไม่สอดคล้องกัน**จำนวน 3 ข้อ โดยมีความคิดเห็น
ว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อ 3.1.5 จำนวนของชาวค่ายแปรผันตามระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรม
(Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.97)

ข้อ 6.4 การจัดค่ายค้างคืนสำหรับเด็กอายุ 9-12 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน
(Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.72)

เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ข้อ 6.3 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็กอายุ 9-12 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน
(Md=3.58, |Md-Mo|=0.42, IR=1.54)

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการจัดองค์กร(Organizing)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านการบริหาร	4.56	5.00	0.44	1.68	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. ฝ่ายการเงิน	4.73	5.00	0.27	0.91	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. ฝ่ายจัดซื้อ	3.56	4.00	0.44	1.06	มาก	สอดคล้อง
6. ฝ่ายธุรการประเมินและติดตามผล	4.79	5.00	0.21	0.80	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน	4.03	4.00	0.03	0.53	มาก	สอดคล้อง
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์	4.07	4.00	0.07	0.57	มาก	สอดคล้อง
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.64	4.75	0.12	0.71	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กเป็นฝ่ายต่างๆอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อโดยมีค่ามัธยฐาน = 4.64 ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม = 0.12 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.71

ส่วนในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจำนวน 11 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีผู้อำนวยการค่ายพักแรม
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 3	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 3.1	ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรมประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 3.2	ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรมประกอบด้วยที่ปรึกษาประจำกลุ่ม
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 4	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายการเงิน
(Md=4.73, Md-Mo =0.27, IR=0.91)
ข้อ 6	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล
(Md=4.79, Md-Mo =0.21, IR=0.80)
ข้อ 7	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและการปฐมพยาบาล (Md=4.97, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 10	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายรักษาความปลอดภัย
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)

เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อ 5	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายจัดซื้อ
(Md=3.56, Md-Mo =0.44, IR=1.06)
ข้อ 8	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน
(Md=4.03, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 9	ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายอาคารสถานที่และ
โสตทัศนูปกรณ์ (Md=4.07, Md-Mo =0.07, IR=0.57)

และผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่**ไม่สอดคล้องกัน** จำนวน 1 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็น
ข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 2 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีฝ่ายสนับสนุนทางด้านบริหาร
(Md=4.56, |Md-Mo|=0.44, IR=1.68)

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน (Staffing)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดีจริง เป็นมิตร และมีทัศนคติในทางบวก	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็นมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
9. มีบุคลิกภาพดี	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรมไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.99	5.00	0.01	0.51	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อโดยมีค่ามัธยฐาน = 4.99 ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม = 0.01 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.51

ส่วนในรายข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจำนวน 10 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1 ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
(Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 2 มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และ
มีทัศนคติในทางบวก (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 3 ตรงต่อเวลา มีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีใจรัก
มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 4 มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรม เหมาะสม
กับหน้าที่ที่ได้รับ (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 5 มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็วและ
ถูกต้อง (Md=4.97, |Md-Mo|=0.03, IR=0.53)
- ข้อ 6 มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็นและมีความเสียสละเพื่อประโยชน์
ของส่วนรวม (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 7 มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 8 มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็ก สามารถพูดคุยทำความเข้าใจ
กับเด็กได้ง่าย (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 9 มีบุคลิกภาพดี (Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)
- ข้อ 10 มีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่าย มีความยุติธรรม
ไม่ลำเอียงและดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม
(Md=5.00, |Md-Mo|=0.00, IR=0.50)

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการนำของผู้บริหารค่ายพักแรม (Leading)

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ่มให้ทุกคนรับทราบ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีมให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัดค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีคุณลักษณะภาวะผู้นำ	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการนำของผู้บริหารค่ายพักแรมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 9 ข้อ โดยมีค่ามัธยฐาน = 5.00 ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม = 0.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.50

ส่วนในรายข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจำนวน 9 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1	มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน
(Md=4.97, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 2	กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตาม
ความสามารถของบุคคล (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 3	กระจายงานให้ทั่วถึง แจ้งให้ทุกคนรับทราบ
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 4	ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัดค่าย
และจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 5	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีคุณลักษณะภาวะผู้นำ
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 6	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 7	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 8	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 9	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการจัดการค่ายพักแรม ฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการควบคุม (Controlling) การทำงาน

ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงานทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. มีการรับฟังผลตอบรับ(feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	4.97	5.00	0.03	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการควบคุมค่ายพักแรมให้เป็นที่ว่างไว้สูงสุดในระดับมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ โดยมีค่ามัธยฐาน = 5.00 ค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม = 0.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.50

ส่วนในรายข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจำนวน 7 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1	กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 2	กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 3	มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 4	ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อ (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 5	มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป
(Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)
ข้อ 6	ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้
(Md=4.97, Md-Mo =0.03, IR=0.53)
ข้อ 7	ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย (Md=5.00, Md-Mo =0.00, IR=0.50)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากต้นแบบรับรองชิ้นงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

จากผลการตอบแบบรับรองชิ้นงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean: \bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายข้อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความ เหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
ด้านการวางแผน			
1. จุดมุ่งหมายของการจัดการค่ายพักแรม			
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน	4.00	0.00	มาก
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้ เด็กรู้จักคิด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคมและสติปัญญา)	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความ กล้าแสดงออก	5.00	0.00	มากที่สุด
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้	5.00	0.00	มากที่สุด
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	5.00	0.00	มากที่สุด
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน			
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-8 ปี ควรจัดเป็น			
2.1.1 ค่ายกลางวัน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สำหรับเด็กอายุ 9-12 ปี ควรจัดเป็น			
2.2.1 ค่ายกลางวัน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2.2 ค่ายค้างคืน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความ เหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
3. จำนวนของชาวค่าย			
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตาม ปัจจัยดังนี้			
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	5.00	0.00	มากที่สุด
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับ ประสิทธิผลของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม			
	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 6-8 ปี ควรมี ขนาดดังนี้			
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	0.00	มาก
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.00	0.00	มาก
3.3.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	0.00	มาก
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 9-12 ปี ควร มีขนาดดังนี้			
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.00	0.00	มาก
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	0.00	มาก
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	0.00	มาก
4. การจัดสรรงบประมาณของค่ายพักแรมฤดูร้อน			
4.1 ค่าเช่าสถานที่	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4.60	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความเหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร	4.00	0.00	มาก
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	4.00	0.00	มาก
4.6 ค่ายานพาหนะ	4.80	0.45	มากที่สุด
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	4.00	0.00	มาก
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	4.00	0.00	มาก
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรมฤดูร้อน			
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล	4.00	0.00	มาก
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ	4.80	0.45	มากที่สุด
5.5 สถานที่ที่มีความสะอาดมีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดีมีห้องน้ำเพียงพอ	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
5.7 มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่นและมีพื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป	4.00	0.00	มาก
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความเหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
6. ระยะเวลาในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อน			
6.1. ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม			
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.80	0.45	มากที่สุด
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.1.5 ช่วงเวลาที่เอื้ออำนวย	5.00	0.00	มากที่สุด
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน			
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวัน			
ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและ			
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์			
	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของ			
ค่ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง			
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม			
ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรม			
ช่วงที่ 2			
	4.00	0.00	มาก
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม			
ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่ม			
กิจกรรมช่วงที่ 3			
	4.00	0.00	มาก
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม			
ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรม			
ช่วงที่ 4			
	4.00	0.00	มาก
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม			
ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน			
	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ คะแนนความคิดเห็น (n=5)		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{x}	S.D.	
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืนในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.00	0.00	มาก
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.00	0.00	มาก
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.00	0.00	มาก
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเช้า ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตามอัธยาศัย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความ เหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรวีใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	5.00	0.00	มากที่สุด
7.9 ควรวีเวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมควรช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้			
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย	5.00	0.00	มากที่สุด
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	5.00	0.00	มากที่สุด
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	4.80	0.45	มากที่สุด
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน	4.60	0.55	มากที่สุด
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	4.60	0.55	มากที่สุด
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	4.80	0.45	มากที่สุด
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ	5.00	0.00	มากที่สุด
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความเหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
ด้านการจัดองค์กร(Organizing) เป็นฝ่ายต่างๆ			
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ฝ่ายการเงิน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ฝ่ายจัดซื้อ	4.00	0.00	มาก
5. ฝ่ายธุรการประเมินและติดตามผล	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน	4.00	0.00	มาก
8. ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนอุปกรณ์	4.00	0.00	มาก
9. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน (Staffing)			
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนเช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติในทางบวก	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีรวดเร็วและถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็นมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความเหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
9. มีบุคลิกภาพดี	5.00	0.00	มากที่สุด
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรมไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการนำของผู้บริหารค่ายพักแรม (Leading)			
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ่มให้ทุกคนรับทราบ	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีมให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ตั้งแต่วางแผนการจัดค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีลักษณะภาวะผู้นำ	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก (ต่อ)

ข้อความ	ค่าสถิติของ		ระดับความเหมาะสม
	คะแนนความคิดเห็น (n=5)		
	\bar{x}	S.D.	
ด้านการควบคุม (Controlling) การทำงาน			
1. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงานทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
5. มีการรับฟังผลตอบรับ(feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.76	0.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ผลการวิจัยพบว่า การรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต= 4.76ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 0.09 มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปสู่ข้อสรุปของแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กได้ ดังนี้

1. การวางแผนการจ้ดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรคำนึงถึงเรื่องต่างๆดังนี้

1.1 จุดมุ่งหมายของค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก มีดังนี้

1.1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน

1.1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด

- 1.1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 1.1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)
- 1.1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ
- 1.1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก
- 1.1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย
- 1.1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้
- 1.1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 1.1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ทั่วไป

1.2 ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน

- 1.2.1 การจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็นค่ายกลางวันและเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง
- 1.2.2 การจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี สามารถจัดเป็นค่ายกลางวันหรือค่ายค้างคืนก็ได้ และควรจัดเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง

1.3 จำนวนของชาวค่าย

1.3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตาม จำนวนของบุคลากรงบประมาณ ขนาดของสถานที่ตั้งค่าย จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม

1.3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม

1.3.3 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรแบ่งเป็น 4 ขนาด คือ ค่ายขนาดเล็กมีชาวค่าย จำนวน 20-40 คน ค่ายขนาดกลางมีชาวค่าย จำนวน 41-60 คน ค่ายขนาดใหญ่มีชาวค่าย จำนวน 90-150 คน และค่ายขนาดใหญ่มากมีชาวค่าย จำนวน 151-200 คน

1.3.4 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรแบ่งเป็น 4 ขนาด คือ ค่ายขนาดเล็กมีชาวค่าย จำนวน 20-40 คน ค่ายขนาดกลางมีชาวค่าย จำนวน 41-60 คน ค่ายขนาดใหญ่มีชาวค่าย จำนวน 90-150 คน และค่ายขนาดใหญ่มากมีชาวค่าย จำนวน 151-200 คน

1.4 การจัดสรรงบประมาณของค่ายควรคำนึงถึง ค่าเช่าสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ ค่ายานพาหนะ ค่าสาธารณูปโภค ค่าประชาสัมพันธ์ และค่าประกันอุบัติเหตุ

1.5 การเลือกสถานที่ตั้งค่ายควรเลือกที่ที่เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของค่าย มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี การคมนาคมสะดวกใกล้แหล่งชุมชน

และโรงพยาบาล มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ สะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี มีห้องน้ำเพียงพอ ขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น มีที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป และค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ

1.6 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดค่ายจะแปรผันตรงตาม วัตถุประสงค์ของค่าย งบประมาณ บุคลากร สถานที่ตั้งค่าย ช่วงเวลาที่ถืออำนาจ และโปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม

1.7 การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน

1.7.1 กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวัน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

1.7.2 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวัน ควรแบ่งเป็น 4 ช่วง ดังนี้

1.7.2.1 ช่วงที่หนึ่ง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่างก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สอง

1.7.2.2 ช่วงที่สอง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สาม

1.7.2.3 ช่วงที่สาม เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สี่

1.7.2.4 ช่วงที่สี่ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน

1.7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย

1.7.4 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืน ควรแบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้

1.7.4.1 ช่วงที่หนึ่ง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สอง

1.7.4.2 ช่วงที่สอง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สาม

1.7.4.3 ช่วงที่สาม เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่สี่

1.7.4.4 ช่วงที่สี่ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการให้พักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ห้า

1.7.4.5 ช่วงที่ห้า เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นให้ชาวค่ายพักผ่อนตามอัธยาศัย

- 1.7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับที่ตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ
- 1.7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย
- 1.7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย
- 1.7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที
- 1.7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด
- 1.8 การจัดกิจกรรมในค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตของชาวค่าย ดังนี้
- 1.8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย
- 1.8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง
- 1.8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์
- 1.8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี
- 1.8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน
- 1.8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล
- 1.8.8 ด้านความเป็นผู้นำ
- 1.8.9 ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ
- 1.8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน
2. การจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ควรมีผู้รับผิดชอบและฝ่ายต่างๆ ดังนี้
- 2.1 ผู้อำนวยการค่ายพักแรม
- 2.2 ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ และที่ปรึกษาประจำกลุ่ม
- 2.3 ฝ่ายการเงิน
- 2.4 ฝ่ายจัดซื้อ
- 2.5 ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล
- 2.6 ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล
- 2.7 ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน
- 2.8 ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนอุปกรณ์

2.9 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย

3. คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานในค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กมีดังนี้

- 3.1 ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
- 3.2 มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก
- 3.3 ตรงต่อเวลา มีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีใจรัก มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย
- 3.4 มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ
- 3.5 มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็วและถูกต้อง
- 3.6 มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- 3.7 มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 3.8 มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย
- 3.9 มีบุคลิกภาพดี
- 3.10 มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียงดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม

4. ผู้บริหารค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ควรมีการชี้แจงในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทุกฝ่ายทำงานสอดคล้องกัน ดังนี้

- 4.1 มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน
- 4.2 กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล
- 4.3 กระจายงานและแจ้งให้ทุกคนรับทราบทั่วถึง
- 4.4 ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัดค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย
- 4.5 มีลักษณะภาวะผู้นำ
- 4.6 มีการสื่อสารที่ดี
- 4.7 มีความยุติธรรม โปร่งใส
- 4.8 ให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย
- 4.9 รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย

5. หลักการควบคุมการทำงานในค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

5.1 กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

5.2 กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน

5.3 มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็น เพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข

5.4 ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น

5.5 มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและตั้งเป้าหมายในครั้งต่อไป

5.6 ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้

5.7 ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการดำเนินงานวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ทำให้ได้ข้อสรุปแนวทางการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กดังนี้

แนวทางการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

แนวทางต่อไปนี้เป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานระดับผู้ปฏิบัติการ

1. ระดับผู้บริหาร

ในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนค่ายพักแรมให้เหมาะสมดังนี้

1.1 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กให้ดีขึ้น และพัฒนาความสามารถของเด็กในด้านองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา) อีกทั้งควรให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป

1.2 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน และสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี สามารถจัดได้ทั้งค่ายกลางวันและค่ายค้างคืน

1.3 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามจำนวนของบุคลากร งบประมาณ ขนาดของสถานที่ตั้งค่าย จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม และจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของการบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนในด้านขนาดของค่ายสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขนาดคือ ค่ายขนาดเล็กจำนวน 20-40 คน ค่ายขนาดกลางจำนวน 41-60 คน ค่ายขนาดใหญ่จำนวน 90-150 คน และค่ายขนาดใหญ่มากจำนวน 151-200 คน

1.4 สถานที่ตั้งค่าย ควรเหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของค่าย มีค่าเช่าสถานที่ที่เหมาะสมกับงบประมาณ มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย มีพื้นที่เป็นธรรมชาติ การคมนาคมสะดวกใกล้แหล่งชุมชนแต่ต้องไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป สามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์กลุ่มได้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี และต้องมีความปลอดภัยสูง

1.5 ระยะเวลาในการจัดค่ายจะขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ของค่าย งบประมาณ บุคลากร สถานที่ตั้งค่าย ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก และโปรแกรมกิจกรรมในค่าย

1.6 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงเรื่องค่าเช่าสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ ค่ายานพาหนะ ค่าสาธารณูปโภค ค่าประชาสัมพันธ์ และค่าประกันอุบัติเหตุ

1.7 ค่าที่พักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีผู้รับผิดชอบและฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ผู้อำนวยการค่ายพักแรม ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ และที่ปรึกษาประจำกลุ่ม ฝ่ายการเงิน ฝ่ายจัดซื้อ ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์ และฝ่ายรักษาความปลอดภัย

1.8 การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวันของค่ายสามารถแบ่งได้ดังนี้

1.8.1 การจัดกิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้า ควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ในช่วงเย็นควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน ส่วนกิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน มีลักษณะคล้ายกับค่ายกลางวันแต่ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมการออกกำลังกายเข้าไปด้วย

1.8.2 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ของค่ายกลางวัน แบ่งออกเป็น 4 ช่วง โดยระหว่างพักผ่อนตามอัธยาศัยควรจัดให้มีการรับประทานอาหารว่างและอาหารกลางวัน ส่วนค่ายค้างคืนแบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยมีการพักเช่นเดียวกับค่ายกลางวัน แต่จะเพิ่มการรับประทานอาหารเช้าและอาหารเย็นเข้าไปด้วย

1.8.3 การจัดกิจกรรมในแต่ละค่ายจะมีความแตกต่างกันออกไปตามตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือควรเน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติ โดยใช้เวลาในช่วงพิธีการให้น้อยที่สุดซึ่งไม่ควรเกิน 30 นาที และกิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย

1.9 กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้าง แก้ปัญหา พัฒนาและพัฒนาเด็กตามวัย ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา นอกจากนี้ควรเสริมสร้างพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน

อีกทั้งการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กนั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงาน โดยผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บริหารควรเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำ มีความยุติธรรม ให้เกียรติผู้ร่วมงาน มีการสื่อสารที่ดี มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน กำหนด บทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม มีการกระจายงาน มอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล ให้โอกาสทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผนและจัดทำโครงสร้างในการบริหารค่าย มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารให้ทุกคนรับทราบทั่วถึงกัน เมื่อเกิดปัญหาควรต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่ายด้วย ผู้บริหารควรมี

การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน ต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานในเรื่องต่างๆได้ อีกทั้งต้องมีหลักในการโน้มน้าวสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงาน และซาวค้าย และจัดให้มีการประชุมระหว่างผู้บริหารกับทีมงานบ่อยตามความจำเป็น เพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากซาวค้ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป และตั้งเป้าหมายในครั้งต่อไป

2. ระดับผู้ปฏิบัติการ

การพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กนั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงาน โดยผู้ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการควรเป็นผู้ที่ได้รับ การฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะ ในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ ควรเป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการสื่อสารที่ ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย อีกทั้งผู้ปฏิบัติงานควรเป็นผู้ ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มองโลกในแง่ดี ใจเย็น มีบุคลิกภาพดี ตรงต่อเวลา มุ่งมั่น รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและซาวค้าย มีความยุติธรรมและมี คุณธรรมสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับซาวค้ายได้

อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก เป็นแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ระดับผู้บริหาร

ในการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนค่ายพักแรมให้ เหมาะสมดังนี้

1.1 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้าน ต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่นเดียวกับที่จันทร์ ผ่องศรี (2531) ได้กล่าวว่า ค่ายพักแรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มี คุณลักษณะต่างๆ ที่มีความจำเป็นและสำคัญต่อชีวิตประจำวันโดยเฉพาะการรู้จักพึ่งตนเอง อีกทั้ง ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความกล้า แสดงออกและเพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังที่ดิมีอค (Dimock, 1952) กล่าวว่า วัตถุประสงค์หนึ่งของการจัดค่ายพักแรม ก็เพื่อให้ซาวค้ายได้เรียนรู้การสร้างสรรคสิ่งที่มีประโยชน์ ในเวลาว่าง และค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กก็ยังมีจุดมุ่งหมายอีกหลายประการคือ ควรมี

จุดมุ่งหมายเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานี้ในเด็กและเยาวชน พัฒนาการโดยรวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา) ฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ช่วยค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ และเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2532 อ้างถึงใน สถาบันการศึกษาและพัฒนาต่อเนื่องสิรินธร, 2546) ที่มีการสรุปจุดมุ่งหมายของการจัดค่ายไว้ว่า เพื่อช่วยปรับปรุงแก้ไขพัฒนาบุคลิกลักษณะ และอุปนิสัยใจคอของชาวค่าย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ อนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาจิตใจให้ เป็นไปในทางส่งเสริมมิใช่ทำลาย สอนให้ชาวค่ายสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ฝึกความอดทน ความอดกลั้นและการมีน้ำใจ เพื่อช่วยฝึกการเป็นผู้นำให้แก่สมาชิกชาวค่าย ฝึกให้รู้จักความ รับผิดชอบ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ชาวค่ายได้เรียนรู้ฝึกความชำนาญใหม่ๆ และช่วยให้ ได้รับมิตรภาพเพิ่มขึ้นด้วย

1.2 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง ซึ่งจากการศึกษา ของเบนสันและโกลเบิร์ก (Benson and Gold Berg, n.d., อ้างถึงใน จรินทร์ ธานีรัตน์, 2513) พบว่า การจัดค่ายพักแรมนั้นควรจัดให้ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเด็ก จะได้เรียนรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน เป็นการสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันในการปฏิบัติที่เหมาะสม ต่อเพศตรงข้าม โดยค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน เนื่องจาก เด็กในช่วงอายุนี้อย่างไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากนัก จึงไม่เหมาะที่จะอยู่ค่ายแบบค้างคืน ซึ่ง สอดคล้องกับวิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2549) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กในระดับปฐมวัย (อนุบาล) จนถึงเด็ก ในระดับช่วงชั้นที่ 1 (ประถมต้น) ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากนัก ไม่สามารถอยู่ค่ายพัก แรมได้เป็นระยะเวลาสั้น ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ส่วนค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี สามารถจัดได้ทั้งแบบค่ายกลางวันและค่ายค้างคืน เพราะเด็กในวัยนี้สามารถ ช่วยเหลือตนเองได้แล้ว อีกทั้งการเข้าค่ายแบบค้างคืนช่วยเพิ่มประสบการณ์การอยู่ค่ายให้กับเด็ก มากขึ้นด้วย ดังที่พีระพงศ์ บุญศิริ (2542) กล่าวว่า การอยู่ค่ายพักแรมแบบค้างคืน ช่วยฝึก ประสบการณ์ชีวิตในเวลากลางวัน เป็นกิจกรรมที่สามารถสนองตอบความต้องการความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็นด้วยตนเองของชาวค่ายได้ ในส่วนของการอยู่ค่ายแบบรวมชายหญิง ผู้เชี่ยวชาญก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า เหมาะสมสำหรับเด็กทั้งสองช่วงอายุ

1.3 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามจำนวนของบุคลากร งบประมาณ ขนาด ของสถานที่ตั้งค่าย จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม และจะ แปรผกผันกับประสิทธิผลของการบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนในด้านขนาดของค่ายสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขนาดคือ ค่ายขนาดเล็กจำนวน 20-40 คน ค่ายขนาดกลางจำนวน 41-60 คน ค่ายขนาดใหญ่ จำนวน 90-150 คน และค่ายขนาดใหญ่มากจำนวน 151-200 คน

1.4 ในการเลือกสถานที่ตั้งค่าย ควรเลือกให้เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การคมนาคมสะดวกใกล้แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิด จนเกินไป และค่าเช่าสถานที่ที่เหมาะสมกับงบประมาณ นอกจากนี้สถานที่ตั้งค่ายควรมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย สามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม ได้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่นเหมาะสำหรับให้ ชาวค่ายพักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ต้องสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี มีห้องน้ำเพียงพอ มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัยที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับสำนักบริหารงาน การศึกษานอกโรงเรียน (2547) ได้ไว้กล่าวว่า ค่ายพักแรมที่ดีควรมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีความเป็นธรรมชาติ อาจจะต้องอยู่ริมทะเล เกาะ ภูเขา หรือริมทะเลสาบก็ได้ และควรให้ความสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ชาวค่ายในด้านสุขภาพและความปลอดภัยด้วย

1.5 ระยะเวลาในการจัดค่ายจะขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ของค่าย งบประมาณ บุคลากร สถานที่ตั้งค่าย ช่วงเวลาที่เอื้ออำนวย และโปรแกรมกิจกรรมในค่าย

1.6 การจัดสรรงบประมาณควรคำนึงถึงเรื่องค่าเช่าสถานที่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม ค่าจัดซื้อและ ซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ ค่ายานพาหนะ ค่าสาธารณูปโภค ค่าประชาสัมพันธ์ และค่าประกันอุบัติเหตุ

1.7 ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรมีผู้รับผิดชอบและฝ่ายต่างๆ ได้แก่

1) ผู้อำนวยการค่ายพักแรม โดยพีระพงศ์ บุญศิริ (2542) ได้กล่าวว่า ผู้อำนวยการค่ายพักแรม (Camp director) เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานค่ายพักแรมให้เป็นตามนโยบาย หรือวัตถุประสงค์ ทั้งในด้านการควบคุมดูแลบุคลากร การจัดโปรแกรม การดำเนินกิจกรรมต่างๆ และเป็นผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดของค่าย ดังนั้น จึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการ จัดและบริหารงานค่ายพักแรมอย่างน้อย 2 ปี 2) ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม ซึ่ง ประกอบด้วย วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ และที่ปรึกษาประจำกลุ่ม โดยจรินทร์ ธาณิรัตน์ (2513) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สอนกิจกรรมหรือผู้นำกิจกรรม มีหน้าที่จัดบทเรียน จัดกิจกรรมที่เหมาะสม ให้กับชาวค่าย ควบคุมดูแลชาวค่ายให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ให้คำแนะนำกับชาวค่าย เพื่อให้ชาวค่ายเข้าใจในกิจกรรมนั้นๆอย่างดีที่สุด และทำหน้าที่ติดตามผลในกิจกรรมนั้นๆว่าได้ผล ต่อชาวค่ายเพียงใด ส่วนหน้าที่ของที่ปรึกษาของกลุ่ม (Camp Counselors) มีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำชาวค่ายในการประกอบกิจกรรมให้ดีที่สุดตามที่ได้รับมอบหมาย 3) ฝ่ายการเงิน 4) ฝ่าย จัดซื้อ 5) ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล 6) ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล 7) ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน 8) ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนอุปกรณ์ 9) ฝ่ายรักษา ความปลอดภัย ซึ่งวรพจน์ อาษาวิรัฐ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนค่าย ได้แก่ แม่ครัว คนสวน นักการ ช่าง พัสตุ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและอื่นๆ เป็นบุคลากรที่ช่วยให้การ

ดำเนินงานค่ายเป็นไปด้วยความสะดวกและมีประสิทธิภาพ ในหลายโอกาส หน้าที่และความสามารถของบุคคลในกลุ่มนี้ ยังสามารถที่จะนำมาประยุกต์เป็นกิจกรรมหรือใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่จัดให้กับชาวค่ายได้อีกด้วย

1.8 การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวันของค่ายสามารถแบ่งได้ดังนี้

1.8.1 การจัดกิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้า ควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และในช่วงเย็นควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน ส่วนกิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรเป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย และในช่วงเย็นก็ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดเช่นเดียวกัน ซึ่งสมควร โพธิ์ทอง (2549) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเตรียมความพร้อมหรือการปฐมนิเทศ เป็นการชี้แจงรายละเอียดต่างๆ แจ่งกำหนดการ การเตรียมตัว นัดหมายวัน เวลา สถานที่ของค่าย เพื่อชาวค่ายทุกคนจะได้รับทราบข้อมูลที่ตรงกัน ส่วนกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นั้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ชาวค่ายเกิดความสนุกสนาน สร้างความคุ้นเคยกัน และในขณะเดียวกันก็จะเป็นโอกาสของผู้นำค่ายที่จะได้สังเกตพฤติกรรมของชาวค่ายไปด้วย อีกทั้งยังกล่าวว่า กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกายบริหาร เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นร่างกายให้ตื่นตัว พร้อมที่จะทำกิจกรรมในวันใหม่ ช่วยส่งเสริมระบบการทำงานของร่างกายให้มีการทำงานได้ดี และปลูกฝังนิสัยการดูแลสุขภาพที่ดีแก่ชาวค่ายด้วย

1.8.2 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ของค่ายกลางวัน แบ่งออกเป็นช่วงย่อย 4 ช่วง โดยระหว่างพักในช่วงที่ 1 กับช่วงที่ 2 และช่วงที่ 3 กับช่วงที่ 4 ควรจัดให้มีการรับประทานอาหารว่าง และในระหว่างพักช่วงที่ 2 กับช่วงที่ 3 ควรเป็นช่วงของการรับประทานอาหารกลางวัน ส่วนค่ายค้างคืนควรแบ่งกิจกรรมออกเป็น 5 ช่วง โดยมีการพักรับประทานอาหารว่างและอาหารกลางวันเช่นเดียวกันกับค่ายกลางวัน แต่จะเพิ่มการรับประทานอาหารเข้าก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 1 และรับประทานอาหารเย็นในระหว่างช่วงที่ 4 และช่วงที่ 5 จากการแบ่งช่วงดังกล่าวทำให้เห็นว่าการเรียนหรือการทำกิจกรรมไม่ควรใช้เวลาเนิ่นนานเกินไปเพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย โดย พรรณี ชูทัย เจนจิต (2538) ได้กล่าวถึงการรื้อให้เด็กสนใจในการเรียนว่า ควรจัดชั่วโมงให้เด็กได้มีเวลาพัก อาจจะเป็นการรับประทานอาหารว่างหรือไปล้างหน้าล้างตาเพื่อทำให้เด็กรู้สึกสบายและสดชื่นขึ้น อีกทั้งการรับประทานอาหารว่างมีความสำคัญต่อเด็กๆด้วยเช่นกัน ซึ่งเห็นได้จากรายงานเรื่องความสำคัญของโภชนาการที่ดีสำหรับเด็กของ (ศูนย์ข้อมูลด้านอาหารแห่งเอเชีย, ม.ป.ป. อ้างถึงใน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, ออนไลน์) กล่าวว่า เมื่อเด็กเติบโตขึ้น พวกเขาจะรับประทานสิ่งที่ต้องการต่อเมื่อสะดวกหรือมีเวลา ทำให้นิสัยการรับประทานอาหารที่ไม่ระเบียบมีแนวโน้มถูกนำมาใช้เพิ่มมากขึ้น เช่น การละเลยมื้ออาหาร, การรับประทานอาหารว่างและการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ จากการศึกษาในเด็กอายุระหว่าง 6-12 ปี แสดงผลว่า เด็กประมาณ 1 ใน 3 ละเลยอาหารเช้า ขณะที่เกือบ 1 ใน

4 พลาดอาหารมื้อกลางวันและเย็น ดังนั้นจึงควรส่งเสริมการรับประทานอาหารว่างที่ดีต่อสุขภาพให้กับเด็กๆ เช่น ผลไม้สด ธัญพืชอัดแท่ง ธัญพืชอาหารเช้า ข้าวโอ๊ตกับนมอุ่นๆ น้ำผลไม้ เครื่องดื่มประเภทโยเกิร์ต โยเกิร์ตและเนยแข็ง หรือโยเกิร์ตกับอาหารชนิดอื่น เนื่องจากพวกเขาอยู่ในช่วงของการเจริญเติบโต อาหารว่างที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพช่วยบรรเทาความหิวและมีประโยชน์ หากเด็กๆรับประทานในปริมาณเล็กน้อยระหว่างมื้ออาหารหลัก และให้หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารว่างใกล้เวลาของมื้ออาหารหลัก อีกทั้งค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ควรจัดให้มีการพักผ่อนตามอัธยาศัยในระหว่างก่อนหรือหลังเริ่มกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ เนื่องจากในช่วงพักเด็กๆจะได้เล่นกับเพื่อน โดยการเล่นของเด็กนั้นเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่สำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย ซึ่งสอดคล้องกับฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533) ที่ได้อ้างถึงสุภาสิตของชาวตะวันตกว่า “All work and no play make Jack a dull boy.” มีความหมายว่า การที่เด็กทำงานแต่อย่างเดียวโดยปราศจากการเล่น จะทำให้เด็กโง่เขลาเบาปัญญา สุภาสิตบทนี้แสดงให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเล่นของเด็ก การเล่นช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้มาก การเล่นคือวิธีการค้นพบโลกใหม่ เป็นการทดลองให้เด็กสร้างความสัมพันธ์ของตนเองกับโลกโดยรอบ การเล่นทำให้เด็กเรียนรู้วิธีเรียน ช่วยให้เด็กปรับตัวกับโลกกับชีวิตการงานและฝึกทักษะที่จำเป็นของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นทำให้เด็กมีความมั่นใจและค้นพบตัวเองที่ละน้อยอีกด้วย

1.8.3 การจัดกิจกรรมในแต่ละค่ายจะมีความแตกต่างกันออกไปตามตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือควรเน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติ โดยใช้เวลาในช่วงพักการให้น้อยที่สุดซึ่งไม่ควรเกิน 30 นาที และกิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย โดยวีระ วิเศษสมิต (2546) กล่าวว่า กิจกรรมในค่ายพักแรมควรจะต้องมีความยืดหยุ่นและต้องคำนึงถึงวัยของบุคคลที่เข้าร่วมด้วย

1.9 กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก สามารถช่วยในการสร้างและพัฒนาที่มงาน ความสามัคคี ความรับผิดชอบ มนุษย์สัมพันธ์และยังเป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการของเด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างดี (สมบัติ กาญจนกิจและประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ, 2549 อ้างถึงใน สมบัติ กาญจนกิจ, 2552) ซึ่งกิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาเด็กตามวัย ทั้งทางด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย เป็นต้น ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน มีคุณธรรม พัฒนาจิตสำนึก เข้าใจและรู้ในตนเอง เป็นต้น ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม การทำงานร่วมกับผู้อื่นเข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น และด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ โดยนิตยา คชภักดี (2551) ได้แบ่งพัฒนาการของเด็กวัยเรียนออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย (psycho-motor development) ด้านสติปัญญา (cognitive development) ด้านจิตใจอารมณ์ (emotional development) ด้านสังคม (social development) ด้านจิตวิญญาณ (spiritual development) และค่ายพักแรมฤดูร้อน

สำหรับเด็กควรจัดกิจกรรมที่ช่วยในด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูเรื่องต่างๆของเด็ก เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี เป็นต้น ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน ด้านมารยาทไทยและสากล ด้านความเป็นผู้นำ ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน โดยอิริคสัน (Erikson, 1963) ได้กล่าวว่า เด็กอายุ 6-12 ปี เป็นช่วงที่เด็กจะขยันเรียนรู้ที่จะมีความสามารถและสร้างสรรค์ในเรื่องของการจัดการกับทักษะใหม่ มีความคิดและพยายามทำกิจกรรมด้วยตัวเอง หากได้รับการสนับสนุนก็ย่อมทำให้เด็กมีการพัฒนาบุคลิกภาพและมีความมานะเพียรพยายามที่จะแสวงหาสิ่งที่ท้าทายความสามารถ สติปัญญา แต่หากเหตุการณ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม จะทำให้เด็กมีความรู้สึกต่ำต้อยด้อยค่าและรู้สึกเป็นปมด้อยที่ทำอะไรไม่เป็น อีกทั้งศรีเรือน แก้วกังวาล (2540) ยังกล่าวอีกว่า เด็กในวัยนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมมากที่จะสอนให้เด็กเรียนรู้ว่าพฤติกรรมใด ถูก-ผิด ดี-ชั่ว การสอนเด็กในวัยนี้สามารถสอนโดยให้เหตุผลได้แล้ว เพราะเด็กมีการพัฒนาในเรื่องของความคิดเข้าใจเหตุผลแล้ว ซึ่งถ้าในขณะนี้สอนเด็กให้เข้าใจเรื่องผลร้ายของการทำลายธรรมชาติ หรือสอนกฎเกณฑ์การจราจร และสอนการเคารพกฎระเบียบวินัย หากเราสอนให้เด็กเข้าใจดีแล้วก็จะฝังใจ ติดเป็นนิสัยเด็กไปจนเป็นผู้ใหญ่และอาจแก้ไขปัญหาลิงแวดล้อมและความเป็นระเบียบในสังคมไทยได้มาก

ในการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กนั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงาน โดยผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บริหารควรเป็นผู้ที่มีหลักในการบริหารจัดการและมีภาวะความเป็นผู้นำควบคู่กันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของคอตเตอร์ (Kotter, 1990) ที่ให้ความคิดเห็นว่า ผู้บริหารในยุคปัจจุบันควรมีภาวะผู้นำ (Leadership) ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการ (Management) โดยการบริหารจัดการสามารถตอบสนองความต้องการต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว แต่ขณะเดียวกันองค์กรก็ต้องการผู้นำที่เข้มแข็งในการสร้างวิสัยทัศน์สามารถสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้แก่พนักงานได้ดี รวมทั้งนำพาองค์กรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องต่อสถานการณ์ใหม่ได้ ดังนั้นภาวะผู้นำจึงมีส่วนช่วยให้การบรรลุเป้าหมายขององค์กรเพิ่มระดับสูงขึ้นได้ อีกทั้งผู้บริหารค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรเป็นผู้ที่มีความยุติธรรม โปร่งใส ให้เกียรติผู้ร่วมงาน และมีการสื่อสารที่ดี โดยความคิดเห็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกันกับการสรุปคุณลักษณะผู้นำของยูคิ (Yuki, 1998 อ้างถึงใน สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2550) ซึ่งกล่าวว่า ผู้นำควรมีคุณลักษณะสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ เช่น มีความสัตย์ซื่อถือคุณธรรมยึดมั่นหลักการ เป็นต้น ด้านแรงจูงใจ และด้านความสามารถ เช่น มีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal skill) มีทักษะในการเกลี้ยกล่อมชักชวน (persuasive skills) เป็นต้น นอกจากนี้ผู้บริหารควรมีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมที่มังก่อนเริ่มทำงาน กำหนด บทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม มีการกระจายงาน และมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล ให้โอกาสทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่การ

วางแผนและจัดทำโครงสร้างในการบริหารค่าย จากนั้นแจ้งข้อมูลข่าวสารให้ทุกคนรับทราบทั่วถึงกัน และเมื่อเกิดปัญหาควรต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่ายด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการจัดหมวดหมู่พฤติกรรมผู้นำที่ประสบความสำเร็จของยูคัล (Yukl, 1987 อ้างถึงใน สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2550) คือ ผู้นำควรมีพฤติกรรมวางแผนและการจัดองค์การ (Planning and organizing) การทำให้วัตถุประสงค์และบทบาทมีความชัดเจน (Clarifying roles and objectives) การแจ้งให้ทราบ (Informing) การให้คำปรึกษา (Consulting) การมอบหมายงาน (Delegation) การพัฒนาและสอนงาน (Developing and mentoring) การจัดการความขัดแย้งและการสร้างทีมงาน (Managing conflict and team building) และการให้การยอมรับ (Recognizing) รวมถึงผู้บริหารควรมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจนดังที่สมบัติ กาญจนกิจ (2554) ได้ให้ข้อปฏิบัติของผู้บริหารค่ายพักแรมไว้ว่า ควรตั้งกฎระเบียบของค่ายที่มีข้อมูลพร้อมและมีความยุติธรรม มีการจัดสรรบทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนกฎของค่าย และมอบหมายความรับผิดชอบอย่างยุติธรรม และสุดท้ายผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานในเรื่องต่างๆได้ อีกทั้งต้องมีหลักในการโน้มน้าวสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย และจัดให้มีการประชุมระหว่างผู้บริหารค่ายกับทีมงานบ่อยตามความจำเป็น เพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงานทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและตั้งเป้าหมายในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารค่ายควรมีแนวทางการบริหารค่ายให้บรรลุจุดมุ่งหมายคือ ต้องส่งเสริมให้ทุกคนรู้สึกถึงความมั่นคง สร้างบรรยากาศจูงใจให้เกิดความร่วมมือของกลุ่ม เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน กระตุ้นให้มีการพัฒนาของบุคคลในด้านต่างๆ และให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการตัดสินใจด้วย

2. ระดับผู้ปฏิบัติการ

การพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กนั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงาน โดยผู้ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการควรได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี ตรงต่อเวลา มีความมุ่งมั่น มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความซื่อสัตย์ ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย มีบุคลิกภาพดี มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับจรินทร์ ธานีรัตน์ (2513) ที่ได้สรุป

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานในค่ายพักแรมทั่วไปไว้ว่า ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและทางจิต รักสนุกสนานในการใช้ชีวิตนอกเมือง ชอบและรักเด็ก ๆ มีความเข้าใจในความต้องการของชาวค่ายดี มีความสามารถในการทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ มีความสนใจและปรารถนาให้ค่ายพักแรมได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย มีทักษะและความสามารถโดยเฉพาะในแขนงที่รับผิดชอบดำเนินการอยู่ มีบุคลิกดี นานิยม และควรมีอายุไม่ต่ำกว่า 19 ปี ได้รับการศึกษาจากระดับวิทยาลัย หรือมีประสบการณ์ในการอยู่ค่ายพักแรมมาแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ผู้วิจัยขอ
นำเสนอข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 รัฐบาลควรมอบหมายหน้าที่ให้กับสำนักนันทนาการในสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดตั้งสมาคมค่ายพักแรมแห่งประเทศไทย

1.2 หลังจากที่มีการจัดตั้งสมาคมค่ายพักแรมแห่งประเทศไทยแล้ว ทางสมาคมฯ ควรจัดฝึกอบรมและมอบใบรับรองให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

2.1 การจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก ควรมีการศึกษาองค์ประกอบโดยรวมของค่ายพักแรมที่ต้องการจัดให้ครบถ้วนก่อน

2.2 การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเฉพาะด้านกับผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นๆ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับวัยอื่นๆ

3.2 ควรมีการแยกศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กที่จัดขึ้นโดยภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, สำนักงาน. 2552. ความสำคัญของโภชนาการที่ดีสำหรับเด็ก [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article/10901> [7 มีนาคม 2555]
- เกษม บุญอ่อน. 2522. เดลฟาย : เทคนิคในการวิจัย. คุรุปริทัศน์ 10 (ธันวาคม 2522): 26 – 28.
- เกื้อ แก้วเกต. 2524. เขาบริหารค่ายพักแรมกันอย่างไร. ค่ายพักแรม. 1(1) (ตุลาคม 2524): 7-8.
- เกื้อ แก้วเกต. 2531. เอกสารการสอนชุดวิชากิจกรรมและประสบการณ์เยาวชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th>[7 มีนาคม 2555]
- จรินทร์ ธานีรัตน์. 2513. การจัดค่ายพักแรม. กรุงเทพมหานคร: บางกระแสภาการพิมพ์.
- จันทร์ ผ่องศรี. 2531. นันทนาการ. กรุงเทพมหานคร: ศรีมงคลการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ กิनावงศ์. 2533. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ฉัตรสุมน พดุมิถัญญ. 2553. หลักการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- ชนิตา รัชกุลพลเมือง. 2551. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. ใน ทศพร ศิริสัมพันธ์ (บรรณาธิการ), เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย, หน้า 59–72. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาคริยา ธีรเนตร. 2551. ผลกระทบของสื่อที่มีต่อเด็ก. ใน นิชรา เรื่องดารกานนท์ (บรรณาธิการ), ตำราพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก, หน้า 57-69. กรุงเทพมหานคร: โฮลิสติก พับลิชชิง.
- ชาติรี ยี่มรักษา. 2550. ผลการจัดกิจกรรมนันทนาการในค่ายพักแรมเยาวชนที่มีผลต่อการพัฒนา
ลักษณะนิสัยของเยาวชนที่เข้าค่ายพักแรม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณู วีระเดชากุล. 2544. นันทนาการสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช.
- ดิลก บุญเรืองรอด. 2530. การวิจัยอนาคตทางการศึกษา. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา 3
(มกราคม – ธันวาคม 2530): 19 – 25.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. 2554. การนันทนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- เทวิล ศรีสองเมือง. 2551. การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2536. องค์การและบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนพล อเนกสิทธิสิน. 2547. การนำเสนอรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ในโรงพยาบาลสำหรับเด็กเจ็บป่วย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. 2549. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- นิตยา ศษภักดี. 2551. พัฒนาการเด็ก. ใน นิชรา เรืองดารกานนท์ (บรรณาธิการ), ตำราพัฒนาการ และพฤติกรรมเด็ก, หน้า 359-394. กรุงเทพมหานคร: โฮลิสติก พับลิชชิง.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2536. สถิติวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พิชชาญ เพรส.
- ประจวบ เพิ่มสุวรรณ. 2554. ความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ = Introduction to business. พิมพ์ครั้งที่ 7. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประยูร ศรีประสาธน์. 2523. เทคนิคการวิจัยเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4(14): 49-60.
- พรพนี ชูทัย เจนจิต. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอมแพคท์พริ้นท์ จำกัด.
- พยอม วงศ์สารศรี. 2542. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุภาไพระพงศ์ บุญศิริ.
- พจนานันท์ บุญศิริ. 2542. นันทนาการและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ภูสิทธิ์ ประยูรอนุเทพ. 2540. การศึกษาการจัดค่ายพักแรมในสถาบันผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธ ไกยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. 2553. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รัชตะ เอกรุ่งโรจน์. 2545. การศึกษาความคิดระดับสูงของเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยใช้กิจกรรมค่ายกลางวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรวจน์ อาษาวิรัฐ. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนวิชาการอยู่ค่ายพักแรม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
(อัดสำเนา).

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2549. การจัดการค่ายพักแรม: Camp Management. กรุงเทพมหานคร:
จินดาสาสน์.

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2551. การศึกษามูลของรูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายพักแรมเพื่อพัฒนา
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิราพร พงศ์อาจารย์. 2542. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูล
สงคราม. (อัดสำเนา)

วิโรจน์ สารรัตน์. 2546. การบริหารการศึกษา: หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็นและบทวิเคราะห์.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.

วีระ วิเศษสมิต. 2546. ค่ายพักแรม: Camping. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศักดิ์ชัย บาลศิริ. 2543. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลกลับคืนในเทคนิคเดลฟายระหว่างการ
ให้ข้อมูลกลับคืนด้วยค่าสถิติที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการ
วิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร ลวดะสกล. 2552. บทบาทที่คาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติทางตาโรงพยาบาลรัฐ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภกร ประทุมถิ่น. 2551. การศึกษาศักยภาพที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบ
ยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันการศึกษาและพัฒนาต่อเนื่องสิรินธร. 2546. การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนา
ทักษะชีวิตของกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกโรงเรียน. นครราชสีมา: หจก.มิตรภาพการ
พิมพ์ 1995.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. (ม.ป.ป.). สำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใน
ครัวเรือน พ.ศ. 2553[ออนไลน์]. แหล่งที่มา:[http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/
download/docdown.html](http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/download/docdown.html)[7 มีนาคม 2555]

สมควร โพธิ์ทอง. 2549. การอยู่ค่ายพักแรม. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.

- สมคิด บางโม. 2538. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2536. เอกสารประกอบคำบรรยายการจัดการจัดค่ายและบริหารค่ายพักแรม.
การศึกษาต่อเนื่อง, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2542. นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2548. หลักการนันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2552. บทบาทของกีฬาและนันทนาการกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนใน
สถานศึกษา. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ 10(3) (กันยายน-ธันวาคม 2552):
1-12.
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2554. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การบริหารจัดการค่าย
พักแรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ วันที่ 31 สิงหาคม – 1 กันยายน พ.ศ. 2554 ณ สนาม
กีฬาแห่งชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).
- สมพร สุทัศนีย์. 2544. จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สหสา พลนิล. 2552. หลักการจัดการธุรกิจ[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.sahutsa.sskru.ac.th/
?name=research&file=readresearch&id=4\[7 มีนาคม 2555\]](http://www.sahutsa.sskru.ac.th/?name=research&file=readresearch&id=4[7 มีนาคม 2555])
- สาคร สุขศรีวงศ์. 2553. การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: จี.พี.
ไซเบอร์พริ้นท์.
- สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน. 2547. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. (ม.ป.ป.). พฤติกรรมการเล่นเกมส์ออนไลน์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนไทย
[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.abacpoll.au.edu/internetpolls.html\[7 มีนาคม 2555\]](http://www.abacpoll.au.edu/internetpolls.html[7 มีนาคม 2555])
- สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1
[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.brpd3.osrd.go.th/index.php\[7 มีนาคม 2555\]](http://www.brpd3.osrd.go.th/index.php[7 มีนาคม 2555])
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. 2547. วิธีวิทยาการวิจัยคุณภาพ: การวิจัยปัญหา
ปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล. กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้า พริ้นติ้ง.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. 2550. ภาวะความเป็นผู้นำ. กรุงเทพมหานคร: ส.เอเชียเพรส 1989.
- สุภรัฐ ผ่องพันธุ์งาม. 2538. การพัฒนารูปแบบการจัดค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติและ
ปรัญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสรี เจียมสนิท. 2552. แรงจูงใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมของนักเรียนสถาบัน
คุมอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวนีย์ เสนาสุ. 2531. งานอาสาสมัครและกิจกรรมเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศึกษา
ผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาคม วัดโรตอง. 2547. หน้าที่ผู้นำในการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: ภาควิชาเอกสาร
และตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุไรวรรณ ชมวัฒนา. 2546. เอกสารประกอบการสอนนันทนาการกลางแจ้ง. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

ภาษาอังกฤษ

- Dale, E. 1968. Management: Theory of Management. New York: McGraw – Hill.
- Dalkey, N., and Helmer, O. 1963. An experimental application of the Delphi method to the use of experts. Management Science 9, 3: 458-467.
- Dimock, H. S. 1952. Administration of the Modern Camp. New York: Association Press.
- Erikson, E. H. 1963. Childhood and Society. 2nd ed. New York: Norton.
- Gordon, T.J., and Helmer, O. 1964. Report on a Long Range Forecasting Study. Santa Monica, CA: The RAND Corporation.
- Gulick, L. and Urwick, L. 1936. Papers on the Science of Administration. New York : Institute of Public Administration Columbia University.
- Harrison, R.M. 1975. A Study of 4 H.Club Camping. New York: Ornel University.
- Havighurst, R.J. 1972. Developmental Tasks and Education. New York: D.Mckey.
- Kaiser Family Foundation. 1999. Kids and media at the New Millennium: a Kaiser Family Foundation Report. Menlo Park, CA: The Henry J. Kaiser Family Foundation.
- Koontz, H., and Wehrich, H. 1988. Management. New York: McGraw –Hill.
- Kotter, J.P. 1990. A Force for Change: How Leadership Differs from Management. New York: Free Press.
- Linstone, H.A., and Turoff. 1975. The Delphi Method Techniques and Application. London: Addison-Wesley Publishing Company.

Macmillan, T.T. 1971. The Delphi Technique. Paper Presented at the Annual Meeting of the California Junior Colleges Association Commission on Research and Development, California Junior Colleges Association Commission, Monterey, CA, 3-5 May 1971.

Viola, M.A., and Crawford, I.B. 1961. Camp Counseling. Philadelphia: W.B. Saunders Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- **รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย**
- **รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย**
- **รายนามผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัย**

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. กำโชค เผือกสุวรรณ	อดีตอาจารย์ประจำ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง	อาจารย์ประจำ ภาควิชาสันนทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล	อาจารย์ประจำ
กลุ่มวิชานันทนาการศาสตร์และการจัดการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด	หัวหน้ากลุ่มวิชาการโค้ชกีฬาและจิตวิทยาการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ดร. อัญญา นิลนพคุณ	อาจารย์ประจำ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

นักวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์จันทร์ ฝ่องศรี	อดีตอาจารย์ประจำ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร. ยุวัฒน์ คล้ายมงคล	ประธานสาขาวิชาประถมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์อุไรวรรณ ชมวัฒนา	หัวหน้ากลุ่มวิชานันทนาการศาสตร์และการจัดการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์จักรพงษ์ ธรรมพงษ์บวร	อาจารย์ประจำ ภาควิชาสันนทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว	อาจารย์ประจำ ภาควิชาสันนทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. อาจารย์นพรัตน์ ศุทธิถกถ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
7. ว่าที่เรือตรีวิไลฐู วงษ์เขียว	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพล ดาวเรือง	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการพิเศษ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
9. รองศาสตราจารย์ศุภฤกษ์ มั่นใจตน	อาจารย์ประจำ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
10. อาจารย์อริรัตน์ บุญสมบุญธรรมสกุล	อาจารย์ประจำ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย (ต่อ)

องค์กรภาครัฐ

11. อาจารย์ปราณี เจริญมิน	เจ้าหน้าที่หน่วยกิจกรรมการศึกษา
ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา (ห้องฟ้าจำลอง)
12. อาจารย์ประสิทธิ์ เขียดแก้ว	นักวิชาการศูนย์เยาวชน
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น)
13. คุณอารีย์ โพธิ์ขวัญ	ผู้จัดการแผนกสมาชิกสัมพันธ์
ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14. คุณเอกลักษณ์ แสนสุข	เจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทย

องค์กรภาคเอกชน

15. คุณวิวัฒน์ ชำนาญธรรม	ผู้อำนวยการอาวุโส พัฒนางานบริการและประสานองค์
บริษัท ซิตี วอล์ค จำกัด (สวนสยาม)
16. คุณจิระศักดิ์ เหล่าเรืองธนา	Project Manager ค่าย Smart D Camp
17. คุณพิมพ์พรพรรณ ธนเศรษฐ์	เจ้าหน้าที่พนักงานสัมพันธ์
ผู้อำนวยการทรัพยากรบุคคลกลาง
บริษัท ไอสอท จำกัด
18. คุณร่มเกล้า แสงวงผล	Event Coordinator
บริษัท คอร์โน แอนด์ เนช จำกัด
ไนเค่ริอ Siam Sport Syndicate Public Co.,Ltd.

องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร

19. อาจารย์เกื้อ แก้วเกต	ผู้อำนวยการ สมาคมศูนย์พัฒนาเยาวชน (YPDC)
20. คุณรสมาลี โมทนะเทศ	Program Coordinator, Camp Director
Y.M.C.A. of Bangkok

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานวิจัย

1. รองศาสตราจารย์คณิต เขียววิชัย	คณบดี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์	อดีตอาจารย์ประจำ ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ มาลีหอม	หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)
4. รองศาสตราจารย์อุตร รัตนภักดิ์	ที่ปรึกษาภาควิชาพลศึกษาและกีฬา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
5. คุณวรรณมา แสงงาม	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
สมาคมศูนย์พัฒนาเยาวชน (YPDC)

ภาคผนวก ข

- **จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย**
- **จดหมายเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย**
- **จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิรับรองชิ้นงานในการวิจัย**

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวพรพนธิดา ใจเที่ยง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการจัดการ
นันทนาการการท่องเที่ยว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ
ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนี้คณะ
กรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลทำการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการจัดการ
นันทนาการการท่องเที่ยว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ
ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้อย่างดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ให้ นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามแก่ท่าน
เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก จำนวน ๓ ฉบับ ในระหว่างวันที่
๕ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็น
พระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทร. ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. ต้นแบบรับรองชิ้นงานวิจัย

ด้วย นางสาวพรพนธิดา ใจเที่ยง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการจัดการ
นันทนาการการท่องเที่ยว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ
ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนี้คณะ
กรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองต้นแบบ
ชิ้นงานวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๐

ภาคผนวก ค

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 1
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 2
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรอบที่ 3
- ต้นแบบรับรองชิ้นงานในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 1)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวพรณิศา ใจเที่ยง
แขนงวิชา	การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก อายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์ มีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องของการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการ หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับค่ายพักแรมฤดูร้อนของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การนำ และการควบคุม

ค่ายพักแรมฤดูร้อน หมายถึง การสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ในช่วงปิดภาคการศึกษา เพื่อทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ ช่วยพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญญาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะต้องเรียนรู้จากผู้แนะนำที่ผ่านการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

และการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้าน 5 ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)
4. การนำ (Leading)
5. การควบคุม (Controlling)

ติดต่อผู้วิจัย

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

700/8 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

เบอร์โทรศัพท์ 086-566-0561 โทรสาร 02-652-7780 E-mail: workingwomen_17@hotmail.com

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง
แขนงวิชา	การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก อายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์ มีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องของการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการ หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับค่ายพักแรมฤดูร้อนของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การนำ และการควบคุม

ค่ายพักแรมฤดูร้อน หมายถึง การสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ในช่วงปิดภาคการศึกษา เพื่อทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ ช่วยพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญญาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะต้องเรียนรู้จากผู้แนะนำที่ผ่านการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

แบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสร้างขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรูประดับความเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ว่า แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อนั้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่อยู่ท้ายข้อความที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับคะแนนที่ใช้ในแบบสอบถาม มีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>มากที่สุด</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>มาก</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>ปานกลาง</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อย</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
1	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อยที่สุด</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา

ติดต่อผู้วิจัย

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

700/8 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

เบอร์โทรศัพท์ 086-566-0561 โทรสาร 02-652-7780 E-mail: workingwomen_17@hotmail.com

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การวางแผน (Planning)					
1. จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายพักแรม					
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน	☐	☐	☐	☐	☐
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	☐	☐	☐	☐	☐
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	☐	☐	☐	☐	☐
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)	☐	☐	☐	☐	☐
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ	☐	☐	☐	☐	☐
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก	☐	☐	☐	☐	☐
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	☐	☐	☐	☐	☐
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้	☐	☐	☐	☐	☐
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	☐	☐	☐	☐	☐
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน					
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็น					
2.1.1 ค่ายกลางวัน	☐	☐	☐	☐	☐
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	☐	☐	☐	☐	☐
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น					
2.2.1 ค่ายกลางวัน	☐	☐	☐	☐	☐
2.2.2 ค่ายค้างคืน	☐	☐	☐	☐	☐
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	☐	☐	☐	☐	☐
3. จำนวนของชาวค่าย					
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามปัจจัยดังนี้					
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.5 ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผล ของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีขนาดดังนี้					
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีขนาด ดังนี้					
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก 151-200 คน	☐	☐	☐	☐	☐
4. การจัดสรรงบประมาณของค่ายพักแรมฤดูร้อน					
4.1 ค่าเช่าสถานที่	☐	☐	☐	☐	☐
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	☐	☐	☐	☐	☐
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและ บุคลากร	☐	☐	☐	☐	☐
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	☐	☐	☐	☐	☐
4.6 ค่ายานพาหนะ	☐	☐	☐	☐	☐
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	☐	☐	☐	☐	☐
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐	☐
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	☐	☐	☐	☐	☐
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรมฤดูร้อน					
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์	☐	☐	☐	☐	☐
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและ โรงพยาบาล	☐	☐	☐	☐	☐
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ	☐	☐	☐	☐	☐
5.5 สถานที่มีความสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี มีห้องน้ำเพียงพอ	☐	☐	☐	☐	☐
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5.7 มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและ เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	☐	☐	☐	☐	☐
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่ สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป	☐	☐	☐	☐	☐
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อน					
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม					
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.5 ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.2 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	☐	☐	☐	☐	☐
6.3 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควร มีระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	☐	☐	☐	☐	☐
6.4 การจัดค่ายค้างคืน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน					
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐	☐
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	☐	☐	☐	☐	☐
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	☐	☐	☐	☐	☐
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตามอัธยาศัย	☐	☐	☐	☐	☐
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	☐	☐	☐	☐	☐
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	☐	☐	☐	☐	☐
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	☐	☐	☐	☐	☐
8. การจัดกิจกรรมควรช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้					
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย	☐	☐	☐	☐	☐
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	☐	☐	☐	☐	☐
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน	☐	☐	☐	☐	☐
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	☐	☐	☐	☐	☐
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	☐	☐	☐	☐	☐
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ	☐	☐	☐	☐	☐
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	☐	☐	☐	☐	☐
การจัดองค์กร (Organizing) ควรมีฝ่ายต่างๆดังนี้					
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านบริหาร	☐	☐	☐	☐	☐
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ	☐	☐	☐	☐	☐
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	☐	☐	☐	☐	☐
4. ฝ่ายการเงิน	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ฝ่ายจัดซื้อ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล	☐	☐	☐	☐	☐
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล	☐	☐	☐	☐	☐
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน	☐	☐	☐	☐	☐
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์	☐	☐	☐	☐	☐
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควรมีคุณสมบัติดังนี้					
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก	☐	☐	☐	☐	☐
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีใจรัก มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรม เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	☐	☐	☐	☐	☐
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็วและถูกต้อง	☐	☐	☐	☐	☐
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	☐	☐	☐	☐	☐
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	☐	☐	☐	☐	☐
9. มีบุคลิกภาพดี	☐	☐	☐	☐	☐
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีการนำ (Leading) ดังนี้					
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ่มให้ทุกคนรับทราบ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัดค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีลักษณะภาวะผู้นำ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส	☐	☐	☐	☐	☐
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีหลักในการควบคุม (Controlling) การทำงาน ดังนี้					
1. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน	☐	☐	☐	☐	☐
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	☐	☐	☐	☐	☐
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	☐	☐	☐	☐	☐
5. มีการรับฟังผลตอบรับ(feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	☐	☐	☐	☐	☐
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	☐	☐	☐	☐	☐
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 3)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวพรณิศา ใจเที่ยง
แขนงวิชา	การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก อายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์ มีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องของการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กในด้านการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางการพัฒนา หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการ หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับค่ายพักแรมฤดูร้อนของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การนำ และการควบคุม

ค่ายพักแรมฤดูร้อน หมายถึง การสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ในช่วงปิดภาคการศึกษา เพื่อทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ ช่วยพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญญาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะต้องเรียนรู้จากผู้แนะนำที่ผ่านการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ

เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 6 ปีบริบูรณ์ ถึง 12 ปีบริบูรณ์

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน หรือเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดค่ายพักแรมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 (รอบสุดท้าย) ของการวิจัย โดยมีข้อคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มสัญลักษณ์ลงในแบบสอบถาม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยระบุ คำมีถ้อยฐาน คำพิสัยระหว่างควอไทล์ และคำตอบจากความเห็นของท่านในรอบที่ผ่านมา แสดงด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้

คำมีถ้อยฐาน	แสดงด้วยสัญลักษณ์	*
คำพิสัยระหว่างควอไทล์	แสดงด้วยสัญลักษณ์	●————●
ตำแหน่งคำตอบเดิมของท่าน	แสดงด้วยสัญลักษณ์	▲

1. ในรอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านทบทวนคำตอบที่ตอบไปแล้วในรอบที่ 2 ถ้าท่านยืนยันคำตอบเดิมตามสัญลักษณ์ ▲ นี้ กรุณาเว้นว่างเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบสอบถาม
2. หากคำตอบของท่านข้อใด มีความแตกต่างไปจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (▲ อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์) ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมและกรุณาให้เหตุผลประกอบท้ายข้อ
3. ข้อความในข้อใดที่ไม่มีเครื่องหมาย ▲ อยู่ แสดงว่ารอบที่ผ่านมา ท่านไม่ได้ตอบในข้อนั้น หากในรอบนี้ท่านต้องการแสดงความคิดเห็น โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นข้างท้ายข้อความนั้น
4. ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบในข้อใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเลือกใหม่นั้น

ขอให้ท่านโปรดทบทวนคำตอบของท่าน เพื่อยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่จากแบบสอบถามที่แสดงความสอดคล้องของคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ระดับคะแนนความคิดเห็นที่ใช้ในแบบสอบถาม มีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย มากที่สุด ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย มาก ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา

3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>ปานกลาง</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อย</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
1	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วย <u>น้อยที่สุด</u> ว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา

ค่ามัธยฐาน (Median: MD) เป็นคะแนนตัวแทนของระดับคะแนนเห็นด้วยทั้งหมดที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้น้ำหนักในแต่ละข้อความ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่ามัธยฐานดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมากที่สุด

ค่ามัธยฐาน 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมาก

ค่ามัธยฐาน 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความปานกลาง

ค่ามัธยฐาน 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อย

ค่ามัธยฐาน 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นระยะระหว่างควอไทล์ที่ 3 (Q3) และควอไทล์ที่ 1 (Q1) ของข้อความนั้นๆ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ถ้าค่ามากกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นๆ ไม่สอดคล้องกัน และถ้าค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นๆ สอดคล้องกัน

คำตอบของท่านอยู่ในพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

คำตอบของท่านอยู่นอกพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ติดต่อผู้วิจัย

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

700/8 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

เบอร์โทรศัพท์ 086-566-0561 โทรสาร 02-652-7780 E-mail: workingwomen_17@hotmail.com

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
การวางแผน (Planning) 1. จุดมุ่งหมายของการจัด ค่ายพักแรม								
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็ก และเยาวชน <u>เหตุผล</u>	☐	☐ *	☐ ▲	☐	☐	4.38	1.66	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด <u>เหตุผล</u>	☐ *	☐ ▲	☐	☐	☐	4.73	0.96	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.80	
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และ สติปัญญา)	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของ เด็กในด้านต่างๆ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
1.6 เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.93	0.57	
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.93	0.57	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถ ช่วยเหลือตนเองได้	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.93	0.57	
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้ เกิดประโยชน์	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน								
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็น								
2.1.1 ค่ายกลางวัน	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.73	1.05	
2.1.2 ค่ายแบบรวม ชายหญิง	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น								
2.2.1 ค่ายกลางวัน	☐ ▲ * ●—●—●	☐	☐	☐	☐	4.56	1.47	
2.2.2 ค่ายค้างคืน	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.65	1.26	
2.2.3 ค่ายแบบรวม ชายหญิง	☐ ▲ * ●—●	☐	☐	☐	☐	4.79	0.83	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3. จำนวนของชาวค่าย								
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามปัจจัยดังนี้								
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.90	
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.13	
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.91	
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
3.1.5 ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.97	
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.67	1.15	
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีขนาดดังนี้								
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.09	1.28	
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.11	0.77	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3.3.3 ค่ายขนาด ใหญ่ 90-150 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ * ●—●	☐	☐	☐	4.56	0.94	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
3.3.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ * ●—●	☐	☐	☐	3.95	0.85	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีขนาดดังนี้								
3.4.1 ค่ายขนาด เล็ก 20-40 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ * ●—●	☐	☐	☐	4.09	0.77	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
3.4.2 ค่ายขนาด กลาง 41-60 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ * ●—●	☐	☐	☐	4.11	1.01	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3.4.3 ค่ายขนาด ใหญ่ 90-150 คน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.15	
3.4.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	3.95	0.85	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
4. การจัดสรรงบประมาณของ ค่ายพักแรมฤดูร้อน								
4.1 ค่าเช่าสถานที่	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.28	
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.13	
4.3 ค่าตอบแทน คณะกรรมการดำเนินโครงการและ บุคลากร เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.11	1.01	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.61	1.56	
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.38	1.62	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
4.6 ค่ายานพาหนะ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.47	
4.7 ค่าสาธารณูปโภค เหตุผล	☐ ▲ ●	☐ *	☐	☐	☐	4.40	1.42	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์ เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	3.94	1.16	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.13	
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	☐ ▲	☐	☐ *	☐	☐	3.19	1.72	
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพัก แรมฤดูร้อน								
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมาย และวัตถุประสงค์	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.93	0.57	
5.2 มีความปลอดภัยสูง มี ระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล <u>เหตุผล</u>	☐ ▲ ●	☐ *	☐	☐	☐	4.27	0.91	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นฐานครบ	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.65	1.13	
5.5 สถานที่ที่มีความสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี มี ห้องน้ำเพียงพอ	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับ จำนวนของชาวค่าย	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	
5.7 มีความพร้อมในการจัด กิจกรรมที่หลากหลายและเป็น สถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่สำหรับ พักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.65	1.13	
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่ เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป <u>เหตุผล</u>	☐ ▲ ●	☐ *	☐	☐	☐	4.15	0.93	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
5.10 ค่าเช่าสถานที่ เหมาะสมกับงบประมาณ	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.73	1.20	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อน								
6.1. ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม								
6.1.1 วัตถุประสงค์	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.80	
6.1.2 งบประมาณ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.13	
6.1.3 บุคลากร	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	1.20	
6.1.4 สถานที่ตั้ง	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
6.1.5 ช่วงเวลาที่ เอื้ออำนวย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.13	
6.1.6 โปรแกรม กิจกรรมในค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	1.05	
6.2 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน เหตุผล	☐ ▲	☐	☐ *	☐	☐	3.31	1.41	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
6.3 การจัดค่ายกลางวัน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	3.60	1.70	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
6.4 การจัดค่ายค้างคืน สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมี ระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.72	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน								
7.1 กิจกรรมประจำวันของค้ายกกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.93	0.57	
7.2 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค้ายกกลางวัน ควรแบ่งเป็น 4 ช่วง <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.25	0.88	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.09	0.77	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.25	0.97	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.15	0.93	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.88	0.63	
7.4 กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.72	0.99	
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.05	0.85	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.25	0.97	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4 <u>เหตุผล</u>	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.15	0.93	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอริยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.96	
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตามอริยาศัย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับที่ตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.28	
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.91	
8. เป้าหมายของค่ายพักแรมในด้านต่างๆ								
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	1.05	
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	5.00	0.50	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.70	0.93	
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและ ฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัย ที่ดี	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.77	0.89	
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิต ประจำวัน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.70	1.10	
8.7 ด้านมารยาทไทยและ สากล <u>เหตุผล</u>	☐ *	☐	☐ ▲	☐	☐	4.61	1.16	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.70	0.93	
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.97	0.53	
8.10 ควรเสริมสร้างและ พัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.70	1.00	
การจัดองค์กร (Organizing) ควรมี ฝ่ายต่างๆดังนี้								
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านบริหาร	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.61	1.56	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
3.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านต่างๆ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	5.00	0.50	
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	5.00	0.50	
4. ฝ่ายการเงิน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.56	1.28	
5. ฝ่ายจัดซื้อ เหตุผล	☐ ▲	☐	☐ *	☐	☐	3.31	1.64	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
6. ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	1.26	
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหาร และปฐมพยาบาล	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.90	
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน เหตุผล	☐ ▲	☐ *	☐	☐	☐	4.40	1.42	ความคิดเห็น ของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และ โสตทัศนูปกรณ์ เหตุผล	☐ ▲ ●	☐ * ●	☐	☐	☐	4.11	1.01	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควรมี คุณสมบัติดังนี้								
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่ เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่า เริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมี ทัศนคติในทางบวก	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.93	0.57	
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติ ที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.89	0.61	
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และ มีทักษะในการนำกิจกรรม เหมาะสม กับหน้าที่ที่ได้รับ	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.79	0.80	
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็ว และถูกต้อง	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.79	0.80	
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจ เย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	☐ ▲ *	☐ ●	☐	☐	☐	4.85	0.65	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
7. มีลักษณะภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมี จิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
9. มีบุคลิกภาพดี	☐ *	☐	☐ ▲	☐	☐	4.65	1.03	
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับชาวค่ายและมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่าง เท่าเทียม	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.80	
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีการนำ (Leading) ดังนี้								
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรม ทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละ ฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงาน ตามความสามารถของบุคคล	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ้งให้ทุกคน รับทราบ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.96	
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ทุก ฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัด ค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหาร ค่าย <u>เหตุผล</u>	☐ *	☐ ▲	☐	☐	☐	4.73	0.91	ความคิดเห็น ของท่านอยู่ นอกพิสัย ถ้า ท่านต้องการ ยืนยันคำตอบ เดิมกรุณาให้ เหตุผล

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีลักษณะภาวะผู้นำ	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.91	
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.80	
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีหลักในการควบคุม (Controlling) การทำงาน ดังนี้								
1. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.91	
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.89	0.61	
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.85	0.65	
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.73	0.91	
5. มีการรับฟังผลตอบรับ(feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป และเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.79	0.83	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	☐ ▲ *	☐	☐	☐	☐	4.65	0.97	
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย เหตุผล	☐ *	☐	☐ ▲	☐	☐	4.73	0.96	ความคิดเห็นของท่านอยู่นอกพิสัย ถ้าท่านต้องการยืนยันคำตอบเดิมกรุณาให้เหตุผล

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

น.ส.พรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชานันทนาการการจัดการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินต้นแบบรับรองชิ้นงานวิจัยสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)	DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MANAGING CHILDREN SUMMER CAMP
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง
แขนงวิชา	การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินชุดนี้ เป็นแบบประเมินเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองชิ้นงานวิจัย ก่อนที่จะนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กต่อไป

2. แบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้การประเมิน

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรายละเอียดของต้นแบบรับรองชิ้นงานวิจัย

ส่วนที่ 3 ข้อวิพากษ์หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ระดับคะแนนที่ใช้ในแบบประเมิน มีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านมีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ติดต่อผู้วิจัย

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

700/8 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

เบอร์โทรศัพท์ 086-566-0561 โทรสาร 02-652-7780 E-mail: workingwomen_17@hotmail.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้การประเมิน

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่ง

สังกัด

หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้สะดวก

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรายละเอียดของต้นแบบชิ้นงานวิจัย

ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่า แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กที่พัฒนาขึ้น ในแต่ละข้อนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในระดับใด และกรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การวางแผน (Planning)					
1. จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายพักแรม					
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน	☐	☐	☐	☐	☐
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	☐	☐	☐	☐	☐
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	☐	☐	☐	☐	☐
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)	☐	☐	☐	☐	☐
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ	☐	☐	☐	☐	☐
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก	☐	☐	☐	☐	☐
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	☐	☐	☐	☐	☐
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้	☐	☐	☐	☐	☐
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	☐	☐	☐	☐	☐
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. ประเภทของค่ายพักแรมที่เหมาะสมในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กคือ					
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี					
2.1.1 ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน	☐	☐	☐	☐	☐
2.1.2 ควรจัดเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง	☐	☐	☐	☐	☐
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี					
2.2.1 ควรจัดเป็นค่ายกลางวัน	☐	☐	☐	☐	☐
2.2.2 ควรจัดเป็นค่ายค้างคืน	☐	☐	☐	☐	☐
2.2.3 ควรจัดเป็นค่ายแบบรวมชายหญิง	☐	☐	☐	☐	☐
3. จำนวนของชาวค่ายที่เหมาะสมในการอยู่ค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กคือ					
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผันตรงตามปัจจัยดังนี้					
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้งค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผกผันกับประสิทธิผลของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
3.3 การจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี					
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก ควรมีชาวค่าย 20-40 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง ควรมีชาวค่าย 41-60 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ ควรมีชาวค่าย 90-150 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.3.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก	☐	☐	☐	☐	☐
ควรมีชาวค่าย 151-200 คน	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีขนาดดังนี้					
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก ควรมีชาวค่าย 20-40 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง ควรมีชาวค่าย 41-60 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ ควรมีชาวค่าย 90-150 คน	☐	☐	☐	☐	☐
3.4.4 ค่ายขนาดใหญ่มาก ควรมีชาวค่าย 151-200 คน	☐	☐	☐	☐	☐
4. การจัดสรรงบประมาณของค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้					
4.1 ค่าเช่าสถานที่	☐	☐	☐	☐	☐
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	☐	☐	☐	☐	☐
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินโครงการและบุคลากร	☐	☐	☐	☐	☐
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์	☐	☐	☐	☐	☐
4.6 ค่ายานพาหนะ	☐	☐	☐	☐	☐
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	☐	☐	☐	☐	☐
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐	☐
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็กควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้					
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์	☐	☐	☐	☐	☐
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล	☐	☐	☐	☐	☐
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ	☐	☐	☐	☐	☐
5.5 สถานที่ที่มีความสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดี มีห้องน้ำเพียงพอ	☐	☐	☐	☐	☐
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5.7 มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	☐	☐	☐	☐	☐
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป	☐	☐	☐	☐	☐
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อน					
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม					
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.5 ช่วงเวลาที่เอื้ออำนวย	☐	☐	☐	☐	☐
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน					
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	☐	☐	☐	☐	☐
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	☐	☐	☐	☐	☐
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	☐	☐	☐	☐	☐
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	☐	☐	☐	☐	☐
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5	☐	☐	☐	☐	☐
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตามอัธยาศัย	☐	☐	☐	☐	☐
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	☐	☐	☐	☐	☐
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	☐	☐	☐	☐	☐
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรมภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	☐	☐	☐	☐	☐
8. การจัดกิจกรรมควรช่วยเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้					
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย	☐	☐	☐	☐	☐
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	☐	☐	☐	☐	☐
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน	☐	☐	☐	☐	☐
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	☐	☐	☐	☐	☐
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	☐	☐	☐	☐	☐
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ	☐	☐	☐	☐	☐
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	☐	☐	☐	☐	☐
การจัดองค์กร (Organizing) ของค่ายพักแรมฤดูร้อนควรมีฝ่ายต่างๆดังนี้					
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	☐	☐	☐	☐	☐
2.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านต่างๆ	☐	☐	☐	☐	☐
2.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	☐	☐	☐	☐	☐
3. ฝ่ายการเงิน	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ฝ่ายจัดซื้อ	☐	☐	☐	☐	☐
5. ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล	☐	☐	☐	☐	☐
6. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล	☐	☐	☐	☐	☐
7. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน	☐	☐	☐	☐	☐
8. ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์	☐	☐	☐	☐	☐
9. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควรมีคุณสมบัติดังนี้					
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	☐	☐	☐	☐	☐
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก	☐	☐	☐	☐	☐
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีใจรัก มีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรม เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	☐	☐	☐	☐	☐
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็วและถูกต้อง	☐	☐	☐	☐	☐
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	☐	☐	☐	☐	☐
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	☐	☐	☐	☐	☐
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	☐	☐	☐	☐	☐
9. มีบุคลิกภาพดี	☐	☐	☐	☐	☐
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความ ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีการนำ (Leading) เพื่อให้ทุกฝ่ายทำงานสอดคล้องกันดังนี้					
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงานตามความสามารถของบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ่มให้ทุกคนรับทราบ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วางแผนการจัดค่ายและจัดทำโครงสร้างการบริหารค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีลักษณะภาวะผู้นำ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการสื่อสารที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความยุติธรรม โปร่งใส	☐	☐	☐	☐	☐
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีหลักในการควบคุม (Controlling) เพื่อให้การทำงานเป็นไปตามแผนที่ไว้ ดังนี้					
1. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	☐	☐	☐	☐	☐
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงานให้ชัดเจน	☐	☐	☐	☐	☐
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	☐	☐	☐	☐	☐
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	☐	☐	☐	☐	☐
5. มีการรับฟังผลตอบรับ(feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	☐	☐	☐	☐	☐
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	☐	☐	☐	☐	☐
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 3 ข้อวิพากษ์หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

หลังจากที่ท่านได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ “แนวทางพัฒนาการจัดการค่ายพักแรมฤดูร้อนสำหรับเด็ก” จนครบถ้วนแล้ว ท่านมีความคิดเห็นว่าเป็นอย่างไร

- ดีมาก
- ดี
- พอใช้
- มีส่วนที่ต้องปรับปรุงดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

น.ส.พรรณธิดา ใจเที่ยง

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชานันทนาการการจัดการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

- ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
การวางแผน (Planning)												
1. จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายพักแรม												
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชน	8	4	4	1	0	0	1	15	0	1	0	0
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	12	5	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์รวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)	16	1	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กในด้านต่างๆ	13	2	2	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์, ความกล้าแสดงออก	15	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย	15	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้	15	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถ เรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	16	1	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2. ประเภทของค่ายพักแรม ฤดูร้อน												
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็น												
2.1.1 ค่ายกลางวัน	11	4	1	1	0	0	16	1	0	0	0	0
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	13	3	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น												
2.2.1 ค่ายกลางวัน	9	4	3	1	0	0	9	7	1	0	0	0
2.2.2 ค่ายค้างคืน	10	4	3	0	0	0	12	5	0	0	0	0
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	12	4	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3. จำนวนของชาวค่าย												
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะ แปรผันตรงตามปัจจัยดังนี้												
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	12	3	2	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3.1.2 งบประมาณของค่าย พักแรม	10	5	1	1	0	0	11	6	0	0	0	0
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้ง ค่ายพักแรม	11	6	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆของค่ายพักแรม	13	2	2	0	0	0	16	0	1	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
3.1.5 ระยะเวลาในการจัด ค่ายพักแรม	9	2	4	2	0	0	9	2	4	2	0	0
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะ แปรผกผันกับประสิทธิผล ของวัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	9	4	1	0	1	2	11	6	0	0	0	0
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 6-9 ปี ควรมีขนาดดังนี้												
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	9	5	2	1	0	0	9	7	1	0	0	0
3.3.2 ค่ายขนาด กลาง 41-60 คน	3	11	2	0	1	0	0	17	0	0	0	0
3.3.3 ค่ายขนาด ใหญ่ 90-150 คน	4	9	2	2	0	0	0	17	0	0	0	0
3.3.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	3	10	1	0	3	0	0	17	0	0	0	0
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีขนาดดังนี้												
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4	11	1	0	1	0	0	17	0	0	0	0
3.4.2 ค่ายขนาด กลาง 41-60 คน	5	9	2	0	1	0	0	17	0	0	0	0
3.4.3 ค่ายขนาด ใหญ่ 90-150 คน	9	6	2	0	0	0	9	8	0	0	0	0
3.4.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	3	10	2	1	1	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
4. การจัดสรรงบประมาณ ของค่ายพักแรมฤดูร้อน												
4.1 ค่าเช่าสถานที่	9	5	2	0	1	0	9	7	0	0	1	0
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	10	5	2	0	0	0	10	6	1	0	0	0
4.3 ค่าตอบแทน คณะกรรมการดำเนิน โครงการและบุคลากร	5	9	3	0	0	0	1	16	0	0	0	0
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	9	3	4	0	0	1	10	7	0	0	0	0
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์	8	4	5	0	0	0	1	16	0	0	0	0
4.6 ค่ายานพาหนะ	9	4	4	0	0	0	10	7	0	0	0	0
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	8	5	4	0	0	0	0	16	1	0	0	0
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	4	8	4	1	0	0	1	14	1	1	0	0
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	10	5	1	1	0	0	11	6	0	0	0	0
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	4	2	8	2	1	0	1	6	9	1	0	0
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่าย พักแรมฤดูร้อน												
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมาย และวัตถุประสงค์	15	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5.2 มีความปลอดภัยสูง มี ระบบดูแลความปลอดภัยที่ดี	16	1	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนและ โรงพยาบาล	6	11	0	0	0	0	1	16	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบ	10	5	2	0	0	0	10	7	0	0	0	0
5.5 สถานที่ที่มีความสะอาด มีการจัดระบบสุขาภิบาลที่ดีมีห้องน้ำเพียงพอ	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของชาวค่าย	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5.7 มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นสถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	10	5	2	0	0	0	12	5	0	0	0	0
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็นพื้นที่เปิดจนเกินไป	5	10	2	0	0	0	1	16	0	0	0	0
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับงบประมาณ	11	3	2	1	0	0	12	4	0	1	0	0
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรมฤดูร้อน												
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะแปรผันตรงตาม												
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	12	5	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	10	5	2	0	0	0	10	6	1	0	0	0
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	11	3	2	1	0	0	11	5	1	0	0	0
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	13	2	1	1	0	0	17	0	0	0	0	0
6.1.5 ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก	10	5	0	1	1	0	11	6	0	0	0	0
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมในค่ายพักแรม	11	4	1	0	1	0	17	0	0	0	0	0
6.2 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	3	4	8	0	2	0	1	7	8	0	1	0
6.3 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน	4	5	5	3	0	0	3	6	5	3	0	0
6.4 การจัดค่ายค้างคืนสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน	9	3	4	1	0	0	9	3	4	1	0	0
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน												
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่ายกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	15	2	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง	5	10	0	0	0	2	1	16	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4	11	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	6	10	1	0	0	0	1	16	0	0	0	0
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	5	10	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	14	2	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	12	3	0	0	0	2	17	0	0	0	0	0
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค่ายค้างคืน ควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	9	4	1	0	0	3	17	0	0	0	0	0
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4	10	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	6	10	1	0	0	0	1	16	0	0	0	0
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	5	10	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 5	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตาม	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วงขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	16	1	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
7.7 ช่วงเวลาพักมี ความสำคัญมากต่อการ พัฒนาตนเองของชาวค่าย	9	5	2	1	0	0	9	8	0	0	0	0
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควร ใช้เวลาให้น้อยที่สุด ไม่ควร เกิน 30 นาที	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรม ภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8. การจัดกิจกรรมควรช่วย เสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับ ชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้												
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้างความแข็งแรงของ ร่างกาย	11	4	2	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มี คุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ในตนเอง	16	1	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็นทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจการปรับตัวและการมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	17	0	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	10	6	0	0	0	1	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและ ฟื้นฟูต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	11	4	1	0	0	1	16	1	0	0	0	0
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิต ประจำวัน	10	4	2	0	0	1	13	4	0	0	0	0
8.7 ด้านมารยาทไทยและ สากล	9	5	2	0	0	1	11	6	0	0	0	0
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	10	6	0	0	0	1	16	1	0	0	0	0
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบ	15	1	0	0	0	1	17	0	0	0	0	0
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนา ชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	10	5	1	0	0	1	17	0	0	0	0	0
การจัดองค์กร (Organizing) ควรมีฝ่ายต่างๆดังนี้												
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	13	3	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้าน บริหาร	9	3	4	0	0	1	9	3	5	0	0	0
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้าน กิจกรรม	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3.1 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านต่างๆ	16	0	0	0	0	1	17	0	0	0	0	0
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	16	0	0	0	0	1	17	0	0	0	0	0
4. ฝ่ายการเงิน	9	5	3	0	0	0	11	6	0	0	0	0
5. ฝ่ายจัดซื้อ	4	3	8	2	0	0	1	8	8	0	0	0
6. ฝ่ายธุรการ ประเมินและ ติดตามผล	10	4	3	0	0	0	12	5	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหารและปฐมพยาบาล	12	3	2	0	0	0	16	0	1	0	0	0
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงาน	8	5	4	0	0	0	1	16	0	0	0	0
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และโสตทัศนูปกรณ์	5	9	3	0	0	0	2	15	0	0	0	0
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	13	3	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควรมีคุณสมบัติดังนี้												
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	13	3	1	0	0	0	16	0	1	0	0	0
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก	15	2	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและชาวค่าย	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะในการนำกิจกรรม เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	12	5	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า ได้ดี รวดเร็วและถูกต้อง	12	5	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอด กลั่น ใจเย็น มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี รับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและ มีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุย ทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
9. มีบุคลิกภาพดี	10	6	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่าง ที่ดีให้กับชาวค่ายและมีความ ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอา ใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	12	5	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมี การนำ (Leading) ดังนี้												
1. มีการคัดเลือกและจัด ฝึกอบรมทีมงานก่อนเริ่ม ทำงาน	13	3	0	1	0	0	16	0	0	1	0	0
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของ แต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและ มอบหมายงานตาม ความสามารถของบุคคล	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ่ม ให้ทุกคนรับทราบ	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
4. ใช้ระบบการทำงานเป็น ทีม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ตั้งแต่วางแผนการจัดค่าย และจัดทำโครงสร้างการ บริหารค่าย	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมี ลักษณะภาวะผู้นำ	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมี การสื่อสารที่ดี	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมี ความยุติธรรม โปร่งใส	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้อง ให้เกิดริติผู้ร่วมงานและชาว ค่าย	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้อง รับฟังความคิดเห็นของ ผู้ร่วมงานและชาวค่าย	12	5	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมี หลักในการควบคุม (Controlling) การทำงาน ดังนี้												
1. กำหนดมาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
2. กำหนดเป้าหมายในการ ทำงานให้ชัดเจน	14	3	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ตารางที่ 8 แสดงการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ตอบ
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหารค่ายและทีมงานบ่อยตามความจำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงานและปรับปรุงแก้ไข	13	4	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงานของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งในระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	11	6	0	0	0	0	17	0	0	0	0	0
5. มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป และเพื่อตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	12	4	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้องสามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	10	7	0	0	0	0	16	1	0	0	0	0
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้หลักการโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	11	5	1	0	0	0	17	0	0	0	0	0

ภาคผนวก จ

- ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2
- ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
การวางแผน (Planning)					
1. จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายพักแรม					
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและ เยาวชน	4.38	5.00	0.63	4.97 - 3.31	1.66
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้าน ต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.15	0.96
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์กรรวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กใน ด้านต่างๆ	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ , ความกล้าแสดงออก	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความ มีระเบียบวินัย	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถ ช่วยเหลือตนเองได้	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถ เรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน					
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็น					
2.1.1 ค่ายกลางวัน	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.06	1.05
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น					
2.2.1 ค่ายกลางวัน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.56	1.47
2.2.2 ค่ายค้างคืน	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.81	1.26
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.31	0.83
3. จำนวนของชาวค่าย					
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผัน ตรงตามปัจจัยดังนี้					
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.25	0.90
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้ง ค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกต่างๆของ ค่ายพักแรม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
3.1.5 ระยะเวลาในการจัด ค่ายพักแรม	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.06	1.97
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะ แปรผันกับประสิทธิผลของ วัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	4.67	5.00	0.33	5.08 - 3.94	1.15

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 6-9 ปี ครรมีขนาดดังนี้					
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.75	1.28
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	4.00	0.00	4.39 - 3.61	0.77
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.00	4.00	0.00	4.47 - 3.53	0.94
3.3.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	3.95	4.00	0.05	4.38 - 3.53	0.85
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ครรมีขนาดดังนี้					
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.09	4.00	0.09	4.48 - 3.70	0.77
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.11	4.00	0.11	4.65 - 3.64	1.01
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.88	1.15
3.4.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	3.95	4.00	0.05	4.38 - 3.53	0.85
4. การจัดสรรงบประมาณของ ค่ายพักแรมฤดูร้อน					
4.1 ค่าเช่าสถานที่	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.75	1.28
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการ ดำเนินโครงการและบุคลากร	4.11	4.00	0.11	4.65 - 3.64	1.01
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	4.61	5.00	0.39	5.06 - 3.50	1.56
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์	4.38	5.00	0.63	4.97 - 3.35	1.62
4.6 ค่ายานพาหนะ	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.56	1.47

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	4.40	5.00	0.60	4.97 - 3.55	1.42
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	3.94	4.00	0.06	4.47 - 3.31	1.16
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	3.19	3.00	0.19	4.38 - 2.66	1.72
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรม ฤดูร้อน					
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและ วัตถุประสงค์	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบ ดูแลความปลอดภัยที่ดี	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้ แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล	4.27	4.00	0.27	4.79 - 3.89	0.91
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นฐานครบ	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
5.5 สถานที่มีความสะอาด มีการ จัดระบบสุขาภิบาลที่ดีมีห้องน้ำ เพียงพอ	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวน ของชาวค่าย	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
5.7 มีความพร้อมในการจัด กิจกรรมที่หลากหลายและเป็น สถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่สำหรับ พักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยมศึกษา กับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็น พื้นที่เปิดจนเกินไป	4.15	4.00	0.15	4.65 - 3.73	0.93
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับ งบประมาณ	4.73	5.00	0.27	5.11 - 3.92	1.20
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรม ฤดูร้อน					
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะ แปรผันตรงตาม					
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 3.92	1.20
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
6.1.5 ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.95	1.13
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมใน ค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.06	1.05
6.2 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็ก อายุ 6-9 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 3-5 วัน	3.31	3.00	0.31	4.19 - 2.78	1.41
6.3 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 3-5 วัน	3.60	4.00	0.40	4.45 - 2.75	1.70
6.4 การจัดค่ายค้างคืนสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 2-3 วัน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.31	1.72

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน					
7.1. กิจกรรมประจำวันของค่าย กลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรม เตรียมความพร้อมและกิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57
7.2. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ของค่ายกลางวันควร แบ่งเป็น 4 ช่วง	4.25	4.00	0.25	4.75 - 3.88	0.88
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.09	4.00	0.09	4.48 - 3.70	0.77
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหาร กลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.25	4.00	0.25	4.79 - 3.83	0.97
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.15	4.00	0.15	4.65 - 3.73	0.93
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝาก ข้อคิดก่อนกลับบ้าน	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
7.3 กิจกรรมประจำวันของค่ายค้าง คืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออก กำลังกาย	4.88	5.00	0.13	5.19 - 4.56	0.63
7.4. กิจกรรมสร้างเสริม ประสบการณ์ของค่ายค้างคืนควร แบ่งเป็น 5 ช่วง	4.72	5.00	0.28	5.11 - 4.13	0.99

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.05	4.00	0.05	4.48 - 3.63	0.85
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหาร กลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.25	4.00	0.25	4.79 - 3.83	0.97
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.15	4.00	0.15	4.65 - 3.73	0.93
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและ รับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่ม กิจกรรมช่วงที่ 5	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.15	0.96
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝาก ข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตาม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วง ขึ้นอยู่กับการจัดวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่น ได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมาก ต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.75	1.28
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลา ให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรม ภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
8. การจัดกิจกรรมควรช่วย เสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับ ชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้					
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้าง ความแข็งแรงของร่างกาย	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.06	1.05
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ใน ตนเอง	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็น ทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจ การปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	4.70	5.00	0.30	5.10 - 4.17	0.93
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟู ต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	4.77	5.00	0.23	5.14 - 4.25	0.89
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิต ประจำวัน	4.70	5.00	0.30	5.10 - 4.00	1.10
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	4.61	5.00	0.39	5.06 - 3.90	1.16
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	4.70	5.00	0.30	5.10 - 4.17	0.93
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบ	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนา ชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	4.70	5.00	0.30	5.10 - 4.10	1.00

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
การจัดองค์กร (Organizing) ควร มีฝ่ายต่างๆดังนี้					
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านบริหาร	4.61	5.00	0.39	5.06 - 3.50	1.56
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
3.1 วิทยาการผู้เชี่ยวชาญทางด้าน ต่างๆ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
4. ฝ่ายการเงิน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.75	1.28
5. ฝ่ายจัดซื้อ	3.31	3.00	0.31	4.42 - 2.78	1.64
6. ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล	4.65	5.00	0.35	5.08 - 3.81	1.26
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหาร และปฐมพยาบาล	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.25	0.90
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และ ประสานงาน	4.40	5.00	0.60	4.97 - 3.55	1.42
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และ โสตทัศนูปกรณ์	4.11	4.00	0.11	4.65 - 3.64	1.01
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควร มีคุณสมบัติดังนี้					
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก	4.93	5.00	0.07	5.22 - 4.65	0.57

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและซื่อสัตย์	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็ว และถูกต้อง	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
9. มีบุคลิกภาพดี	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.04	1.03
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับซื่อสัตย์และมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีการ นำ (Leading) ดังนี้					
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรม ทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละ ฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงาน ตามความสามารถของบุคคล	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ้งให้ทุก คนรับทราบ	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.15	0.96
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วาง แผนการจัดค่ายและจัดทำ โครงสร้างการบริหารค่าย	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมี ลักษณะภาวะผู้นำ	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการ สื่อสารที่ดี	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความ ยุติธรรม โปร่งใส	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้ เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟัง ความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและ ชาวค่าย	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80

ตารางที่ 9 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีหลัก ในการควบคุม (Controlling) การทำงาน ดังนี้					
1. กำหนดมาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงาน ให้ชัดเจน	4.89	5.00	0.11	5.20 - 4.59	0.61
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหาร ค่ายและทีมงานบ่อยตามความ จำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงาน และปรับปรุงแก้ไข	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงาน ของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งใน ระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อ ปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
5. มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและ ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมา ปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อ ตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.31	0.83
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้อง สามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.11	0.97
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้ หลักการโน้มน้าวและสร้าง แรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.15	0.96

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
การวางแผน (Planning)					
1. จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายพักแรม					
1.1 เพื่อแก้ไขปัญหาในเด็กและ เยาวชน	4.00	4.00	0.00	4.28 - 3.72	0.57
1.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้าน ต่างๆ สอนให้เด็กรู้จักคิด	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
1.4 เพื่อการพัฒนาองค์กรรวม (ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และสติปัญญา)	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.5 เพื่อค้นหาศักยภาพของเด็กใน ด้านต่างๆ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.6 เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ , ความกล้าแสดงออก	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.7 เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ความ มีระเบียบวินัย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.8 เพื่อฝึกให้เด็กสามารถ ช่วยเหลือตนเองได้	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.9 เพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
1.10 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถ เรียนรู้ได้ในชั้นเรียนทั่วไป	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
2. ประเภทของค่ายพักแรมฤดูร้อน					
2.1 สำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ควรจัดเป็น					
2.1.1 ค่ายกลางวัน	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
2.1.2 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
2.2 สำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี ควรจัดเป็น					
2.2.1 ค่ายกลางวัน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.96	1.06
2.2.2 ค่ายค้างคืน	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
2.2.3 ค่ายแบบรวมชายหญิง	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3. จำนวนของชาวค่าย					
3.1 จำนวนของชาวค่ายจะแปรผัน ตรงตามปัจจัยดังนี้					
3.1.1 จำนวนของบุคลากร	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
3.1.3 ขนาดของสถานที่ตั้ง ค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
3.1.4 จำนวนของอุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกต่างๆของ ค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
3.1.5 ระยะเวลาในการจัด ค่ายพักแรม	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.06	1.97
3.2 จำนวนของชาวค่ายจะ แปรผันกับประสิทธิผลของ วัตถุประสงค์ค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
3.3 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 6-9 ปี ครรมีขนาดดังนี้					
3.3.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.96	1.06
3.3.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
3.3.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
3.3.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
3.4 ค่ายพักแรมสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ครรมีขนาดดังนี้					
3.4.1 ค่ายขนาดเล็ก 20-40 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
3.4.2 ค่ายขนาดกลาง 41-60 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
3.4.3 ค่ายขนาดใหญ่ 90-150 คน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 4.03	1.00
3.4.4 ค่ายขนาด ใหญ่มาก 151-200 คน	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
4. การจัดสรรงบประมาณของ ค่ายพักแรมฤดูร้อน					
4.1 ค่าเช่าสถานที่	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.96	1.06
4.2 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.04	1.03
4.3 ค่าตอบแทนคณะกรรมการ ดำเนินโครงการและบุคลากร	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
4.4 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.11	0.97
4.5 ค่าจัดซื้อและซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
4.6 ค่ายานพาหนะ	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.11	0.97

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
4.7 ค่าสาธารณูปโภค	3.97	4.00	0.03	4.23 - 3.70	0.53
4.8 ค่าประชาสัมพันธ์	3.96	4.00	0.04	4.27 - 3.66	0.61
4.9 ค่าประกันอุบัติเหตุ	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
4.10 ค่าใช้จ่ายสำรอง	3.33	3.00	0.33	3.96 - 2.86	1.10
5. การเลือกสถานที่ตั้งค่ายพักแรม ฤดูร้อน					-
5.1 เหมาะสมกับเป้าหมายและ วัตถุประสงค์	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5.2 มีความปลอดภัยสูง มีระบบ ดูแลความปลอดภัยที่ดี	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5.3 การคมนาคมสะดวก ใกล้ แหล่งชุมชนและโรงพยาบาล	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
5.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นฐานครบ	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.11	0.97
5.5 สถานที่มีความสะอาด มีการ จัดระบบสุขาภิบาลที่ดีมีห้องน้ำ เพียงพอ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5.6 มีขนาดเหมาะสมกับจำนวน ของชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5.7 มีความพร้อมในการจัด กิจกรรมที่หลากหลายและเป็น สถานที่ที่ส่งเสริมประสบการณ์กลุ่ม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5.8 มีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่น และมีพื้นที่สำหรับ พักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวค่าย	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
5.9 พื้นที่แบ่งเป็นสัดส่วนไม่เป็น พื้นที่เปิดจนเกินไป	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
5.10 ค่าเช่าสถานที่เหมาะสมกับ งบประมาณ	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.31	0.83
6. ระยะเวลาในการจัดค่ายพักแรม ฤดูร้อน					
6.1.ระยะเวลาที่เหมาะสมจะ แปรผันตรงตาม					
6.1.1 วัตถุประสงค์ของค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
6.1.2 งบประมาณของค่ายพักแรม	4.65	5.00	0.35	5.08 - 4.04	1.03
6.1.3 บุคลากรของค่ายพักแรม	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.15	0.96
6.1.4 สถานที่ตั้งค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
6.1.5 ช่วงเวลาที่เลือกอำนวยความสะดวก	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
6.1.6 โปรแกรมกิจกรรมใน ค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
6.2 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็ก อายุ 6-9 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 3-5 วัน	3.44	3.00	0.44	4.04 - 2.91	1.13
6.3 การจัดค่ายกลางวันสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 3-5 วัน	3.58	4.00	0.42	4.29 - 2.75	1.54
6.4 การจัดค่ายค้างคืนสำหรับเด็ก อายุ 10-12 ปี ควรมีระยะเวลา ประมาณ 2-3 วัน	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.31	1.72

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7. การแบ่งสัดส่วนของกิจกรรมในแต่ละวัน					
7.1. กิจกรรมประจำวันของค้ายกลางวันในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมเตรียมความพร้อมและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
7.2. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค้ายกลางวันควรแบ่งเป็น 4 ช่วง	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
7.2.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่างก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
7.2.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารกลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
7.2.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการพักรับประทานอาหารว่างก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
7.2.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปกิจกรรมและฝากข้อคิดก่อนกลับบ้าน	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.3 กิจกรรมประจำวันของค้ายค้างคืน ในช่วงเช้าควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.4. กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ของค้ายค้างคืนควรแบ่งเป็น 5 ช่วง	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7.4.1 ช่วงที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 2	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
7.4.2 ช่วงที่ 2 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหาร กลางวัน ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 3	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
7.4.3 ช่วงที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักรับประทานอาหารว่าง ก่อนเริ่มกิจกรรมช่วงที่ 4	4.00	4.00	0.00	4.25 - 3.75	0.50
7.4.4 ช่วงที่ 4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการพักผ่อนตามอัธยาศัยและ รับประทานอาหารเย็น ก่อนเริ่ม กิจกรรมช่วงที่ 5	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.4.5 ช่วงที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ควรมีการสรุปกิจกรรมและฝาก ข้อคิด จากนั้นก็มีการพักผ่อนตาม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.5 การจัดกิจกรรมแต่ละช่วง ขึ้นอยู่กับที่ตั้งวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายในภาพรวมของค่ายนั้นๆ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.6 กิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่น ได้ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7.7 ช่วงเวลาพักมีความสำคัญมาก ต่อการพัฒนาตนเองของชาวค่าย	4.56	5.00	0.44	5.03 - 4.03	1.00
7.8 กิจกรรมช่วงพิธีการควรใช้เวลา ให้น้อยที่สุด ไม่ควรเกิน 30 นาที	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
7.9 ควรใช้เวลาในกิจกรรม ภาคปฏิบัติให้มากที่สุด	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8. การจัดกิจกรรมควรช่วย เสริมสร้างและพัฒนาชีวิตให้กับ ชาวค่ายในด้านต่างๆ ดังนี้				-	
8.1 ด้านร่างกาย เช่น เสริมสร้าง ความแข็งแรงของร่างกาย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.2 ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น การมีน้ำใจต่อกัน, มีคุณธรรม, พัฒนาจิตสำนึก, เข้าใจและรู้ใน ตนเอง	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.3 ด้านสังคม เช่น การทำงานเป็น ทีม, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, เข้าใจ การปรับตัวและการมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.4 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.5 ด้านการแก้ปัญหาและฟื้นฟู ต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ, สุขนิสัยที่ดี	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
8.6 ด้านทักษะการดำรงชีวิต ประจำวัน	4.85	5.00	0.15	5.17 - 4.52	0.65
8.7 ด้านมารยาทไทยและสากล	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
8.8 ด้านความเป็นผู้นำ	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
8.9 ด้านระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8.10 ควรเสริมสร้างและพัฒนา ชีวิตทุกด้านให้สมดุลกัน	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
การจัดองค์กร (Organizing) ควร มีฝ่ายต่างๆดังนี้					
1. ผู้อำนวยการค่ายพักแรม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
2. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านบริหาร	4.56	5.00	0.44	5.03 - 3.35	1.68
3. ฝ่ายสนับสนุนทางด้านกิจกรรม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.1 วิทยาการผู้เชี่ยวชาญทางด้าน ต่างๆ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.2 ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
4. ฝ่ายการเงิน	4.73	5.00	0.27	5.11 - 4.21	0.91
5. ฝ่ายจัดซื้อ	3.56	4.00	0.44	4.09 - 3.03	1.06
6. ฝ่ายธุรการ ประเมินและติดตามผล	4.79	5.00	0.21	5.15 - 4.35	0.80
7. ฝ่ายสวัสดิการ ดูแลด้านอาหาร และปฐมพยาบาล	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
8. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และ ประสานงาน	4.03	4.00	0.03	4.30 - 3.77	0.53
9. ฝ่ายอาคารสถานที่และ โสตทัศนูปกรณ์	4.07	4.00	0.07	4.35 - 3.78	0.57
10. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
ผู้ปฏิบัติงาน (Staffing) ควร มีคุณสมบัติดังนี้					
1. ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เช่น การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ร่าเริง เป็นมิตร มองโลกในแง่ดี และมีทัศนคติในทางบวก	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
3. ตรงต่อเวลา มีมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีใจรักมีทัศนคติที่ดีกับงานที่ทำและซื่อสัตย์	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
4. มีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะในการนำกิจกรรมเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
5. มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี รวดเร็ว และถูกต้อง	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
6. มีความซื่อสัตย์ อดทนอดกลั้น ใจเย็น มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8. มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีจิตวิทยาเด็กสามารถพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็กได้ง่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
9. มีบุคลิกภาพดี	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
10. มีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับซื่อสัตย์และมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียม	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีการ นำ (Leading) ดังนี้					
1. มีการคัดเลือกและจัดฝึกอบรม ทีมงานก่อนเริ่มทำงาน	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละ ฝ่ายให้ชัดเจนและมอบหมายงาน ตามความสามารถของบุคคล	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3. กระจายงานให้ทั่วถึง แจ้งให้ทุก คนรับทราบ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
4. ใช้ระบบการทำงานเป็นทีม ให้ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตั้งแต่วาง แผนการจัดค่ายและจัดทำ โครงสร้างการบริหารค่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมี ลักษณะภาวะผู้นำ	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีการ สื่อสารที่ดี	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องมีความ ยุติธรรม โปร่งใส	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
8. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องให้ เกียรติผู้ร่วมงานและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
9. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องรับฟัง ความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและ ชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ตารางที่ 10 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
ผู้บริหารค่ายพักแรมควรมีหลัก ในการควบคุม (Controlling) การทำงาน ดังนี้					
1. กำหนดมาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
2. กำหนดเป้าหมายในการทำงาน ให้ชัดเจน	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3. มีการประชุมของคณะผู้บริหาร ค่ายและทีมงานบ่อยตามความ จำเป็นเพื่อติดตามการดำเนินงาน และปรับปรุงแก้ไข	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
4. ให้ทีมงานประเมินการทำงาน ของตนเองและผู้ร่วมงาน ทั้งใน ระหว่างปฏิบัติงานและเมื่อ ปฏิบัติงานเสร็จสิ้น	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
5. มีการรับฟังผลตอบรับ (feedback) จากชาวค่ายและ ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อมา ปรับปรุงแก้ไขต่อไปและเพื่อ ตั้งเป้าหมายครั้งต่อไป	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
6. ผู้บริหารค่ายพักแรมจะต้อง สามารถให้คำแนะนำกับทีมงานได้	4.97	5.00	0.03	5.23 - 4.70	0.53
7. ผู้บริหารค่ายพักแรมต้องใช้ หลักการโน้มน้าวและสร้าง แรงจูงใจให้แก่ทีมงานและชาวค่าย	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพรรณธิดา ใจเที่ยง เกิดเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529 สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหอวัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 จากนั้นเข้ารับการศึกษต่อในหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (แขนงวิชาการจัดการ นันทนาการการท่องเที่ยว) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552